

MUNDANE ASTROLOGY

*An introduction to
the astrology of nations
and groups*

MICHAEL BAIGENT

NICHOLAS CAMPION AND CHARLES HARVEY

ΚΟΣΜΙΚΗ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

Εισαγωγή στην αστρολογία των εθνών και των ομάδων

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

MICHAEL BAIGENT

NICHOLAS CAMPION ΚΑΙ CHARLES HARVEY

Η μετάφραση του παρόντος κεφαλαίου πραγματοποιήθηκε από μέλη του Πανελληνίου Συλλόγου Φίλων Αστρολογίας (ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.) με τη γραπτή άδεια του συγγραφέως Nicholas Campion, επίτιμου μέλους του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α., στο πλαίσιο των εργασιών του 1^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α. που έλαβε χώρα στις 24 και 25 Μαΐου 2019 στην Αθήνα με θέμα «Η Κοσμική Αστρολογία στον 21^ο Αιώνα». Η έντυπη, ηλεκτρονική και γενικά κατά οποιοδήποτε τρόπο αναπαραγωγή, δημοσίευση ή χρησιμοποίηση όλου ή μέρους της παρούσας μετάφρασης απαγορεύεται χωρίς την έγγραφη έγκριση του νόμιμου εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α., που είναι ο κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της μετάφρασης. Νόμος 2121/1993 και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

© Copyright 2020 ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.

Προμπονά 23

T.K. 111 43 ΑΘΗΝΑ

e-mail: pasyfastro@gmail.com

website: <https://pasyfa.gr>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

ΑΛΛΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ

Charles Harvey

Μετάφραση: Θεοδώρα Πέγιου

Επιμέλεια: Βαγγέλης Πετρίτσης PhD

Παρόλο που η Κοσμική Αστρολογία τείνει να προσκολλάται στις πλανητικές εισόδους και τις νουμηνίες για πρόβλεψη, η *εκ των υστέρων* εξήγηση των παγκόσμιων γεγονότων χρησιμοποιεί πιθανότατα περισσότερο διαφορετικές τεχνικές σε σύγκριση με κάθε άλλο τομέα της αστρολογίας. Η αναδρομική ανάλυση των σεισμών, των ξαφνικών εθνικών αναταραχών και των πηχυαίων τίτλων των εφημερίδων βασίζεται σε μεθόδους που σπάνια γνωστοποιούνται κατά τη στιγμή της πρόβλεψης. Αυτές οι ίδιες μέθοδοι μπορούν και είναι συχνά χρήσιμες κατά την εφαρμογή τους σε γνωστά μελλοντικά γεγονότα. Το πολυετές ζήτημα του «ποιος θα κερδίσει» μια επικείμενη εκλογή ή διαγωνισμό έχει παράγει, ειδικότερα, ένα φάσμα τεχνικών για εφαρμογή σε ατομικούς, κομματικούς, ομαδικούς και εθνικούς χάρτες. Αυτός ο εξειδικευμένος τομέας τεχνικών ομαδικής και πολιτικής πρόβλεψης δεν μπορεί να καλυφθεί εδώ, αλλά αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής μονογραφίας.

Όταν χρησιμοποιούμε συγκεκριμένες τεχνικές για να επιχειρήσουμε να προβλέψουμε τις μελλοντικές τάσεις στις εθνικές και διεθνείς υποθέσεις, το σημαντικό είναι να μη ξεχάσουμε την ευρύτερη εικόνα που δημιουργείται από την πορεία σημαντικών πλανητικών κύκλων και τις ιδιαίτερες εξελίξεις των εθνικών χαρτών. Η διατήρηση μιας αίσθησης προοπτικής είναι το κλειδί για όλες τις επιτυχημένες αστρολογικές προβλέψεις. Πρέπει να βρίσκουμε συνεχώς τη χρυσή τομή μεταξύ της γενικής εικόνας και των ημερήσιων λεπτομερειών και να μην επηρεαζόμαστε υπερβολικά από μεμονωμένα στοιχεία. Πρέπει να θυμόμαστε διαρκώς την εμβέλεια της συγκεκριμένης τεχνικής που χρησιμοποιούμε και να μην επιχειρούμε να αντλήσουμε από αυτήν πληροφορίες που δεν μπορεί ευλόγως να μας δείξει. Μια νουμηνία από μόνη της ή μια μεγάλη σύνοδος ή ένας πλανητικός κύκλος είναι απίθανο να εκδηλωθεί την ίδια ακριβώς ημέρα που γίνεται, αν και κάποιο συμβολικό συμβάν μπορεί όντως να συμβεί εκείνη την ημέρα, καθώς μαρτυρά η προσσελήνωση κατά την ακριβή σύνοδο Δία-Ουρανού και την ακριβείας όψη 135 μοιρών Κρόνου-Πλούτωνα το 1969, ή το ξέσπασμα του πολέμου των Φώκλαντ την ημέρα που ο Κρόνος βρισκόταν σε όψη 45 μοιρών με Ουρανό.

Οι χάρτες των εθνικών ηγετών

Η μελέτη αυτών των χαρτών είναι πολύ σημαντική από μόνη της. Τουλάχιστον από την εποχή του Πτολεμαίου ο χάρτης του εκάστοτε εθνικού ηγέτη θεωρήθηκε πάντοτε πολύ σημαντικός για την Κοσμική Αστρολογία. Όπως σημειώσαμε στο Κεφάλαιο 12, ο Πτολεμαίος προτείνει το MC του ηγέτη ως τη ζωδιακή μοίρα που κυβερνά την πόλη όταν το MC της δεν είναι γνωστό. Ο Charles Carter¹¹ θεώρησε ότι ο χάρτης των εθνικών ηγετών, μαζί με τον χάρτη του ίδιου του έθνους, όπου οι ώρες αυτών είναι με ακρίβεια γνωστές, αποτελούν μακράν την πιο αξιόπιστη βάση για κοσμικές προβλέψεις. Σίγουρα αντιπροσωπεύουν το σύνολο των «εσωτερικών» φαινομένων της πρόβλεψης και πρέπει συνεπώς να αποτελούν το ήμισυ της διαδικασίας προετοιμασίας μιας πρόβλεψης. Αυτό δεν προκαλεί έκπληξη, αφού στην πράξη τα ιδανικά, οι φιλοδοξίες και οι προσπάθειες ενός έθνους, ή η έλλειψη αυτών, σε οποιαδήποτε στιγμή, τείνουν να προσωποποιούνται και να εκφράζονται μέσω της ηγεσίας του έθνους. Αυτό είναι ίσως πιο προφανές στην περίπτωση της δικτατορίας όπως βρίσκεται στα κομμουνιστικά και φασιστικά συστήματα διακυβέρνησης, όπου το κράτος γίνεται σε μεγάλο βαθμό η επέκταση της προσωπικότητας του ηγέτη. Καλώς ή κακώς, απολυταρχικοί ηγέτες όπως ο Μπρέζνιεφ, ο Φράνκο, ο Χίτλερ, ο Μουσολίνι, ο Στάλιν και ο Τίτο εκφράζουν άμεσα και αποτυπώνουν στο δικό τους πρόσωπο την ασυνείδητη εξέλιξη του λαού τους σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Με τον τρόπο αυτό, ο δικός τους προσωπικός γενέθλιος χάρτης λαμβάνει εθνικές διαστάσεις.

Όπως είδαμε στο Κεφάλαιο 6, όταν εξετάζουμε τα αποτελέσματα των κύκλων στον χάρτη του Τζ. Φ. Κένεντι, αυτό συμβαίνει και με τους Αμερικανούς Προέδρους οι οποίοι, αφού εκλέγονται βάσει λαϊκής ετυμηγορίας για τέσσερα χρόνια, είναι ιδιαίτερα αναμενόμενο να εκφράσουν την υποκείμενη διάθεση του έθνους κατά τη διάρκεια της θητείας τους (παρατηρήσεις σχετικά με τον Κένεντι και το ωροσκόπιο των ΗΠΑ δίδονται παρακάτω). Από την άλλη πλευρά, στις σύγχρονες κληρονομικές μοναρχίες, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, το Βέλγιο, τη Δανία, την Ολλανδία, την Ιαπωνία, τη Νορβηγία, την Ισπανία ή τη Σουηδία, ο χάρτης του κυρίαρχου μονάρχη, στον βαθμό που ταυτίζεται με τα υψηλότερα συμφέροντα του έθνους, μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβολίζει το «βασικό θεμέλιο» των στάσεων και της ανάπτυξης του έθνους κατά τη διάρκεια μίας συγκεκριμένης περιόδου, ενώ είναι ο χάρτης των πρωθυπουργών, οι οποίοι πηγαινοέρχονται ανάλογα με τις διαθέσεις του λαού, που τείνει ιδιαίτερα να αποτυπώνει και να εκφράζει φάσεις στις εξελισσόμενες θεματικές της εθνικής συνείδησης.

Είναι περιττό να πούμε ότι υπάρχουν συνήθως κοινά σημεία επαφής μεταξύ των χαρτών των ηγετών και των εθνών που κυβερνούν. Η φύση των κοινών σημείων

επαφής θα είναι μια ισχυρή ένδειξη των κύριων χαρακτηριστικών της περιόδου στην εξουσία, και η όψη αυθόρμητη και σχεδόν στιγμιαία. Έτσι, όπως αναφέρθηκε στην συζήτηση για την Αστροχαρτογεωγραφία του Τζίμι Κάρτερ (Κεφ. 10), η τύχη ενός έθνους συχνά αλλάζει δραματικά με την έλευση νέας ηγεσίας.

Ένα κλασικό παράδειγμα της επίδρασης ενός ατόμου στη συλλογική ψυχική διάθεση του έθνους είναι αυτό του Χίτλερ και της Γερμανίας, όπως αυτή προσωποποιήθηκε από τον χάρτη του 1871 της Γερμανικής Αυτοκρατορίας (βλ. Κεφ. 14, Μέρος 1). Η δική του ιδιομοιρίας σύνοδος Αφροδίτης-Άρη ήταν σε ακριβείας σύνοδο με τον Πλούτωνα του χάρτη του 1871, ο Ουρανός του έπεφτε ακριβώς σε αντίθεση με τον Ποσειδώνα του χάρτη του 1871, ενώ η αντίθεσή του μεταξύ Ερμή- Ωροσκόπου δημιουργούσε έναν Μεγάλο Σταυρό με την αντίθεση που υπάρχει στον χάρτη του 1871 μεταξύ Ουρανού και της συνόδου Ήλιου-Ερμή. Έτσι, ο χάρτης του ενεργοποιούσε και τους τρεις συλλογικούς πλανήτες του χάρτη του 1871, ταράζοντας και ξυπνώντας τη λαϊκή μνήμη. Επιπλέον, η σύνοδος του μεταξύ Σελήνης-Δία έπεφτε στο T-τετράγωνο Κρόνου - Βόρειου Δεσμού - Άρη του χάρτη του 1871 υπογραμμίζοντας αυτήν την δυνητικά καταστρεπτική περιοχή. Ο τρόπος με τον οποίο αυτές οι επικίνδυνα ισχυρές συλλογικές ενέργειες «σταθεροποιήθηκαν» στη συνέχεια στον χάρτη του Τρίτου Ράιχ συζητείται πληρέστερα στο Κεφάλαιο 14.

Βίαιες όψεις του συλλογικού ασυνείδητου ενεργοποιήθηκαν με διαφορετικό τρόπο από την αλληλεπίδραση του χάρτη του Τζον Φ. Κένεντι (Σχήμα. 6.4, Κεφ. 6) με τον χάρτη των ΗΠΑ. Εδώ βλέπουμε ότι το MC του πέφτει ακριβώς στον Ερμή των ΗΠΑ, ο Ήλιος του που ενεργοποιεί το μεσοδιάστημα MC/AS είναι πάνω στον Ουρανό των ΗΠΑ, ο Νότιος Δεσμός του είναι στον Ήλιο των ΗΠΑ, και ίσως το πιο σημαντικό από όλα, ο ενδεχομένως βίαιος Πλούτωνάς του στις $03^{\circ}\Psi 16'$ σε 45 μοίρες με Άρη στις $18^{\circ}\Upsilon 26'$ (στον 8° οίκο κατά Placidus), είναι σε ακριβείας σύνοδο με την Αφροδίτη των ΗΠΑ. Αυτή η φαινομενικά αθώα επαφή στην πραγματικότητα διεγείρει μέσω σκληρών όψεων έναν από τους πιο ευαίσθητους και κρίσιμους άξονες μεσοδιαστημάτων στον χάρτη των ΗΠΑ: $\odot/\sigma$ στις $02^{\circ}\Psi 21'$ = $\odot/\Psi$ στις $17^{\circ}\Omega 52'$ = σ/η στις $18^{\circ}\Omega 06'$ = φ στις $03^{\circ}\Psi 07'$ = η/φ στις $03^{\circ}\Omega 16'$ = η/Ψ στις $03^{\circ}\Omega 37'$. Είναι ίσως σημαντικό ότι τη στιγμή της δολοφονίας ο Κρόνος ήταν στις $17^{\circ}\Upsilon 19'$ και ο Ωροσκόπος στις $19^{\circ}\Upsilon 22'$ και έτσι το μεσοδιάστημα η/AS ήταν στις $18^{\circ}\Upsilon 21'$, ενεργοποιώντας ακριβώς αυτόν τον αμοιβαία επικίνδυνο άξονα.

Αυτές οι επαφές, και κυρίως ο Ήλιος με τον Ουρανό και τον Πλούτωνα κ.λ.π., έδειξαν σαφώς ότι η σχέση του Κένεντι με τις ΗΠΑ θα μπορούσε να είναι δυνητικά ανησυχητική και επικίνδυνη, αλλά δεν πρέπει να συμπεράνουμε ότι θα ήταν καλύτερο να μην έχει εκλεγεί ως πρόεδρος. Ο Addey χρησιμοποιεί αυτή την περίπτωση για

να συζητήσει το βαθύ θέμα του σκοπού και του προορισμού της ανθρώπινης ψυχής. Συμπεραίνει:

Ο εκλιπών Πρόεδρος Κένεντι είχε έναν γενέθλιο γεμάτο κίνδυνο. Όταν εκλέχτηκε, διορατικοί αστρολόγοι ανησύχησαν διότι γνώριζαν ότι οι επικίνδυνες γεννήσεις απαιτούν την εκπλήρωση επικίνδυνων σκοπών και καλούνται να αντιμετωπίσουν επικίνδυνες καταστάσεις. Κατά τη σύντομη θητεία του, κλήθηκε να αντιμετωπίσει πολλές εκρηκτικές καταστάσεις και μια κατάσταση αρκετά αποτρόπαιου κινδύνου (κρίση της Κούβας). Ο κόσμος αγωνιούσε καθώς κανείς δεν ήθελε να είναι στη θέση του τότε, αλλά μετά αφού τελείωσε όλοι επαινέσαν το θάρρος και την αποφασιστικότητά του.

Από αυτό μαθαίνουμε ότι καμία γέννηση δεν είναι καλή ή κακή από μόνη της, μόνο σε σχέση με έναν σκοπό, και ότι ακόμη και οι γεννήσεις που είναι γεμάτες με κίνδυνο και δυσκολία έχουν τη δική τους θέση στο σχέδιο των πραγμάτων και μπορούν να αφιερωθούν στην υπηρεσία καλών σκοπών...

Ο Addey εδώ επισημαίνει ένα κεντρικό ζήτημα το οποίο θα γίνει ολοένα και πιο σημαντικό, καθώς η αστρολογία χρησιμοποιείται διαρκώς από κυβερνήσεις και φορείς λήψης αποφάσεων. Εάν οι αστρολόγοι συμμετέχουν στην επιλογή των ηγετών μας, ποια κριτήρια πρέπει να χρησιμοποιούν; Ίσως είναι οφέλιμο να αναφέρουμε ότι μια Αγγλική σχολή τέχνης που άρχισε να επιλέγει τους σπουδαστές της μέσω της αστρολογίας σύντομα έγινε γνωστή ανάμεσα στους Επιθεωρητές της Εκπαίδευσης ως πάσχουσα από ιδιαίτερη έλλειψη δημιουργικότητας! Δίνοντας έμφαση σε αυτό που πίστευε ότι ήταν «καλλιτεχνικές» ποιότητες και αποφεύγοντας τους «δύσκολους» συνδυασμούς, ο διευθυντής είχε απροσδόκητα φιλτράρει τις δημιουργικές τριβές και εντάσεις. Μεταφέροντας το ίδιο σκεπτικό στην επιλογή κυβέρνησης μπορούμε να δούμε ότι η κακή εφαρμογή της αστρολογίας θα μπορούσε να συμβάλει στη δημιουργία μιας ηγεσίας ήπιας, βαρετής και χωρίς ρίσκο ή δημιουργικότητα που δεν επιθυμεί να πάρει τα ριζοσπαστικά μέτρα που μια χώρα μπορεί επειγόντως να χρειάζεται.

Σίγουρα οι αστρολόγοι που είναι εξοικειωμένοι με τον χάρτη του Ηνωμένου Βασιλείου (Σχήμα 15.4, Κεφ. 15) ίσως να δίσταζαν προτού εγκρίνουν την εκλογή της Μάργκαρετ Θάτσερ ως Πρωθυπουργού. Ο χάρτης της με τη σύνοδο Κρόνου-Ωροσκόπου, σε τρίγωνο με Πλούτωνα, εξάγωνο με Δία και μεσοδιάστημα $4 = \Psi = \odot/\sigma$ παρουσιάζει αξιοσημείωτα ισχυρές δυνατότητες για σκόπιμες και διατηρούμενες μεταρρυθμίσεις και μετασχηματισμούς. Αλλά με αυτό το μεσοδιάστημα $4 = \Psi = \odot/\sigma$ που πέφτει ακριβώς στην αντίθεση Ήλιου με Σελήνη-Μεσουράνημα στον χάρτη του 1801 σε τετράγωνο με Βόρειο Δεσμό, και με τον ανατέλλοντα Κρόνο της να πέφτει στον Ποσειδώνα δευτέρου οίκου του Ηνωμένου Βασιλείου («συμπιέζοντας τον

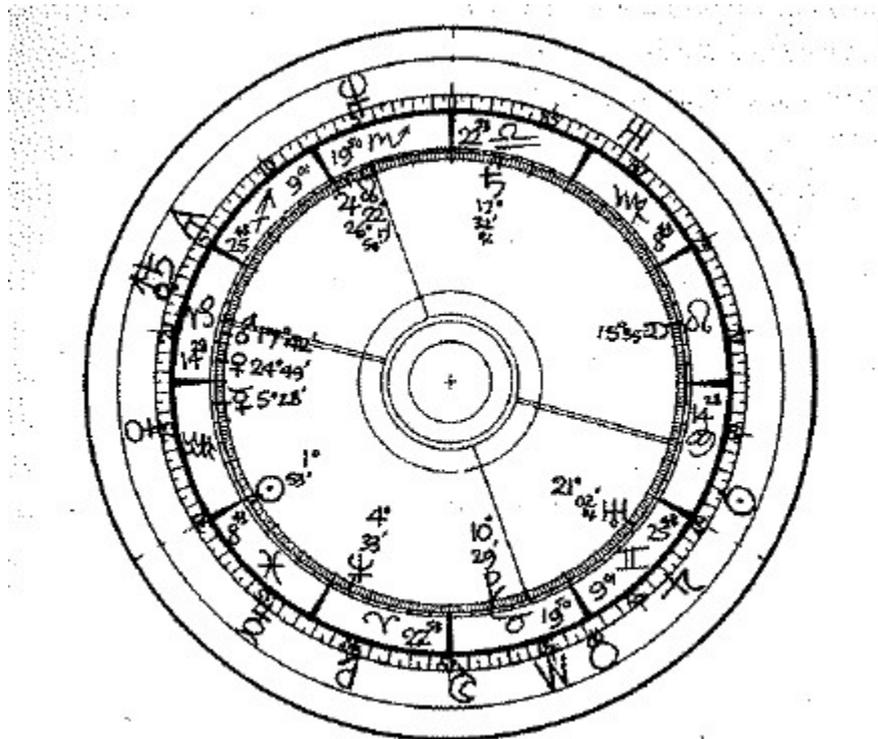
πληθωρισμό») και σε αντίθεση με Άρη, ένας άτολμος αστρολόγος θα μπορούσε να έχει χάσει κάπως το χρώμα του στη σκέψη ότι εδώ πρόκειται για κάποιον που θα αναγκαζόταν να έρθει άμεσα σε άβολη θέση απέναντι στα ριζοσπαστικά ζητήματα της σχέσης μεταξύ κυβέρνησης και ανθρώπων. Βλέποντας κανείς το Μεσουράνημά της σε αντίθεση ακριβείας με τον Πλούτωνα της Μεγάλης Βρετανίας θα επιβεβαιωνόταν περαιτέρω για το εξαιρετικά βαθύ επίπεδο «εξάλειψης, κάθαρσης και αναγέννησης» που θα προκαλούσε. Ομοίως, βλέποντας το μεσοδιάστημά της $\sigma = MC/AS$ - «η Σιδηρά Κυρία» - ακριβώς στον Ωροσκόπο του χάρτη του 1801, ένας «συντηρητικός» αστρολόγος θα ήταν υποχρεωμένος να δει ότι εδώ υπήρχε η πιθανότητα επικίνδυνων εντάσεων και τριβών στη χώρα, και ακόμη και ο κίνδυνος πραγματικού πολέμου. Ο πόλεμος των Φώκλαντ ήταν επομένως απόλυτα ταιριαστός, δεδομένου μάλιστα ότι ήταν ακριβώς στα Φώκλαντ που ο Ήλιος και ο Άρης της Μάργκαρετ Θάτσερ ανέτειλαν κατά τη γέννηση. Επιπλέον, ένας αστρολόγος που θα τον απασχολούσε η «εικόνα» της Θάτσερ θα ήταν υποχρεωμένος να δει τον Κρόνο της σε αντίθεση με τον Άρη και σε τετράγωνο με την Αφροδίτη στον χάρτη του 1801 να δημιουργεί μια αίσθηση σκληρότητας («κ. Θάτσερ- αρπακτικό γάλακτος») αν και η θέα του ακριβείας τριγώνου της μεταξύ Βόρειου Δεσμού και Αφροδίτης, που πέφτει στον Δία και κάνει εξάγωνο με Ουρανό στον χάρτη του 1801 θα έδειχνε ότι στις σχέσεις της με τον κόσμο θα ήταν εξαιρετικά «τυχερή» για το έθνος και θα ήταν πιθανό να αυξήσει σημαντικά το κύρος του έθνους στον κόσμο και την τύχη του στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Κύκλοι Απόκλισης

Το μεγαλύτερο μέρος της αστρολογικής μας παράδοσης ασχολείται με κύκλους που μετριοούνται κατά μήκος του επιπέδου της εκλειπτικής. Αλλά δεν υπάρχει προφανώς κανένας λόγος για τον οποίο δεν θα μπορούσαμε να μελετήσουμε κύκλους που μετρούνται σε σχέση με άλλα συστήματα. Ο Elbert Benjamin (= C. C Zain) της Εκκλησίας του Φωτός της Καλιφόρνιας στο *Ερμητικό Σύστημα της Κοσμικής Αστρολογίας* του έχει επεξεργαστεί ένα σύστημα που βασίζεται στον κύκλο κάθε πλανήτη σε σχέση με το επίπεδο του Ισημερινού της Γης. Θεωρεί ότι ένας νέος πλανητικός κύκλος αρχίζει τη στιγμή που ένα σώμα διασχίζει τον Ισημερινό από τον νότο προς τον βορρά, δηλ. όταν περνάει στη βόρεια απόκλιση. Ένας δεύτερος χάρτης τύπου «πανσελήνου» μπορεί να σχεδιαστεί για τη στιγμή που ο πλανήτης διασχίζει τον Ισημερινό κινούμενος προς τον νότο.

Ένας χάρτης για τις πρωτεύουσες του κόσμου που έχει οριστεί για τη στιγμή που το σώμα του πλανήτη φτάνει στον Ισημερινό της Γης, μπορεί να χρησιμοποιηθεί

με τον ίδιο τρόπο όπως οποιοσδήποτε άλλος χάρτης κύκλου, προκειμένου να ρίξει φως στα επακόλουθα γεγονότα σε αυτόν τον τομέα, τα οποία αντικατοπτρίζουν τη φύση του πλανήτη. Όπως και με τις πλανητικές εισόδους από γεωγραφικό μήκος, οι θέσεις όλων των πλανητών εκείνη τη στιγμή μπορούν θεωρητικά να επισημάνουν ευαίσθητα σημεία που διαρκούν για ολόκληρο τον κύκλο που τα έφερε στο φως. Στην περίπτωση των εξωτερικών πλανητών, αυτό θα είναι για τον πλήρη κύκλο τους γύρω από τον Ήλιο. Έτσι, για παράδειγμα, ο κύκλος του Πλούτωνα (Σχήμα 13.1) υπολογίζεται από τον Zain⁷² να ξεκίνησε στις 13.29 ώρα GMT στις 20 Φεβρουαρίου 1864. Ο κύκλος αυτός θα αποτελέσει μέρος των βασικών αιτίων των γεγονότων ακόμη και στον εικοστό δεύτερο αιώνα. Λαμβάνοντας υπόψη την πολύ αργή κίνηση του Πλούτωνα, οι ακριβείς γωνίες και η θέση της Σελήνης αυτού του χάρτη πρέπει να αγνοηθούν. Για τους περισσότερους πλανήτες, είναι φυσικό ο κύκλος απόκλισης στις 0°N να συμβεί κανονικά όταν ο πλανήτης βρίσκεται εντός ολίγων μοιρών από την είσοδο του πλανήτη στη 0° Κριού. Αλλά, στην περίπτωση του Πλούτωνα, το μεγάλο πλάτος του μπορεί να κάνει τεράστια διαφορά. Όπως φαίνεται στο σχήμα 13.1, ο Πλούτωνα ήταν στην πραγματικότητα για τα καλά στον Ταύρο κατά την έναρξη του τελευταίου κύκλου απόκλισής του.

Σχήμα 13.1 Κύκλος απόκλισης Πλούτωνα στις 21 Φεβρουαρίου 1864, 05.08 GMT. Τοποθέτηση για το Γκρίνουιτς, 00°E00', 51°N30'. RAMC 15.09.32.

Αν δεχτούμε την ιδέα ότι ο χάρτης κατά τη στιγμή που ο πλανήτης εισέρχεται στη 0° Κριού είναι ευαίσθητος, τότε δεν μπορεί να υπάρχει καμία αμφιβολία ότι αυτοί οι

χάρτες πρέπει να έχουν συμβολική αξία. Η πράξη φαίνεται να το επιβεβαιώνει αυτό. Εφόσον έχουν σχέση με το επίπεδο του Ισημερινού, μπορούμε να περιμένουμε από αυτούς να σχετίζονται ιδιαίτερα με τη Γη με τρόπο απτό και με την ανθρωπότητα ως σύνολο. Ο Benjamin υποστηρίζει ότι αυτοί οι χάρτες πρέπει να υπολογίζονται στο επίπεδο της εκλειπτικής. Κάποιος θα μπορούσε να επιχειρηματολογήσει υπέρ της κατάστρωσης αυτών των χαρτών σε Ορθή Αναφορά επειδή αυτό είναι το κανονικό μέτρο που χρησιμοποιείται κατά μήκος του Ισημερινού. Οι συγγραφείς έχουν ανεπαρκή εμπειρία στην τεχνική αυτή για να μιλήσουν εκ πείρας, αν και τα αρχικά στοιχεία, όπως θα δούμε παρακάτω, είναι ενθαρρυντικά. Ο Russell⁷³, που έχει δουλέψει πάνω τους εδώ και πολλά χρόνια, μιλά ευνοϊκά για αυτούς. Η χρονική στιγμή κατά την οποία κάθε ένας από τους πλανήτες διασχίζει τον Ισημερινό δεν εμφανίζεται στις περισσότερες αστρολογικές εφημερίδες, αλλά τώρα πια δίνεται στην εφημερίδα του Michelsen για τον εικοστό αιώνα.³⁶ Στην περίπτωση των εξωτερικών πλανητών τα στοιχεία του μπορεί να απέχουν έως και σχεδόν τρία τέταρτα της ώρας από αυτά που δίνονται από τον Zain .

Έχουμε πάρει τον κύκλο του Πλούτωνα ως παράδειγμα (Σχήμα 13.1) αφού είναι ο πιο αργός και ως εκ τούτου θεωρητικά ο πιο ισχυρός από αυτούς τους κύκλους. Είναι γενικά αποδεκτό ότι ο Πλούτωνα φαίνεται να συνδέεται ιδιαίτερα με τη μαζική μοίρα της ανθρωπότητας και, κατά συνέπεια, μπορούμε να αναμένουμε ότι αυτός ο χάρτης θα αντικατοπτρίζει εν μέρει μερικές από τις κύριες ιδέες και γεγονότα που έχουν διαμορφώσει την ιστορία του ανθρώπου από την αρχή της.

Ο χάρτης κύκλου του Πλούτωνα (Σχήμα 13.1) δίνεται για το Λονδίνο. Η Ορθή Αναφορά για το Γκρίνουιτς είναι στις 150°21' (ST 10.01) και, όπως και με οποιονδήποτε άλλο χάρτη αυτού του είδους, μπορεί να καταστρωθεί για οπουδήποτε στον κόσμο απλώς προσθέτοντας ή αφαιρώντας το γεωγραφικό μήκος του τόπου που θέλουμε να εξετάσουμε (βλ. Παράρτημα V) . Πρώτα πρέπει να ρωτήσουμε: Ο χάρτης βγάζει νόημα από ερμηνευτική άποψη; Τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά του χάρτη ίσως είναι:

1. Το Ταυ-τετράγωνο Σελήνης-Πλούτωνα-Ερμή με τον Ερμή σε εξάγωνο με Ποσειδώνα και όψη 135 μοιρών με Ουρανό. Αυτό φαίνεται να μιλά για έναν μετασχηματιστικό κύκλο ο οποίος θα επικεντρωθεί στις μάζες (Σελήνη) και ο οποίος θα περιλαμβάνει τόσο έντονα ιδεαλιστικά (Ποσειδώνας) κίνητρα όσο και καταναγκαστική πίεση (Πλούτωνα). Αυτό μπορεί να φανεί ότι αντικατοπτρίζει τον μετασχηματισμό στον τρόπο σκέψης (Ερμής) για τις μάζες γενικά και τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία (Σελήνη), αλλά και την ισχυρή κίνηση των μαζών (Σελήνη) προς την παιδεία και την επακόλουθη ανάπτυξη του τύπου, των εκδόσεων, της προπαγάνδας (Ερ-

μήγ-Πλούτωνας, Ερμής-Ουρανός) αλλά και προς τα συστήματα μαζικών μεταφορών και επικοινωνιών γενικά. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι αυτός ο κύκλος άρχισε στο μέσον του αμερικανικού εμφυλίου πολέμου, ο οποίος διεξήχθη γύρω από το ζήτημα της δουλείας.

2. Ο Ήλιος σε όψεις 45/135 μοιρών με το ακριβές τετράγωνο Άρη-Κρόνου. Αυτό μπορεί να φανεί ότι αντικατοπτρίζει την τάση προς την ολοένα αυξανόμενη εστίαση (Ήλιος) της εξουσίας στην αξιοποίηση (τετράγωνο) της ενέργειας (Άρης) και των υλικών πόρων (Κρόνος) του πλανήτη, καθώς και την τάση προς την αύξηση της ισχύος (Ήλιος) των δυνάμεων της εργασίας (Άρης-Κρόνος). Ομοίως, μπορεί να φανεί ότι αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο ότι ο πόλεμος, ο θάνατος και η καταστροφή (τετράγωνο Άρη-Κρόνου) θα αποτελέσουν τη βασική ανησυχία των όσων βρίσκονται στην εξουσία (Ήλιος).

3. Η σύνοδος Δία - Βόρειου Δεσμού σε εξάγωνο με Αφροδίτη. Αυτό τονίζει τη δημιουργία συμμαχιών και ομάδων κοινού ενδιαφέροντος καθώς και την ανάπτυξη της αμοιβαίας συνεργασίας και του εμπορίου. Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε την ενοποίηση που συνέβη στην Ευρώπη λίγο μετά από αυτό, με τη δημιουργία της Γερμανικής Αυτοκρατορίας και την τελική ενοποίηση της Ιταλίας, που εμφανίστηκε το 1871 με το τρίγωνο Ουρανού με την σύνοδο Δία-Πλούωνα και την αντίθεση με Αφροδίτη. Η τρίτη Δημοκρατία της Γαλλίας δημιουργήθηκε το 1870 με την ίδια όψη.

Αυτά τα χαρακτηριστικά θα μπορούσαν σίγουρα να σχετίζονται με ορισμένες από τις εξαιρετικά αξιοσημείωτες μεταβολές που έγιναν στον κόσμο τα τελευταία 120 χρόνια. Αλλά το κρίσιμο ερώτημα είναι: Δείχνουν τα κύρια «μεταμορφωτικά» γεγονότα της περιόδου αυτής κάποιου είδους επαφή με αυτόν τον χάρτη που ιδανικά θα έπρεπε να τα αντικατοπτρίζει; Είναι δύσκολο να ελεγχθεί αυτό το είδος αξιολόγησης, αλλά σίγουρα, εκ πρώτης όψεως, οι κύριοι παράγοντες του χάρτη θα έπρεπε να εμφανίζονται πολύ ενεργοποιημένοι. Μια εξερεύνηση αυτού και παρόμοιων χαρτών θα απαιτούσε ένα ολόκληρο βιβλίο. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε εδώ είναι να παρουσιάσουμε στον αναγνώστη κάποιες ομολογουμένως επιλεκτικές αποδείξεις.

Υπήρξαν πολλές θεμελιώδεις αλλαγές και μετασχηματισμοί στη συλλογική συνείδηση του ανθρώπου από το 1864. Σε κοινωνικό επίπεδο τα περισσότερα έθνη του κόσμου έχουν περάσει μέσα από ριζικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Μια γενική μετατόπιση της συνείδησης σε σχέση με την αξία του ατόμου είναι ήδη σε εξέλιξη. Η ψυχολογία βάθους και ύψους έχει αρχίσει να ερευνά τον εσωτερικό μας κόσμο και τη σχέση του με τις δημιουργικές αρχές του σύμπαντος. Διανοητικά μέσω μιας συγκέντρωσης στην επιστήμη και την τεχνολογία, ο άνθρωπος έχει αρχίσει να αξιοποιεί τις δυνάμεις της φύσης. Παθολογικά ο άνθρωπος έχει εμπλακεί σε δύο παγκόσμιους πο-

λέμους άνευ προηγούμενης κλίμακας και καταστροφής. Στον περιορισμένο διαθέσιμο χώρο μπορούμε να εξετάσουμε μόνο εν συντομία μερικά γεγονότα-ορόσημα: (1) την ανάπτυξη της ατομικής ενέργειας, (2) την εξερεύνηση του διαστήματος από τον άνθρωπο και (3) τους δύο παγκόσμιους πολέμους.

1. Η πρώτη απελευθέρωση της ατομικής ενέργειας⁷⁴ συνέβη καθώς ο Ωροσκόπος ήταν σε αντίθεση με τον Άρη ακριβώς πάνω στη σύνοδο του Δία με τον Βόρειο Δεσμό στον χάρτη του 1864, και με τον Δία σε τρίγωνο με την ίδια σύνοδο στον χάρτη του 1864. (Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ του χάρτη Ατομικής Ενέργειας και του χάρτη κύκλου του Ουρανού του 1928 είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες ερμηνευτικά. Σημειώστε ιδιαίτερα τον τρόπο με τον οποίο το Μεγάλο Τρίγωνο που σχηματίζεται στον χάρτη Ατομικής Ενέργειας μεταξύ Ουρανού σε τρίγωνο με τη σύνοδο Σελήνης-Ποσειδώνα σε τρίγωνο με Μεσουράνημα είναι τόσο κοντά στη στενή όψη 30 μοιρών Ήλιου-Ουρανού στον χάρτη του 1928). Εξετάζοντας την καταστροφική και εκκαθαριστική πλευρά του κύκλου του Πλούτωνα, βρίσκουμε κατά τη στιγμή της πρώτης ατομικής έκρηξης ότι ο Κρόνος ανέτειλε σε ακριβείας τετράγωνο με τη Σελήνη πλησιάζοντας το τετράγωνο Κρόνου-Άρη στον χάρτη του 1864, ενώ ο Άρης ήταν σε αντίθεση με τη σύνοδο Βόρειου Δεσμού - Δία στον χάρτη του 1864 (ακριβώς στον Ωροσκόπο του χάρτη Ατομικής Ενέργειας!). Στην ίδια την Χιροσίμα ο Πλούτωνας ήταν στις $09^{\circ}02'58''$ πλησιάζοντας σε ακριβείας τετράγωνο με τον Πλούτωνα στον χάρτη του 1864, ο Ποσειδώνας στις $04^{\circ}02'22''$ ήταν σε αντίθεση με Ποσειδώνα στον χάρτη του 1864 στις $04^{\circ}09'32''$, ενώ η απόκρυψη (occultation) του Κρόνου από τη Σελήνη σε λιγότερο από μία ώρα έπεφτε στις $18^{\circ}05'13''$ πυροδοτώντας το δυναμικό του τετραγώνου Άρη-Κρόνου για «θάνατο και καταστροφή» στον χάρτη του 1864. Παρόλο που σε καμία περίπτωση δεν είναι πειστικές, αυτές οι όψεις φαίνονται κατάλληλες και κοντά χρονικά.

2. Όσον αφορά την εξέλιξη της ανθρωπότητας, η μετακίνηση προς το διάστημα σε πείσμα των δυνάμεων της βαρύτητας πρέπει να είναι τόσο σημαντική όσο εκείνη κατά την οποία τα πρώτα αμφίβια κινήθηκαν πειραματικά προς την ακτή της αρχαίας θάλασσας, από το νερό στη γη. Το πρώτο βήμα προς την «κατάκτηση του διαστήματος» συνέβη στις 4 Οκτωβρίου 1957 με την εκτόξευση του Σπούτνικ από τη Σοβιετική Ένωση. Την ημέρα αυτή ο Πλούτωνας ήταν στις $01^{\circ}07'26''$ σε αντίθεση με τον Ήλιο στον χάρτη του 1864, ο Ποσειδώνας ήταν στις $01^{\circ}06'33''$ σε τρίγωνο με τον Ήλιο στον χάρτη του 1864, ενώ το τετράγωνο Ουρανού στις $10^{\circ}02'48''$ με Βόρειο Δεσμό στις $10^{\circ}06'55''$ ήταν σε τετράγωνο/αντίθεση με τον Πλούτωνα στον χάρτη του 1864. Τέτοιες ακριβείς και κατάλληλες όψεις από τους τρεις εξωτερικούς πλανήτες είναι

εντυπωσιακές από κάθε άποψη. Συγκριτικά, η προσγγείωση του Άρμστρονγκ στο φεγγάρι είναι λιγότερο προφανής. Το κύριο χαρακτηριστικό είναι το Μεγάλο Τρίγωνο μεταξύ Ποσειδώνα στις $26^{\circ}01'$, Βόρειου Δεσμού στις $22^{\circ}29'$ και Ερμή στις $25^{\circ}51'$ σε σύνοδο με Ήλιο στις $27^{\circ}55'$, το οποίο συνδέεται πολύ στενά με τον σχηματισμό Βόρειου Δεσμού – Δία – Αφροδίτης στον χάρτη του 1864. Ο Πλούτωνας στις $23^{\circ}01'$ σε αντίθεση με Βόρειο Δεσμό είναι σε τετράγωνο με τον Ουρανό στον χάρτη του 1864, αν και όχι στενό σε σχέση με τις άλλες όψεις. Οι ισχυρές συνδέσεις των Δεσμών στους χάρτες αυτούς καθαυτούς αλλά και μεταξύ τους είναι ενδιαφέρουσα.

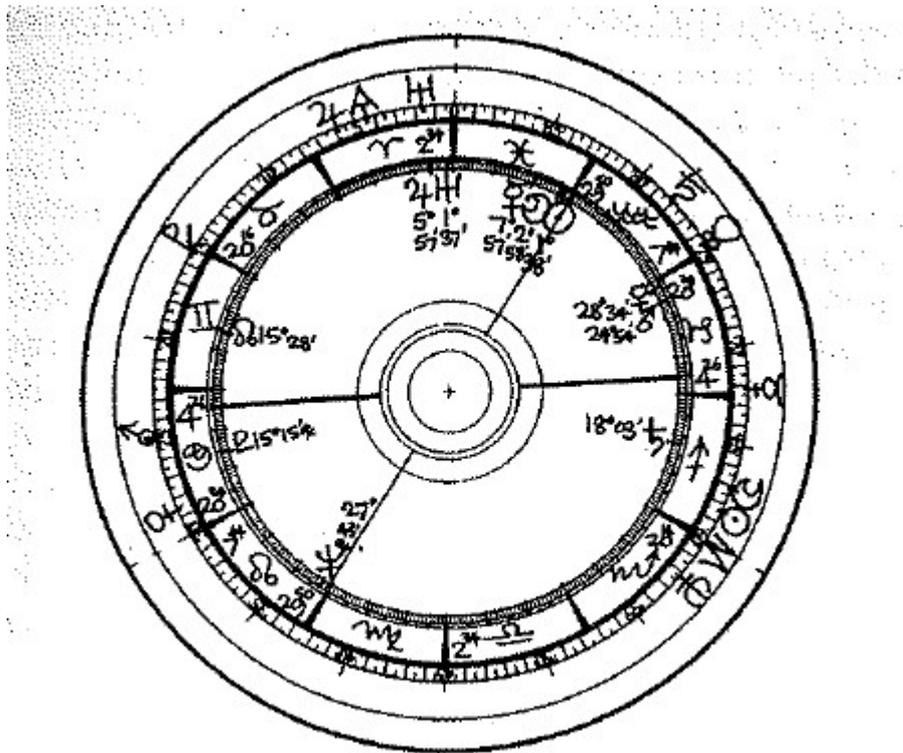
3. Όπως θα ήταν αναμενόμενο, φαίνεται ότι υπάρχουν ισχυρές όψεις μεταξύ αυτού του χάρτη κύκλου του Πλούτωνα και των δύο παγκοσμίων πολέμων. Όπως θα φανεί στο κεφάλαιο 16 με τίτλο «Περιοχές Μοιρών» στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η Γερμανία ανταποκρίνεται σε μια εξαιρετικά ευαίσθητη περιοχή γύρω στις 7-10 Q/M ακριβώς με τον Ερμή-Πλούτωνα του 1864, και με τον Άρη της Αγγλίας στον χάρτη του 1066 στις $08^{\circ}36'$. Αυτό φυσικά μπορεί να είναι εντελώς ανεξάρτητο από αυτόν τον χάρτη κύκλου του Πλούτωνα.

Σαφώς η επόμενη βασική διέλευση στον χάρτη αυτόν θα είναι το 1985-87, καθώς ο Πλούτωνας στον Σκορπιό ενεργοποιεί τον Ερμή, τον Ουρανό, τον Πλούτωνα και τη Σελήνη. Δεδομένου, επιπλέον, ότι ο Ποσειδώνας θα είναι σε τετράγωνο με Ποσειδώνα στον χάρτη του 1864 για μεγάλο μέρος αυτής της περιόδου, και ο Κρόνος θα είναι με τον Βόρειο Δεσμό - Δία το 1985, μπορούμε να περιμένουμε κάποιες αρκετά θεμελιώδεις αλλαγές και μετασχηματισμούς που θα εμφανιστούν μέσα στο συλλογικό αυτήν την περίοδο. Τουλάχιστον ο χάρτης αυτός μας δείχνει ότι η περίοδος αυτή χρειάζεται να εξεταστεί με περισσότερη λεπτομέρεια.

Ουρανός και άλλοι κύκλοι

Ο χώρος δεν επιτρέπει περαιτέρω συζήτηση για άλλους χάρτες κύκλου. Το σημαντικό που πρέπει να θυμόμαστε είναι ότι κάθε χάρτης έχει να κάνει μόνο με θέματα που σχετίζονται με τον πλανήτη για τον οποίο καταστρώθηκε. Ωστόσο, με τους εξωτερικούς πλανήτες μπορεί να υπάρξει κάποια θολούρα και δεν πρέπει να εκπλαγούμε εάν ορισμένες πτυχές συγκρούσεων και πολέμου ή ακόμα και επιστημονικής και τεχνολογικής προόδου εμφανιστούν τόσο στον κύκλο του Ουρανού όσο και σε αυτόν του Πλούτωνα. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι ο Πλούτωνας και ο χάρτης του κύκλου του Ουρανού του 1928 έχουν τους Ήλιους σχεδόν σε σύνοδο, ενώ η θέση της Αφροδίτης στον κύκλο του Πλούτωνα είναι η θέση του Άρη στον κύ-

κλω του Ουρανού, στις $24^{\circ}\zeta55'$. Είναι σύμπτωση ότι στην εισβολή της Πολωνίας το 1939 βρίσκουμε τον Άρη στις $24^{\circ}\zeta22'$;

Σχήμα 13.2 Κύκλος απόκλισης Ουρανού 21 Φεβρουαρίου 1928, 12.07 GMT. Τοποθέτηση για το Γκρίνουιτς, $00^{\circ}\text{E}00'$, $51^{\circ}\text{N}30'$. RAMC 22.07.22.

Ο τελευταίος κύκλος του Ουρανού άρχισε στις 21 Φεβρουαρίου 1928 στις 12.39μμ GMT σύμφωνα με τον Benjamin, ενώ η εφημερίδα του Michelsen δίνει ως ώρα τις 12.07μμ. Ο κύκλος του Ποσειδώνα άρχισε, σύμφωνα με τον Benjamin, στις 7 Μαρτίου 1944 στις 4:05μμ GMT, ενώ ο Michelsen δίνει ως ώρα τις 3.22μμ. Ο χάρτης απόκλισης του Ποσειδώνα είναι μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα εικόνα με έναν στενό σχηματισμό όψεων. Μια στενή σύνοδος Άρη-Κρόνου είναι σε τετράγωνο με Ήλιο. Αυτός ο σκληρός σχηματισμός ίσως σχετίζεται με την τεράστια έξαρση της τρομοκρατικής βίας με στόχο την επίτευξη των «ιδεαλιστικών» σκοπών του Ποσειδώνα. Αυτό το μοτίβο αντισταθμίζεται σε κάποιον βαθμό από τον πολύ πιο μαλακό, αλλά πιθανώς συγκεχυμένο ιδεαλισμό, που εκφράζεται από τον Ποσειδώνα στις $03^{\circ}\Omega19'$ σε όψη 135 μοιρών με Αφροδίτη στις $18^{\circ}\zeta23'$, σε συνδυασμό με την αντίθεση της Αφροδίτης με Δία-Σελήνη. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ότι σχετίζεται σε ένα νοητικό επίπεδο με την ανάπτυξη του ιδεαλιστικού διεθνισμού, όπως και με τη δημιουργία του ΟΗΕ. Σε συναισθηματικό επίπεδο μπορεί ίσως να σχετίζεται με την ταχεία ανάπτυξη της «γκλαμουριάς», την ανάπτυξη της ποπ μουσικής, της τηλεόρασης και των μέσων ενημέρωσης ως προμηθευτών ονείρων. Σε υλικό επίπεδο μπορούμε να το δούμε αυτό ως μια

εξάρτηση του κόσμου από το πετρέλαιο. Είναι σαφώς ταιριαστό το ότι, κατά την εποχή του πολέμου του 1973 στη Μέση Ανατολή και της ξαφνικής κλιμάκωσης των τιμών του πετρελαίου που οδήγησε σε ύφεση και πτώση για σχεδόν δέκα χρόνια, ο Πλούτωνας βρισκόταν ακριβώς σε αυτή τη θέση του Ποσειδώνα σε τετράγωνο με Κρόνο, και σε όψη 135 μοιρών με Αφροδίτη και 45 μοιρών με Δία, «γειώνοντας» αυτή τη μη ρεαλιστική τοποθέτηση.

Περιοχές Μοιρών

Σε αντίθεση με τα σύμβολα μοιρών, αυτές είναι εμπειρικά παρατηρούμενες περιοχές του ζωδιακού που φαίνεται να εμφανίζονται επανειλημμένα σε σχέση με ορισμένες χώρες ή ιδέες. Σε αντίθεση με τους απλανείς αστέρες, αυτές οι περιοχές μοιρών φαίνεται να κινούνται μαζί με τον τροπικό ζωδιακό, αν και δεν γνωρίζουμε καμία επίσημη μελέτη που να έχει γίνει για να κάνει τη διάκριση μεταξύ των δύο ζωδιακών από αυτή την άποψη. Οι πιο εμπειριστατωμένες εμπειρικές μελέτες τέτοιων περιοχών μοιρών έχουν πραγματοποιηθεί από τους Carter^{11α} και Wemyss.⁶⁹ Ενώ ο Carter επικεντρώθηκε στις ψυχολογικές και ιατρικές ερμηνείες και στην εφαρμογή τους σε μεμονωμένους χάρτες, ο Wemyss επέκτεινε το έργο του στον ευρύτερο κόσμο. Ένα παράδειγμα αυτού δόθηκε στο Κεφάλαιο 9 όπου είδαμε ότι η περιοχή γύρω από τις 4-5 μοίρες Τοξότη αποδίδεται από τον Wemyss^{59α} στην πτήση. Έχει πολλές άλλες παρόμοιες αποδόσεις. Παραδείγματος χάριν, συνδέει τις 09° ♁/♋ και τις 6°-7° ♃/♌ με πετρέλαιο και τις 15° των σταθερών ζωδίων με την επεξεργασία του πετρελαίου. Τοποθετεί τον άνθρακα κάτω από τις 11° ♄/♅ και τις 06° ♁/♁, τον σίδηρο κάτω από τις 15° ♁/♁ και 09° ♃/♌, το βαμβάκι κάτω από τις 05° ♁/♁, το μαλλί κάτω από τις 08° ♀/♁, τις 3-6° ♃/♌ και τις 18° ♁/♁, και ούτω καθεξής. Απαιτείται να διεξαχθεί πολύ περισσότερη έρευνα για να εκτιμηθεί κατά πόσο αυτές και πολλές άλλες αποδόσεις έχουν πραγματική αξία στην πράξη. Με τα εμπορεύματα, η ανάλυση των διακυμάνσεων των τιμών σε σχέση με τις αντίστοιχες περιοχές θα ήταν μια προφανής προσέγγιση.

Οι περιοχές μοιρών που σχετίζονται με χώρες και θεσμούς είναι ιδιαίτερα πολύτιμες για την πραγματοποίηση προβλέψεων. Έτσι, στη Βρετανική ιστορία και στην Βρετανική Βασιλική Οικογένεια, ο Κάρτερ και άλλοι σημείωσαν τη σημασία της περιοχής γύρω από τις τελευταίες μοίρες των μεταβλητών ζωδίων, που εμφανίζονται με αξιοσημείωτη σταθερότητα. Η περιοχή αυτή ενεργοποιείται επανειλημμένα σε σχέση με τις βρετανικές υποθέσεις. Φαίνεται τουλάχιστον ήδη από τον χάρτη του 1066 για την Αγγλία, όπου η Σελήνη στις 29° 08' είναι σε τετράγωνο με Ουρανό στις 28° 13', έως και πολύ πρόσφατα στη γέννηση του Πρίγκιπα Γουίλιαμ, ο οποίος έχει

τον Ποσειδώνα στις $25^{\circ}34'$ με τον Ωροσκόπο στις $27^{\circ}32'$ (αρκετά ενδιαφέρον το ότι είναι κοντά στο Γαλαξιακό Κέντρο, ενώ ο Ήλιος και η Σελήνη του είναι απέναντι από τον Ωροσκόπο). Ο σημαντικός, αν και συχνά παραμελημένος, χάρτης της Ένωσης με τη Σκωτία για την 1^η Μαΐου 1707, δείχνει τη Σελήνη στις $28^{\circ}10'$. Η βασίλισσα Βικτώρια ενεργοποίησε αυτή την περιοχή έντονα με τον Κρόνο στις $28^{\circ}45'$ σε σύνοδο με Πλούτωνα στις $27^{\circ}18'$, σε στενό τετράγωνο με Ποσειδώνα στις $27^{\circ}59'$ και Ουρανό στις $23^{\circ}59'$. Βέβαια εμφανίζεται και πάλι στους χάρτες της Ελισάβετ Β', όπου ο Ουρανός είναι στις $27^{\circ}23'$, και στο Πρίγκιπα Κάρολου, όπου υπάρχει αντίθεση Δία-Ουρανού στις $29^{\circ}/\Pi$. Ότι το Γαλαξιακό Κέντρο έρχεται τώρα κοντά σε αυτήν την περιοχή, προσδίδει ένα πρόσθετο ενδιαφέρον για τη Βρετανία και τη βασιλική οικογένεια. Μπορούμε να αναρωτηθούμε τι θα συμβεί όταν το Γαλαξιακό Κέντρο φθάσει περίπου στις $27^{\circ}30'$ γύρω στο 2050.

Μια άλλη περιοχή που εμφανίζεται με μεγάλη συχνότητα σε σχέση με τη Βρετανία, την παλιά Αυτοκρατορία και την παρούσα Κοινοπολιτεία, είναι περίπου οι 7° - 10° Z/D . Έτσι, ο χάρτης του 1066 έχει Ήλιο στις $09^{\circ}55'$ και ο χάρτης του 1801 έχει τον Ήλιο στις $10^{\circ}11'$ και Μεσουράνημα στις $09^{\circ}15'$. Φυσικά πολλές χώρες έχουν κερδίσει την ανεξαρτησία τους από την 1^η Ιανουαρίου όταν ο Ήλιος είναι σε αυτήν τη μοίρα. Αλλά εκτός από αυτό, βρίσκουμε για παράδειγμα ότι το Καταστατικό του Γουεστμίνστερ, που ήταν η νομοθεσία που έφερε την Κοινοπολιτεία σε ισχύ (9.30 π.μ., 12 Δεκεμβρίου 1931), δείχνει τον Ερμή ανάδρομο στις $06^{\circ}22'$ και την Αφροδίτη στις $13^{\circ}18'$ να πλαισιώνουν τον Ωροσκόπο στις $09^{\circ}12'$. Η νέα αίθουσα συζητήσεων της Βουλής των Κοινοτήτων εγκαινιάστηκε στις 26 Μαΐου 1948 στις $12.10\mu\mu$ με την Αφροδίτη στις $10^{\circ}04'$ σε τετράγωνο με Ποσειδώνα στις $10^{\circ}23'$. Ο Ερμής στις $27^{\circ}54'$ ήταν στην προαναφερθείσα περιοχή μοιρών με τον Ουρανό στις $25^{\circ}01'$. Η Αυστραλία ιδρύθηκε ως ξεχωριστή Επικράτεια της Κοινοπολιτείας την 1^η Ιανουαρίου 1901, στις 00.00 με τον Ήλιο στις $09^{\circ}28'$, το Μεσουράνημα στις $08^{\circ}47'$ και τον Κρόνο στις $07^{\circ}39'$. Και πάλι βρίσκουμε τις τελευταίες μοίρες των μεταβλητών να εκπροσωπούνται έντονα με τον Δία στις $25^{\circ}52'$ σε σύνοδο με τον Ερμή στις $27^{\circ}03'$ σε αντίθεση με Ποσειδώνα στις $27^{\circ}32'$. Αυτό το τελευταίο ίσως δεν προκαλεί έκπληξη, καθώς αυτή η πρώτη συμβολική χαλάρωση των εκτάσεων της αυτοκρατορίας πραγματοποιήθηκε μόλις τρεις εβδομάδες πριν από τον θάνατο της Βασίλισσας Βικτωρίας στις 22 Ιανουαρίου. Η Καναδική Επικράτεια δημιουργήθηκε την 1^η Ιουλίου 1867 με τον Ήλιο στις $08^{\circ}51'$ σε σύνοδο με Ουρανό στις $08^{\circ}39'$ και τη Σελήνη στις $28^{\circ}51'$. Ο Πλούτωνα βρισκόταν στις $10^{\circ}31'$ όταν η Βόρεια Ιρλανδία επέστρεψε στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 7 Δεκεμβρίου 1922. Ο Πλούτωνα βρισκόταν στις $09^{\circ}40'$, σε τετράγωνο με Ήλιο στις $13^{\circ}00'$, όταν η Αγγλική Ση-

μαία υψώθηκε στα Φώκλαντ στις 3 Ιανουαρίου 1833, στις 9πμ, ενώ ο Κρόνος ήταν στις 28°Π05' σε τετράγωνο με Ερμή στις 24°Α45', «παγώνοντας» τυχόν δύσκολες μελλοντικές καταστάσεις.

Κοιτάζοντας μπροστά, ίσως είναι καλό να σκεφτούμε από τώρα τρόπους για την εποικοδομητική χρήση των διελεύσεων του Ποσειδώνα πάνω από αυτές τις περιοχές, στο τέλος της δεκαετίας. Αν η Βρετανία δουλέψει με την ιδεαλιστική και ανυψωτική της πτυχή, η στάση του Ποσειδώνα τον Απρίλιο του 1987 στις 08°Ζ00' σε τετράγωνο με τον Δία στις 09°Γ12' θα μπορούσε να προσφέρει μια ευκαιρία για μεγάλη αλτρουιστική συνεργασία και ηγεσία μέσα στην Βρετανική Κοινοπολιτεία και τον κόσμο. Ο Ποσειδώνας θα συνεχίσει εντός των ορίων αυτής της περιοχής μέχρι το τέλος του 1988, συναντώντας εκείνη την εποχή τον Κρόνο. Αυτό πρέπει προφανώς να σηματοδοτεί μια πολύ δύσκολη περίοδο για όσους βρίσκονται στην εξουσία, αλλά και μια ευκαιρία για μια θεμελιώδη εδραίωση συνταγματικών θεμάτων. Το ότι επίσης ο Ουρανός και ο Κρόνος θα διελαύνουν από τις τελευταίες μοίρες του Τοξότη εκείνη την περίοδο θα πρέπει να εντείνει την έμφαση σε ριζικές μεταρρυθμίσεις, αλλαγές και καινοτομίες γύρω στον Δεκέμβριο του 1987 και τον Ιανουάριο/Φεβρουάριο του 1988. Η σύνοδος Κρόνου-Ουρανού στις 13 Φεβρουαρίου πραγματοποιείται στις 29°Α55' με τον Ποσειδώνα στις 09°Ζ17'. Αυτό δεν μπορεί παρά να σημάνει μια πολύ σημαντική μετάβαση για τη Βρετανία και την κυριαρχία της τη δεδομένη στιγμή. Αυτή η μετατόπιση και αναδιοργάνωση στη δομή της δύναμης είναι πιθανό να αντηχήσει σε όλες τις χώρες της Κοινοπολιτείας για κάποιο χρονικό διάστημα, διότι ο Ουρανός θα κινείται στις 7-10 μοίρες της περιοχής του Αιγόκερω καθ' όλη τη διάρκεια του 1990 και του 1991.

Ο Naylor³⁹ συγκεντρώνει πειστικά στοιχεία υπέρ της εμπειρικής απόδοσης του MC και του AS στις 09°Π και 14°Π, αντιστοίχως, για το Λονδίνο από τον Serpharial και υπέρ της σημασίας αυτών των μοιρών σε εποχές βρετανικών γενικών εκλογών. Σε μια ανάλυση όλων των γενικών εκλογών από το 1900, που παρουσιάστηκαν στις 19 Φεβρουαρίου 1979, θεώρησε ότι θα μπορούσε να κριθεί η πιθανότητα γενικής εκλογής σε δεκαπέντε από τις είκοσι δύο εκλογικές αναμετρήσεις. Έδειξε ότι σε δέκα από τις είκοσι δύο περιπτώσεις είτε ο Κρόνος είτε ο Ουρανός ήταν σε μια από αυτές τις μοίρες πλησίον της εποχής των εκλογών, ότι σε δύο άλλες ο Βόρειος Δεσμός της Σελήνης ήταν στις 09° Π/Α και σε μια άλλη ο Δίας μαζί με τον Ερμή, την Αφροδίτη, τον Άρη ήταν σε αυτά τα σημεία. Επεσήμανε ότι ο Κρόνος στις 09° Π/Α φαίνεται πάντα να δείχνει μια κρίσιμη εποχή πολιτικά για τη Βρετανία. Συνέχισε αναφέροντας ότι τα μέσα Μαρτίου, ο Ιούνιος ή ο Σεπτέμβριος έμοιαζαν ως οι πιο πιθανές εποχές για τις εκλογές του 1979. Πρόσθεσε ότι είδε ότι το επόμενο κοινοβού-

λιο, το οποίο στην πραγματικότητα εκλέχτηκε από τις κάλπες της 3^{ης} Μαΐου μετά την ήττα της κυβέρνησης στις 28 Μαρτίου, πιθανότατα θα διαρκούσε μέχρι την άνοιξη του 1983, όταν μια δύσκολη όψη Άρη-Δία (βλ. Κεφ. 6) και μια σύνοδος Δία-Ουρανού κοντά στις 09°♌ θα ήταν πιθανό να σηματοδοτήσει τις επόμενες γενικές εκλογές (κατά τη στιγμή που θα το διαβάζετε αυτό, η ακρίβεια αυτής της πρόβλεψης θα είναι γνωστή). Η επόμενη έμφαση σε αυτές τις περιοχές θα είναι από τον Ουρανό στις 14°♌ τον Μάρτιο και τον Δεκέμβριο του 1984 και η επί μακρόν στάση του Ουρανού στις 09°♌ στα μέσα Αυγούστου '84. Η ισχυρή διπλή έμφαση τον Οκτώβρη/Νοέμβρη του 1986, όταν ο Δίας θα είναι στις 14°♋ και ο Κρόνος στις 09°♌, μπορεί να σηματοδοτήσει το τέλος της εκλογής του Κοινοβουλίου του 1983 και νέες εκλογές. Με τα κριτήρια του Naylor αυτό ασφαλώς θα ήταν πιθανό να σημάνει μια εποχή μεγάλης πολιτικής αβεβαιότητας και προβλημάτων. Σε σχέση με την περιοχή γύρω από τις 9° των μεταβλητών ζωδίων είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι το βρετανικό Εργατικό Κόμμα έχει τον Ήλιο του στις 08°♋28' σε τετράγωνο με τον Δία στις 09°♌38', ότι οι Φιλελεύθεροι έχουν τον Ήλιο τους στις 10°♐19' και το Μεσουράνημα στις 07°♐32', το SDP έχει τη Σελήνη στις 08°♌31' και ο χάρτης του Συντηρητικού Κόμματος του 1867 έχει Βόρειο Δεσμό στις 10°♐42' σε τετράγωνο με Ερμή στάσιμο προς ανάδρομο στις 07°♌44'.

Άλλες μοίρες που δίνει ο Sepharial είναι εκείνες για την Καλκούτα: 07°♐ και 02°♌, και για το Τόκιο 29°♌ και 14°♐. Ο Naylor³⁹ επισημαίνει ότι η Ανεξαρτησία του Μπαγκλαντές συνέβη όταν ο Κρόνος ήταν σε αντίθεση με Ποσειδώνα πάνω στον Ωροσκόπο στις 2° Τοξότη, ενώ ο ίδιος μπόρεσε να προβλέψει την αλλαγή της κυβέρνησης στην Ιαπωνία όταν ο Ουρανός πέρασε πάνω από τις 29°♌, παρά την πλήρη άγνοια του για τις ιαπωνικές υποθέσεις την εποχή εκείνη.

Εξαιρετικά ισχυρές εμπειρικά παρατηρούμενες περιοχές μοιρών έχουν σημειωθεί για διάφορες χώρες. Η περίπτωση της περιοχής γύρω από τις 21°♅/♌ για την Πολωνία σημειώθηκε στο κεφάλαιο 11, όπως και η έμφαση γύρω από τις 15°♅ για το Βερολίνο (βλ. Τμήμα 5: Johndro). Άλλες περιοχές μοιρών για τη Γερμανία γύρω από τις 7°-10°♌/♌, 22°-25° μεταβλητών και 4°-5° παρορμητικών συζητούνται στο κεφάλαιο 14. Ο Von Beckerath⁷ δημοσίευσε μια ιστορική μελέτη για την Αυστρία που προσδιορίζει μια περιοχή γύρω από τις 19°-27°♌/♌, και σε μικρότερη έκταση παρόμοιες μοίρες ♅/♌, ως εξαιρετικά ισχυρή στην ιστορία του έθνους. Από αυτό ο von Beckerath ήταν σε θέση να προβλέψει ότι η περίοδος κοντά στις 13 Φεβρουαρίου 1934 θα ήταν σημαντική για το έθνος εξαιτίας μεγάλης συγκέντρωσης πλανητών σε αυτή την περιοχή. Στις 11-15 Φεβρουαρίου, η Αυστρία εισήλθε σε περίοδο μείζονος κρίσης, καθώς ο Dollfuss διέλυσε όλα τα πολιτικά κόμματα. Κατά την προσάρτηση

της Αυστρίας από τη Γερμανία (11-13 Μαρτίου 1938) ο Δίας ήταν στις $19^{\circ}\omega$. Κατά την προκήρυξη της Δεύτερης Αυστριακής Δημοκρατίας (15 Μαΐου 1955, 10.27πμ GMT) ο Πλούτωνας στις $24^{\circ}\omega 19'$ ήταν σε σύνοδο με τον Ωροσκόπο στις $27^{\circ}\omega 30'$, σε αντίθεση με τη Σελήνη στις $28^{\circ}\omega 09'$, σε τετράγωνο με τον Ήλιο στις $23^{\circ}\delta 48'$. Όλες αυτές είναι ενδιαφέρουσες επιβεβαιώσεις ότι οι αρχικές παρατηρήσεις του von Beckerth έχουν βάση.

Στην περίπτωση των ΗΠΑ υπάρχει σημαντική διαμάχη σχετικά με τον σωστό χάρτη. Ωστόσο, σε μια μελέτη ενός υποθετικού χάρτη για τον Κολόμβο, ο Al H. Morrison⁷ δείχνει ότι η περιοχή γύρω στις $10^{\circ}\nu$ φαίνεται να είναι πολύ σημαντική για το έθνος. Επισημαίνει ότι: «Ο Ωροσκόπος ήταν στις 10° Τοξότη κατά την υπογραφή της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας το 1776, σύμφωνα με τα καλύτερα αρχεία και τα πρακτικά του ίδιου του Κογκρέσου. Όταν ο Paul Revere κοίταξε την εκκλησία για να δει αν θα υπήρχε ένας φανός ή δύο, ο Ωροσκόπος ήταν στις 10° του Τοξότη. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι ο ξαφνικός θάνατος του Φ. Ρούσβελτ (12 Απριλίου 1945) συνέβη με τον Ουρανό στις $10^{\circ}\Pi 23'$ και η δολοφονία του Τζ. Φ. Κένεντι (βλ. Κεφ. 9) με τον Ουρανό στις $09^{\circ}\Pi 49'$. Η διέλευση του Ουρανού και του Δία από την περιοχή αυτή κατά τη διάρκεια του 1983, και ειδικότερα η στάση του Ουρανού στις $09^{\circ}\nu 32'$ στις 18 Αυγούστου 1984, η οποία θα χρωματίσει ολόκληρη την περίοδο από τον Ιούλιο έως τον Σεπτέμβριο, θα αποτελέσει μια ακόμη ευκαιρία να παρατηρηθεί η περιοχή αυτή σε σχέση με την Αμερική.

Σύμβολα Μοιρών

Η ιδέα ότι κάθε μοίρα του ζωδιακού είναι στην πραγματικότητα τόσο ξεχωριστή όσο κάθε ζώδιο έχει πολύ μεγάλο παρελθόν. Στην Ινδουιστική αστρολογία, ακόμη και οι μοίρες διασπώνται και πάλι σε δέκα ξεχωριστά τμήματα των 6' έκαστο. Κατά τη διάρκεια των αιώνων έγιναν πολλές προσπάθειες να καταγραφεί η ουσία κάθε μοίρας σε συστήματα συμβόλων και ερμηνειών. Ο Freddie Gladitz, ο οποίος συνέταξε ένα οριστικό έργο για το θέμα κατά τη στιγμή του θανάτου του, είχε ήδη καταγράψει πάνω από τριάντα διαφορετικά συστήματα, με το πρωιμότερο να ανάγεται πίσω στις αρχές του Μεσαίωνα και από εκεί και πάλι πίσω στους Έλληνες τουλάχιστον. Εάν ένα ξεκάθαρο νόημα μπορεί να αποδοθεί σε κάθε μοίρα, αυτό θα μπορούσε προφανώς να βοηθήσει σε μεγάλο βαθμό στην αποσαφήνιση της σημασίας των μεγάλων συνόδων, των νομηγιών, των εκλείψεων κλπ. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ωστόσο ποιο από τα πολλά συστήματα πρέπει να χρησιμοποιηθεί, καθώς συχνά δεν υπάρχει εμφανής σχέση μεταξύ ερμηνειών σε διαφορετικά συστήματα. Διάφοροι συγγραφείς, κυρίως ο Hirschler και ο Davison, πρότειναν να χρησιμοποιηθούν αυτές οι μεμονω-

μένες μοίρες για τον εντοπισμό και την περιγραφή συγκεκριμένων γεγονότων. Ωστόσο, ο Hitschler χρησιμοποιεί τις ερμηνείες των μοιρών δύο διαφορετικών Γάλλων συγγραφέων: του Janduz και Andre Costeseque. Δυστυχώς, η χρήση τους είναι εντελώς απειθαρχη. Χρησιμοποιεί τόσους πολλούς παράγοντες, αντι-σκιές και κόντρα-αντισκιές (δηλ. τα σημεία αντανάκλασης από τη 0° Καρκίνου/Αιγόκερω και 0° Κριού/Ζυγού), για να μην αναφέρουμε τις ηλιοκεντρικές τους θέσεις και τις 90 και 180 μοιρών όψεις σε αυτά τα σημεία καθιστώντας σύντομα το όλο πόνημα αδύνατο να χρησιμοποιηθεί πρακτικά!

Ωστόσο, ο Hitschler πράγματι αναφέρεται σε περιπτώσεις όπου ήταν σε θέση να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά τις μεθόδους σε δημοσιευμένες προβλέψεις, αν και οι λεπτομέρειες των συγκεκριμένων χαρτών και μοιρών που χρησιμοποίησε δεν δίδονται. Ένα παράδειγμα που δίνει από αυτή την προσέγγιση είναι ότι ο Κρόνος ανέτειλε ακριβώς στη 16^η μοίρα του Καρκίνου καθώς η πρώτη ατομική βόμβα εξερράγη στο Alamogordo. Ο συμβολισμός του Janduz για αυτή τη μοίρα είναι: «Ένας νέος Σαμσών απειλεί να καταρρίψει τους πυλώνες του ναού. Στα πόδια του πάνω στη σκάλα είναι ένα νεκρό λιοντάρι, πιο κάτω ένας σκαντζόχοιρος ξεκουράζει το μικρό του πόδι πάνω σε ένα νεκρό φίδι». Δεν μπορούμε να αρνηθούμε ότι υπάρχει κάτι περιέργως υποβλητικό γύρω από αυτή την εικόνα, ειδικά στο πλαίσιο στο οποίο αναπτύχθηκε η ατομική βόμβα. Αλλά γιατί να ξεχωρίζαμε ιδιαίτερα τη μοίρα του Κρόνου αυτή τη στιγμή εκ των προτέρων; Τα σύμβολα για τη μοίρα μπορεί να είναι μια σαγηνευτική περιοχή για αναδρομική εργασία, αλλά ίσως να μην είναι πολλά υποσχόμενη αυτή τη στιγμή σε ό,τι αφορά πρακτικές προβλέψεις στην κοσμική αστρολογία.

Απλανείς Αστέρες

Συγκεκριμένοι αστέρες έχουν χρησιμοποιηθεί σε εγκόσμιες προβλέψεις από τα πρώτα χρόνια, αν και πρόσφατα έχουν μάλλον παραμεληθεί, με μια τάση να απλοποιηθεί η παράδοση για χάρη του μαζικού μάρκετινγκ. Το ίδιο τους το πλήθος δημιουργεί προβλήματα καθώς είναι δύσκολο να δικαιολογήσουμε τη συμπερίληψη ενός απλανούς αστέρα χωρίς στη συνέχεια να συμπεριλάβουμε τους εκατομμύρια υπόλοιπους που είναι διαθέσιμοι. Παρ' όλα αυτά, θα φανεί ότι ορισμένοι αστέρες μοιάζουν να έχουν έναν πολύ συγκεκριμένο χαρακτήρα και σημαντική αξία στην πρόβλεψη όταν έρχονται έντονα στο προσκήνιο. Αρχικά συσχετίστηκαν ιδιαίτερα με τα καιρικά φαινόμενα. Για παράδειγμα, η ανατολή του Σείριου τον Ιούλιο υποτίθεται ότι προκαλούσε την πυρετώδη ζέστη των «ημερών των κυνικών καυμάτων». Ο Πτολεμαίος φαίνεται να ήταν ο πρώτος που περιέγραψε τα χαρακτηριστικά των αστερών με όρους πλανητών. Έτσι λέει: «Οι αστέρες στο κεφάλι του Κριαριού δείχνουν ένα μίγμα της φύσης

του Άρη και του Κρόνου. Ωστόσο, εκείνα στο στόμα του Κριαριού έχουν μια φύση παρόμοια με τον Ερμή και λίγο από τον Κρόνο». Τέτοιες ταξινομήσεις επεξεργάστηκαν οι Άραβες και εμπλούτισαν με περαιτέρω ερμηνείες.

Ίσως ο πιο διάσημος από τους απλανείς αστέρες του οποίου η φύση δεν φαίνεται να τίθεται υπό αμφισβήτηση (για τον οποίο ο μεγάλος Barbault ακόμη περιμένει να πειστεί) είναι ο Βασιλίσκος (Regulus), επί του παρόντος στις 29^ο215'. Ήταν γνωστός ως βασιλικός αστέρας στην Περσία, τουλάχιστον από το 3000 π.Χ. όταν σηματοδοτούσε το θερινό ηλιοστάσιο. Ο Βασιλίσκος πολύ συχνά και κυριολεκτικά μοιάζει να συνδέεται με τη μοναρχία και ιδιαίτερα με την Βρετανική Βασιλική οικογένεια. Έτσι, η ηλιακή έκλειψη σε σύνοδο με τον Βασιλίσκο στις 22 Αυγούστου 1979 με τον Ουρανό σε σύνοδο με το Μεσουράνημα πέντε ημέρες πριν από τη δολοφονία του Mountbatten ήταν ο κλασικός οιωνός του επικείμενου θανάτου βασιλικού προσώπου. Ομοίως, η Πανσέληνος στις 18 Φεβρουαρίου 1981, σε σύνοδο με τον Βασιλίσκο, συνόδευσε την ανακοίνωση του αρραβώνα και του γάμου του πρίγκιπα Κάρολου. Το ότι η Λαΐδη Νταϊάνα είχε τον Βόρειο Δεσμό της σε σύνοδο με τον Βασιλίσκο ήταν ο παράγοντας που οδήγησε τη Suzi Harvey να προβλέψει ότι η Νταϊάνα ήταν «η εκλεκτή» στη γραπτή αναφορά που έκανε για το Press Association τον προσεχή Δεκέμβριο. Ομοίως, ο Charles Carter προέβλεψε τον γάμο της πριγκίπισσας Μαργαρίτας, που έχει τον Ήλιο της σε σύνοδο με τον Βασιλίσκο, από μια απόκρυψη (occultation) του Βασιλίσκου από την Αφροδίτη.

Ο Barbault αναφέρει τις μελέτες του Γερμανού αστρολόγου Hans Schwarz^{4a}, ο οποίος πραγματοποίησε μια συστηματική μελέτη των εκλείψεων και των συνόδων του Άρη και του Κρόνου με τον Βασιλίσκο. Ο Schwarz επισημαίνει πως υπήρξε μια έκλειψη σε σύνοδο με τον Βασιλίσκο στις 21 Αυγούστου 1914 ορατή στην Ευρώπη αμέσως μετά την έναρξη του Παγκοσμίου Πολέμου. Αυτό ήταν ένα κλασικό προμήνυμα της πτώσης της βασιλείας και των ηγετών. Η πραγματική ημέρα της κρίσης ήρθε οριστικά τον Νοέμβριο του 1918 όταν ο Κρόνος διέσχισε το σημείο αυτής της έκλειψης και τον Βασιλίσκο. Και πάλι ο Schwarz επισημαίνει ότι η συνάντηση του Άρη με τον Βασιλίσκο συνόδευσε τη δολοφονία του Φερδινάνδου στο Σεράγεβο τον Ιούνιο του 1914, του Αλεξάνδρου της Γιουγκοσλαβίας τον Οκτώβριο του 1934, του Τρότσκι τον Αύγουστο του 1940 και την απόπειρα κατά του Χίτλερ τον Ιούλιο του 1944. Ο Ebertin επισημαίνει ότι ο Μπίσμαρκ αναγκάστηκε να παραιτηθεί την ίδια μέρα που ο Κρόνος ήρθε ακριβώς σε επαφή με τον Βασιλίσκο στις 20 Μαρτίου 1890.

Σε αντίθεση, ο διπλός αστέρας Algol - «Al Ghoul» ο δαίμονας ή το κακό πνεύμα, ο οποίος βρισκόταν στις 25^ο228' το 1950, έχει φήμη βίας και καταστροφής. Ως δυαδικό, αυτό το αστέρι βρίσκεται σε έκλειψη για περίπου εννέα ώρες ανά 69 ώ-

ρες προκαλώντας αλλαγές στη φωτεινότητα του. Οι Άραβες διοικητές δεν θα ξεκινούσαν ποτέ μια σημαντική μάχη όταν ο Αλγκόλ ήταν σε έκλειψη. Ο Algol ανέτειλε ακριβώς τη στιγμή που απελευθερώνονταν για πρώτη φορά ατομική ενέργεια⁷⁴ ενώ ο Άρης ήταν μόλις 6' από σύνοδο μαζί του τη στιγμή που εξερράγη η πρώτη ατομική βόμβα στο Alamogordo: 16 Ιουλίου 1945, 12:29:21μμ GMT, 32°N54', 105°W57'. Ο Algol ήταν μαζί με τη σύνοδο Ουρανού-Κρόνου στο μεσοδιάστημα MC/AS τη στιγμή που δεχόταν επίθεση το Περλ Χάρμπορ, σύνοδος που φυσικά ίσχυε για πολλά από τα πρώτα χρόνια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Για να έχουν πραγματική αξία σε κοσμικές μελέτες, οι απλανείς αστέρες θα πρέπει να συνεχίσουν να αξιολογούνται συστηματικά, από κύκλο σε κύκλο, στις γραμμές του Schwarz, έτσι ώστε να ανακαλυφθούν οι συνθήκες που καθιστούν κρίσιμη την παρουσία τους. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να αναφερθεί ότι ο μεγάλος Γάλλος αστρολόγος Volguine ισχυρίστηκε ότι οι χάρτες που καταστρώνονται για τη στιγμή που ο Ήλιος έρχεται σε σύνοδο με τον Σείριο κάθε χρόνο και που η Σελήνη συναντά κάθε μήνα τον Σείριο είναι σημαντικοί, με τον ίδιο τρόπο που είναι σημαντικός ένας χάρτης εισόδου ή νομηνίας. Εάν μια τέτοια τεχνική έχει αξία, και μπορούμε βέβαια να δούμε τη λογική της, θα προσέφερε προφανώς ένα μέσο συγκέντρωσης μεγάλου αριθμού παρατηρήσεων για ανάλυση σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα.

Μια άλλη προσέγγιση είναι αυτή των Ebertin και Hoffman¹⁴ που αναφέρουν δύο επιδράσεις της διέλευσης των εξωτερικών πλανητών σε συνδυασμό με τους απλανείς αστέρες. Ο Ebertin¹⁵ είχε πραγματοποιήσει μια ειδική μελέτη των διελεύσεων στον απλανή αστέρα Benetnash, τη «μοιρολογίστρα», εδώ και αρκετούς αιώνες. Καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η αρχαία παράδοση είναι ουσιαστικά ορθή και ότι αυτός ο απλανής αστέρας, ο οποίος ήταν στις 26°Π08' το 1950, έχει μεγάλη σημασία στην Κοσμική Αστρολογία. Λέει: «Ο Benetnash θα διεκδικήσει ανθρώπινες ζωές σε καταστροφές όπως ατυχήματα ορυχείων, κατάρρευση σπιτιών και γεφυρών, κατολισθήσεις, σεισμούς και καταστροφές που προκαλούνται από καιρικές συνθήκες». Συνεχίζει επεξηγώντας την περίοδο της μεγάλης αστάθειας που συνέβη καθώς ο Ουρανός ήρθε σε σύνοδο με τον Benetnash στα τέλη Ιουλίου του 1968. Αυτό σηματοδότησε το αποκορύφωμα των εντάσεων στην Τσεχοσλοβακία, ακολουθούμενο από τη ρωσική εισβολή, μια περίοδο μεγάλης κλιμάκωσης στον πόλεμο του Βιετνάμ και αναταραχές, εξεγέρσεις και φυλετικές διαμάχες που ξέσπασαν ταυτόχρονα σε διάφορα μέρη του κόσμου ενώ σημειώθηκε μια μεγάλη ηφαιστειακή έκρηξη στην Κόστα Ρίκα. Ένας άλλος αστέρας που ο Ebertin υποδεικνύει ότι είναι πολύ ύποπτος για κοσμικές προβλέψεις είναι ο Akrab, στις 01°♌51' το 1950, ο οποίος σχετίζεται με μαζικές καταστροφές όταν κάνει σύνοδο με τον Άρη, τον Κρόνο ή τον Ουρανό.

Οι Απλανείς Αστέρες και άλλοι παράγοντες στην Αρχαία Κινεζική Αστρολογία

Η πλούσια κινεζική παράδοση στην Κοσμική Αστρολογία δεν έχει διερευνηθεί από τους δυτικούς αστρολόγους, αν και διάφοροι ακαδημαϊκοί, όπως ο μεγάλος Δρ Joseph Needham, έχουν κάνει την αρχή και έχουν ενθαρρύνει κι άλλους να διερευνήσουν περαιτέρω. Η Αρχαία Κινεζική Αστρολογία φαίνεται ότι έχει ασχοληθεί σχεδόν αποκλειστικά με κοσμικά και πολιτικά ζητήματα κι έτσι, πέραν του Αυτοκράτορα, οι αστέρες και τα αστρονομικά γεγονότα θεωρούνταν ότι επηρεάζουν «κυρίως τη γραφειοκρατία, σπάνια τις μάζες και ποτέ το άτομο». Το κύριο κείμενο σχετικά με το θέμα είναι τα τρία αστρονομικά κεφάλαια του *Chin Shu*⁶⁵-η Επίσημη Ιστορία της Δυναστείας των Τσιν (265-420 μ.Χ.), η οποία έληξε το 635 μ.Χ. Τα τρία κεφάλαια περιλαμβάνουν μια ιστορική έρευνα και συζήτηση για τα αστρονομικά/αστρολογικά γραπτά, τις κύριες σχολές κοσμολογικής σκέψης, τη σχέση μεταξύ των αστερών και των διαφόρων περιοχών της γης, και τις αστρολογικές επιρροές των πλανητών, των συνόδων, των εκλείψεων και ούτω καθεξής. Η προσέγγιση είναι πολύ εμπειρική καθώς καταγράφει παρατηρήσεις, τις «τυποποιημένες προγνώσεις» τους και στη συνέχεια περιγράφει του τι πράγματι συνέβη. Έτσι βρίσκουμε για παράδειγμα: «Την ημέρα του i-wei στον πέμπτο μήνα (11 Ιουνίου 351 μ.Χ.) ο Άρης εμπλεκόταν με τον Μεγάλο Αστέρα Hsien Yuan (Βασιλίσκο) – κακός οίωνος για την Αυτοκράτειρα σύμφωνα με την τυποποιημένη πρόγνωση. Η Αφροδίτη... εμπλεκόταν με τον αριστερό «βραχίονα» (Aldebaran): η πρόβλεψή του αφορούσε τον Στρατηγό και τους Υπουργούς». Συνεχίζει απαριθμώντας άλλα φαινόμενα Άρη και Σελήνης όπου αποκρύπτουν άλλους απλανείς αστέρες τα οποία συνέβησαν κατά τη διάρκεια της περιόδου, καθένα με τις τυποποιημένες προγνώσεις του, και που όλα δείχνουν προς την ίδια βασική πρόβλεψη για μια περίοδο μεγάλης αναταραχής. Καταλήγει στο συμπέρασμα: Κατά τη διάρκεια του έβδομου έτους (351 μ.Χ.) ο Liu Hsien θανάτωσε τον Shih Ti καθώς και αρκετούς Στρατηγούς, το χάος βασίλευε σε όλο το Chantung και πολλοί πέθαναν κατά τη διάρκεια μιας επιδημίας». Όπως συνέβαινε και στη δυτική αστρολογία, οι κύριες ανησυχίες αφορούσαν στρατιωτικές κινήσεις, επιδημίες, πείνα, παραιτήσεις, εκτελέσεις και θάνατο γενικά. Μια ανάλυση των τυποποιημένων προγνώσεων δείχνει ότι από τους 215 οίωνους οι 122 ήταν ουσιαστικά αρνητικοί, 65 θετικοί και 28 ουδέτεροι.

Σε αυτή την περίοδο υπήρξε ορισμένη κατανομή διαφορετικών μοιρών του ζωδιακού σε διαφορετικές περιοχές – διοικητικές περιφέρειες – της Κίνας, και η στάση του Δία σε αυτή τη συγκεκριμένη περιοχή θεωρούνταν ιδιαίτερης σημασίας. Μερικοί ενδιαφέροντες παραλληλισμοί είναι ότι, για παράδειγμα, η Αφροδίτη με τον Δία θεωρούνταν σε ορισμένες περιπτώσεις ότι «προμήνυε μια πολύ πλούσια συγκομιδή

κατά τη διάρκεια του έτους», ενώ «η σύνοδος του Άρη και του Κρόνου είναι οiwονός μεγάλου άγχους, διότι κυβερνά κακές λειτουργίες». Αυτός είναι σαφώς ένας τομέας για μελλοντική συγκριτική μελέτη.

Το Γαλαξιακό Κέντρο

Ενώ το πεδίο των απλανών αστέρων μπορεί να φαίνεται υπερβολικά πολυποίκιλο για να γίνει ποτέ προσιτό, στην πραγματικότητα η φαινομενικά τυχαία μάζα των αστέρων εκεί έξω κινείται σε εντελώς κανονικές τροχιές γύρω από τα δικά τους κέντρα έλξης. Στην περίπτωση του πλησιέστερου μας αστέρα, του δικού μας Ήλιου, αυτός αποτελεί μέρος του Γαλαξία μας. Ακριβώς όπως εμείς κινούμαστε γύρω από τον Ήλιο μία φορά τον χρόνο, έτσι και ο Ήλιος κινείται στα 1.000 χιλιόμετρα ανά δευτερόλεπτο γύρω από τον γαλαξία, ολοκληρώνοντας ένα πλήρες ηλιακό έτος σε περίπου 220-240 εκατομμύρια χρόνια γης. Το κέντρο γύρω από το οποίο κινείται, το γαλαξιακό κέντρο μας (ΓΚ), εντοπίζεται επί του παρόντος στις 26° 30'. Ο Landscheidt, ο Erlewine, και άλλοι έχουν προτείνει ότι το ΓΚ αντιπροσωπεύει μια ηλιακή αρχή υψηλότερου επιπέδου, η οποία είναι πηγή οδηγιών και πληροφοριών για τα ηλιακά «κύτταρά» του, όπως τον δικό μας ήλιο, στο αντίστοιχο γαλαξιακό του σύστημα. Έτσι, ακριβώς όπως ο Ήλιος σε αυτό το επίπεδο σχετίζεται με την αίσθηση του σκοπού μας στη ζωή, το ΓΚ σχετίζεται με τον υψηλότερο σκοπό της ανθρωπότητας και θα δίνει τις κατευθυντήριες γραμμές για νέα επίπεδα έμπνευσης και ενόρασης για τον άνθρωπο. Αυτές οι νέες ιδέες θα διαμορφωθούν και θα εισέλθουν στο επίπεδο του ηλιακού μας συστήματος, καθώς οι πλανήτες, και ιδιαίτερα οι εξωτερικοί, ευθυγραμμίζονται ή σχηματίζουν σκληρές όψεις ή μεσοδιαστήματα με το ΓΚ, πράγμα που θα μπορούσαμε να οραματιστούμε σαν ένα είδος υψηλότερου επιπέδου «ελέγχου αποστολής».

Αυτό είναι κάτι περισσότερο από μια ωραία θεωρία, γιατί ο Landcheidt έχει δείξει ότι για παράδειγμα αν σχεδιάσουμε το μεσοδιάστημα Δία/Πλούτωνα στην τροχιά του γύρω από τον Ήλιο, καθώς ευθυγραμμίζεται με τον άξονα του ΓΚ, υπάρχει σημαντική αύξηση της ηλιακής δραστηριότητας. Από τέτοιες μελέτες ήταν σε θέση να προβλέψει σχεδόν δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια πριν ότι η περίοδος γύρω από το 1982, με τη σύνοδο Ποσειδώνα-ΓΚ, θα ήταν πιθανώς μια περίοδος με μεγάλη οικονομική αβεβαιότητα και ύφεση. Ομοίως, το Ίδρυμα για τη Μελέτη Κύκλων έχει αναφέρει ότι όταν οι πλανήτες ευθυγραμμίζονται με το ΓΚ, η χρηματιστηριακή αγορά τείνει να δείχνει πολύ πιο έντονη δραστηριότητα. Σε μια μελέτη των χαρτών όλων των προέδρων των ΗΠΑ, ο Landscheidt²⁹ διαπίστωσε ότι ένας στατιστικά σημαντικός αριθμός, στο επίπεδο .008, έτεινε να έχει τον άξονα MC/IC εντός 30 λεπτών της μοίρας (+/-) από το ΓΚ.

Αν εξετάσουμε μεμονωμένες περιπτώσεις, είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε πως το ΓΚ φαίνεται να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο σε βασικές στιγμές στην ιστορία και στους χάρτες βασικών ανθρώπων. Έτσι, για παράδειγμα, διαπιστώνουμε ότι η πρώτη πτήση των αδελφών Wright, την πρώτη φορά δηλαδή που ο άνθρωπος απομακρυνόταν από την επιφάνεια της γης χρησιμοποιώντας τη δύναμη της μηχανής, έλαβε χώρα κατά την παραμονή Νέας Σελήνης που γινόταν σε σύνοδο με Ουρανό και με ΓΚ. Ομοίως, διαπιστώνουμε ότι ο άνθρωπος του οποίου η τεράστια εμμονή σχεδόν προσγείωσε τον άνθρωπο στο φεγγάρι, ο Wernher von Braun, γεννήθηκε με σύνοδο Ωροσκόπου-Άρη-Πλούτωνα σε αντίθεση με ΓΚ. Και ο άνθρωπος που πάτησε το πόδι του στη Σελήνη αντί γι' αυτόν, τρόπος του λέγειν, ο Νιλ Άρμστρονγκ, είχε γεννηθεί με τη Σελήνη (!) να δύει με ανοχή ενός λεπτού της μοίρας από το ΓΚ.

Φαίνεται σημαντικό ότι οι ΗΠΑ προκήρυξαν την ανεξαρτησία τους όταν το ΓΚ ήταν στις 23° 44' σε αντίθεση με Άρη στις 21° 23' και τετράγωνο με Ποσειδώνα στις 22° 25'. Αυτό το γεγονός μπορεί να εξηγήσει την οξεία ευαισθησία αυτής της περιοχής στον αμερικανικό χάρτη, που τόσο ξεκάθαρα εντοπίστηκε από τον Barry Lynes στο αξιοσημείωτο έργο του *Tour de force: The Next 20 Years*.³³ Είναι εξίσου ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι ο Lynes δίνει στη Ρωσία MC στις 25° 14' και AS στις 26° 50'. Το 1917 το ΓΚ ήταν στις 25° 42' ακριβώς σε αυτό το προτεινόμενο IC, σε τετράγωνο με AS. Αυτό μπορεί και πάλι να οφείλεται εν μέρει στην ευαισθησία που ο Lynes αποδεικνύει τόσο καλά αναλύοντας τη σοβιετική ιστορία με όρους διελεύσεων από αυτές τις γωνίες.

Σε ένα λιγότερο επικό επίπεδο, αλλά σίγουρα με βαθιά σημασία από την άποψη της αλλαγής συνείδησης που έχει επιφέρει, διαπιστώνουμε ότι στις 2 Νοεμβρίου 1936, 3μμ GMT, όταν η πρώτη κανονική τηλεοπτική υπηρεσία του κόσμου ξεκινούσε από το BBC, το MC ήταν στις 26° 48' σε σύνοδο με ΓΚ στις 25° 58' σε σύνοδο με Βόρειο Δεσμό στις 25° 06' σε σύνοδο με Δία στις 23° 45', όλα σε αντίθεση με Σελήνη στις 27° 01'. (Ο Άρης και ο Ποσειδώνας δύνουν, «ο τοξικομανής στα χέρια των άλλων;»). Επίσης, έχει σημειωθεί μια κατεύθυνση προς την χριστιανική και διαθησκευτική ενοποίηση κατά τη διάρκεια του 1981/82, καθώς ο Ποσειδώνας προσεγγίζει το ΓΚ. Με την στάση του Ποσειδώνα σε σύνοδο με το ΓΚ μέχρι τον Αύγουστο-Οκτώβριο του 1983 και τον Δία σε σύνοδο με αυτό το σημείο τον Ιανουάριο του 1984 μπορούμε να αναμένουμε περαιτέρω ζωτικές εξελίξεις προς αυτή την κατεύθυνση και την πιθανότητα ταχείας ανάκαμψης στην οικονομία. Η Νέα Σελήνη της 20^{ης} Δεκεμβρίου 1987 είναι, όπως και εκείνη του Δεκεμβρίου του 1903, σε σύνοδο με τον Ουρανό και το ΓΚ και θα μπορούσε να σηματοδοτήσει σημαντικές καινοτομίες, εφευρέσεις και ιδέες ισοδύναμου χαρακτήρα.

Το Υπεργαλαξιακό Κέντρο (ΥΓΚ)

Ο Erlewine στην αξιοθαύμαστη έρευνά του για ολόκληρο τον τομέα των κοσμικών δομών έχει επιστήσει την προσοχή στο γεγονός ότι τώρα γνωρίζουμε ήδη ότι ο γαλαξίας μας, γύρω από τον οποίο ο ήλιος μας ταξιδεύει σε 220-40 εκατομμύρια χρόνια, αποτελεί με τη σειρά του μέρος μιας ολόκληρης σπειροειδούς συλλογής γαλαξιών που συνθέτει έναν «υπερ-γαλαξία». Το κέντρο του υπεργαλαξία, για το 1983, τοποθετείται στις $01^{\circ}\Omega 33'$, και υπόκειται σε μετάπτωση όπως το ΓΚ (βλ. παραπάνω). Η τιμή του για το 1950 δίνεται από τον Erlewine στις $01^{\circ}\Omega 05'29''$. Το σημείο αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως ένα ακόμη υψηλότερο επίπεδο εστίασης και σκοπού από το ΓΚ, το κέντρο του ίδιου του γαλαξία μας. Θα μπορούσε να θεωρηθεί ως η «μακροπρόθεσμη» ώθηση της συλλογικής μας συνείδησης προς τα πάνω σε ακόμα υψηλότερα ύψη και προς ακόμα βαθύτερες εννοήσεις αναφορικά με τη φύση των πραγμάτων. Είναι αξιοσημείωτο ότι, όπως το ΓΚ εμφανίζεται στους χάρτες των πρώτων πρωτοπόρων του διαστήματος, έτσι και αυτό το σημείο, το ΥΓΚ, διαπιστώνουμε ότι συνδέεται με την εξερεύνηση του διαστήματος. Για παράδειγμα, η εκτόξευση του Σπούτνικ 1, για την οποία μπορεί κάποιος να πει ότι αποτέλεσε την απαρχή της διαστημικής εποχής, συνέβη μόλις έντεκα ημέρες μετά από μια Νέα Σελήνη στις $00^{\circ}\Omega 29'$, αμέσως μετά τη φθινοπωρινή ισημερία. Η πραγματική προσγειώση του Άρμστρονγκ στη Σελήνη συνέβη την ίδια ημέρα που ο Δίας έκανε σύνοδο με τον Ουρανό στις $00^{\circ}\Omega 40'$! (βλ. επίσης το τμήμα για τον Δία-Ουρανό στο Κεφάλαιο 6). Μια άλλη ενδεικτική περίπτωση είναι αυτή της πρώτης ατομικής αλυσιδωτής αντίδρασης.⁷⁴ Βρίσκουμε τη Σελήνη στις $01^{\circ}\Omega 15'$ σε σύνοδο με Ποσειδώνα στις $01^{\circ}\Omega 46'$, σε ένα Μεγάλο Τρίγωνο με τον Ουρανό στις $02^{\circ}\Pi 15'$ και το Μεσουράνημα στις $02^{\circ}\approx 24'$. Όπως και με το ΓΚ, πρέπει να γίνει πολύ περισσότερη δουλειά για την αξιολόγηση αυτού του σημείου, εάν πρόκειται να γίνει ένα πρακτικό εργαλείο για την πρόβλεψη. Ωστόσο, όπου εμφανίζεται έντονα σε έναν κοσμικό χάρτη, μπορούμε σίγουρα να δώσουμε στον χάρτη αυτό κάποιο πρόσθετο βάρος.

Η Ηλιακή Κορυφή

Μπορεί να υποστηριχτεί ότι η θέση του ΥΓΚ τόσο κοντά σε πρώτη μοίρα παρορμητικού για τα τελευταία 100 χρόνια (ήταν στις $00^{\circ}\Omega 00'$ περίπου το 1873) είναι ίσως ένας από τους παράγοντες που μπορεί να έχουν επιταχύνει τη συνείδηση της ανθρωπότητας σε σχέση με τον φυσικό κόσμο. Με παρόμοιο τρόπο θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι αυτή η διαδικασία επιταχύνθηκε επίσης από το γεγονός ότι η ηλιακή κορυφή (solar apex), η κατεύθυνση δηλαδή κατά την οποία ο Ήλιος μας κινείται μέσα στον Γαλαξία, έχει βρεθεί κοντά στην πρώτη μοίρα του Αιγόκερω για ένα παρό-

μοιο χρονικό διάστημα. Η θέση της το 1983 είναι στις $02^{\circ}\text{Z}13'$. Το 1900 ήταν στις $01^{\circ}\text{Z}03'$, το 1800 στις $29^{\circ}\text{Z}39'$ και στις $00^{\circ}\text{Z}00'$ περίπου το 1825. Ο Landscheidt θεωρεί ότι η ηλιακή κορυφή έχει μια κάπως παρόμοια σημασία με το ΓΚ. Δεδομένου ότι η ηλιακή κορυφή είναι ο «στόχος ή ο σκοπός του Ήλιου» καθώς μας εκσφενδονίζει μέσα από το σύμπαν στα 1000 χιλιόμετρα κάθε δευτερόλεπτο, ο Landscheidt υποδεικνύει ότι το σημείο αυτό μπορεί σε κάποιο βαθμό να αντιπροσωπεύει τον «στόχο» προς τον οποίο ένα άτομο ή μια συλλογικότητα κατευθύνεται σε μια δεδομένη στιγμή. Με το ΥΓΚ και την ηλιακή κορυφή σε τετράγωνο σχεδόν το ένα προς το άλλο θα απαιτηθεί προφανώς κάποια πολύ λεπτομερής έρευνα για να ξεχωρίσουμε το ένα από το άλλο. Μια πιθανή προσέγγιση θα ήταν να μελετηθούν οι χάρτες που καταστρώνονται για τις συνόδους με αυτά τα σημεία, όπως συμβαίνει και με τις αστρικές εισόδους πλανητών.

Ηλιοκεντρική Αστρολογία

Τα τελευταία χρόνια υπήρξε έντονο ενδιαφέρον για την ηλιοκεντρική αστρολογία. Στην πραγματικότητα, οι αστρολόγοι ενδιαφέρθηκαν για τις δυνατότητες της ηλιοκεντρικής αστρολογίας μόλις διαπιστώθηκε ότι η Γη γύριζε γύρω από τον Ήλιο. Σε σχέση με την κοσμική αστρολογία, το έργο του Nelson, το οποίο θεωρείται πια ύποπτο, ήταν μια κλασική μελέτη που φάνηκε να υποστηρίζει την αξία των ηλιοκεντρικών όψεων. Μια διαφορετική δουλειά έχει γίνει από τον Ανθρωποσοφιστή W. O. Sucher.⁵⁶ Αυτός δίνει ιδιαίτερη προσοχή στο ζήτημα των πλανητικών δεσμών. Θεωρεί ότι οι ηλιοκεντρικοί σχηματισμοί δημιουργούν περιοχές άγχους, έμφασης και ιδιαίτερου νοήματος για το ηλιακό σύστημα και ότι μελλοντικές επαφές σε αυτές τις περιοχές θα απελευθερώσουν αυτές τις αποθηκευμένες ιδέες τόσο μέσα από γεγονότα όσο και μέσα από ανθρώπους. Εκείνοι που δείχνουν προτίμηση σε μια υλική αιτιώδη εξήγηση της αστρολογίας προσελκύονται από την πιθανή σχέση μεταξύ της ηλιακής δραστηριότητας, του κύκλου των ηλιακών κηλίδων και των κύκλων της ηλιοκεντρικής κίνησης των πλανητών. Η ύπαρξη τέτοιων αλληλεπιδράσεων αδιαμφισβήτητα υπάρχει, αλλά η ακριβής αλληλεξάρτηση δεν έχει ακόμη αποκαλυφθεί. Εν τω μεταξύ, η ηλιοκεντρική αστρολογία, επειδή παράγει απολύτως σαφείς και τακτικούς κύκλους, χωρίς στρεβλώσεις από αναδρομές, θα πρέπει να παρέχει ανεκτίμητο υπόβαθρο για όλες τις μορφές συσχετιστικής έρευνας στις αρμονικές, καθώς αυτές εφαρμόζονται στα πάντα, από τους οικονομικούς κύκλους μέχρι τον καιρό, την εκκλησία και τη διεθνή επιθετικότητα (βλ. Κεφ. 6).

Πλανητικοί δεσμοί

Διάφοροι συγγραφείς θεωρούν ότι οι πλανητικοί δεσμοί είναι σημαντικοί για την κοσμική αστρολογία, ιδιαίτερα ο Nelson σε σχέση με τις καταιγίδες στην ιονόσφαιρα (αν και όπως αναφέρθηκε, το έργο του τώρα τίθεται σε σοβαρή αμφισβήτηση), ο Sucher του οποίου η εργασία πάνω στις ηλιοκεντρικές θέσεις αναφέρεται συνοπτικά παραπάνω, και ο Landscheidt ο οποίος έχει αναπτύξει ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικών υπολογιστών για την ερμηνεία τους γενικά. Οι πλανητικοί δεσμοί είναι τα σημεία στα οποία το επίπεδο της τροχιάς ενός πλανήτη τέμνει το επίπεδο της τροχιάς της Γης γύρω από τον Ήλιο. Από ηλιοκεντρική άποψη οι δεσμοί κινούνται πολύ αργά, ένα λεπτό περίπου ανά έτος, και ο βόρειος με τον νότιο δεσμό είναι ακριβώς σε αντίθεση μεταξύ τους. Από γεωκεντρική άποψη οι πλανητικοί δεσμοί δεν είναι κατ' ανάγκη 180° μεταξύ τους. Μάλιστα, οι δεσμοί των εσωτερικών πλανητών, του Ερμή και της Αφροδίτης, διανύουν και τις 360° του κύκλου κατά τη διάρκεια ενός έτους και μπορούν να βρεθούν σε οποιαδήποτε σχέση μεταξύ τους, συμπεριλαμβανομένης της συνόδου. Με τους γεωκεντρικούς δεσμούς του άλλου πλανήτη η κίνηση είναι λιγότερο ακραία και ταλαντεύεται γύρω από την ηλιοκεντρική θέση τους. Αυτή η ταλάντωση μειώθηκε από σχεδόν ± 45 στην περίπτωση του Άρη σε λιγότερο από ± 2 στην περίπτωση του Πλούτωνα. (Οι θέσεις είναι διαθέσιμες στο Dobyns, *The Node Book* TIA Pub, Ταχ. Θυρ. 45558, Λος Άντζελες, Καλιφόρνια 90045.)

Οι αστεροειδείς

Στην κοσμική αστρολογία είναι ελάχιστη η όποια συνεκτική μελέτη αστεροειδών έχει γίνει μέχρι σήμερα. Μία σοβαρή προσπάθεια είναι αυτή του Donath, ο οποίος έχει κάνει μια συστηματική μελέτη της θέσης των τεσσάρων αστεροειδών στους χάρτες των τελευταίων σαράντα δύο Αμερικανών Προέδρων και σε σημαντικά γεγονότα στην αμερικανική ιστορία. Οι συγγραφείς δεν έχουν επαρκή εμπειρία σε αυτούς τους παράγοντες για να σχολιάσουν την πρακτική χρησιμότητα τους στην πρόβλεψη. Ο Lynes, με τη λαμπρή, αν και εκκεντρική του μελέτη πάνω στους Αμερικανικούς και Ρωσικούς χάρτες και των κύκλων τους, *The Next 20 Years*, επισημαίνει ότι η Δήμητρα, θεά των σιτηρών, των δημητριακών, της τροφής και της πείνας και του κοινού εργατικού δυναμικού, έκανε σύνοδο με τον Ήλιο την ημέρα της Ρωσικής επανάστασης. Επισημαίνει ότι το σύμβολό της είναι, πολύ καταλλήλως, το δρεπάνι. Το γεγονός ότι ο Ήλιος είναι σε τετράγωνο ακριβείας με τον Κρόνο και επίσης σε τετράγωνο με Ουρανό μπορεί να θεωρηθεί ότι σχετίζεται με την αδυναμία της σύγχρονης Ρωσίας να καλλιεργήσει επαρκή σιτηρά. Ο Lynes επίσης συνδέει το τετράγωνο Κρόνου-Δήμητρας με την σχεδόν ολοκληρωτική υποδούλωση του ενεργού πληθυσμού και τον

κεντρικό γραφειοκρατικό έλεγχο. Αυτά μπορεί να είναι μάλλον πάρα πολλά για να αποδώσει κανείς σε έναν αστεροειδή, αλλά τουλάχιστον υποδηλώνουν ότι αξίζουν να διερευνηθούν περαιτέρω στο πλαίσιο της κοσμικής αστρολογίας.

Χείρων

Αυτός ο μικρός πλανητοειδής, ο οποίος ανακαλύφθηκε την 1^η Νοεμβρίου 1977 και κινείται μεταξύ του Κρόνου και του Ουρανού, είναι ακόμα καινούργιος για να έχει συγκεντρώσει οριστική βιβλιογραφία σχετικά με την πιθανή κοσμική σημασία του. Το ενημερωτικό δελτίο της Ένωσης για τη Μελέτη του Χείρωνα (ASC), υπό την ενθουσιώδη διεύθυνση του Zane Stein, μελετά τη θέση του σε κάθε πιθανό είδος χάρτη. Υπάρχει συμφωνία στο ότι η αρχή του είναι πιθανώς ένα μείγμα Κρόνου και Ουρανού, ενός μίγματος σοφού θεραπευτή και αδέσποτου. Ο Lynes επισημαίνει ότι ανακαλύφθηκε τον ίδιο μήνα που ο Σαντάτ πραγματοποίησε την ιστορική του επίσκεψη στο Ισραήλ και προτείνει ότι αυτό είναι πιθανώς πολύ συμβολικό για τη φύση του πλανητοειδούς.

Χάρτες Νέου Έτους

Είναι αυτοί οι χάρτες που καταστρώνονται για μεσάνυχτα, τοπική ώρα, για την πρωτεύουσα οποιασδήποτε χώρας και συχνά μπορούν να είναι πολύ συμβολικοί για το «επόμενο έτος» για το έθνος. Σε αυτή την περίπτωση δεν υπάρχουν επιχειρήματα σχετικά με την περίοδο που καλύπτει ο χάρτης. Καλύπτει το σύνολο των 365/366 ημερών μέχρι τα μεσάνυχτα της επόμενης Πρωτοχρονιάς. Μπορεί να αντιταχθεί ότι το Νέο Έτος είναι μια τεχνητή, πολιτική έννοια και δεν σχετίζεται με οποιαδήποτε αστρονομική πραγματικότητα. Ωστόσο, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο άνθρωπος δίνει μεγάλη σημασία στο «μεσονύχτιο χτύπο» της 31^{ης} Δεκεμβρίου κάθε έτους. Έχει αντίκτυπο σε εκατομμύρια ανθρώπους καθώς σηματοδοτεί τη δυνατότητα για ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή. Αμέτρητες αποφάσεις και δηλώσεις γίνονται αυτή τη στιγμή. Ως εκ τούτου, αυτή η στιγμή πρέπει να έχει βαθιά ψυχολογική σημασία για ένα έθνος στο σύνολό του και, επομένως, πρέπει επίσης να έχει αστρολογική σημασία. Σε αυτή την εποχή της μαζικής επικοινωνίας είναι μια στιγμή όπου το ενωμένο συλλογικό μπορεί να μεθύσει, όχι μόνο από τη σαμπάνια ή το ουίσκι, αλλά από την ίδια τη σημασία της στιγμής!

Αυτοί οι χάρτες είναι, φυσικά, ελαφρώς διαφορετικοί για κάθε χώρα, καθώς η 1^η Ιανουαρίου αρχίζει καθ' όλη τη διάρκεια των 24 ωρών σε διάφορα μέρη της γης. Δεν πρέπει επίσης να παραβλέπεται ότι, αν και το δυτικό ημερολόγιο κυριαρχεί στις περισσότερες κοσμικές δραστηριότητες του πλανήτη και τείνει να σηματοδοτεί μια

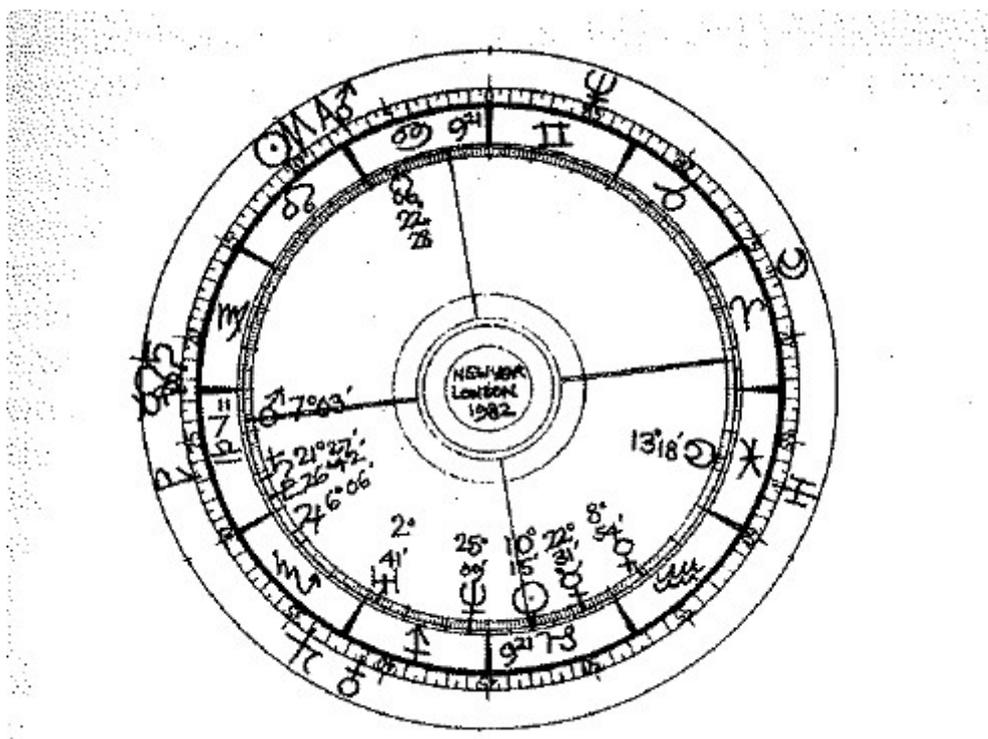
νέα αρχή για τους περισσότερους ανθρώπους του κόσμου, υπάρχουν πολλές άλλες σημαντικές Πρωτοχρονιές. Ειδικότερα, θα ήταν ανόητο να παραβλέψουμε το Κινεζικό Νέο Έτος το οποίο για ένα δισεκατομμύριο Κινέζους είναι η αληθινή έναρξη του νέου κύκλου δυνατοτήτων τους. Η ημερομηνία αυτού του τριήμερου φεστιβάλ ποικίλλει από έτος σε έτος αλλά πραγματοποιείται τον Ιανουάριο ή τον Φεβρουάριο. Το Ινδουιστικό νέο έτος ή το «Diwali» μπορεί να συμβεί είτε στα μέσα Μαρτίου είτε τον Οκτώβριο. Για το Al Hijra, το μουσουλμανικό σεληνιακό ημερολόγιο που παράγει έναν ελαφρώς μικρότερο ετήσιο κύκλο, η ημερομηνία μετακινείται προς τα πίσω κάθε χρόνο. Το 1983 συμβαίνει στις 8 Οκτωβρίου. Το Rosh Hashanah, η στιγμή της ετήσιας ανανέωσης για την εβραϊκή κοινότητα του κόσμου, γιορτάζεται στις 8 Σεπτεμβρίου 1983 σύμφωνα με το ημερολόγιό μας. Θα περίμενε κανείς ότι οι χάρτες που έχουν καθοριστεί για αυτή τη σημαντική στιγμή σε οποιαδήποτε από αυτές τις ημερομηνίες θα έπρεπε να είναι συμβολικά της αντίληψης αυτής της κοινότητας για το επόμενο έτος. Δεν γνωρίζουμε κανέναν που να έχει μελετήσει τέτοιους χάρτες.

Οποιοσδήποτε τέτοιος χάρτης μπορεί να θεωρηθεί ως ερώτηση ωριαίας που ισχύει για μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων τόσο συλλογικά όσο και ατομικά. Πράγματι εκείνη τη στιγμή οι περισσότεροι από εμάς είναι πιθανόν να ρωτούν: «Τι θα φέρει το Νέο Έτος;» Μια τέτοια μαζική ερώτηση ωριαίας προφανώς εγείρει κάποια ενδιαφέροντα ερμηνευτικά προβλήματα. Ένας τέτοιος χάρτης ακυρώνεται εάν ανατέλλει η πρώτη ή η τελευταία μοίρα του ζωδίου; Αυτό μοιάζει απίθανο. Έχει σημασία μια Σελήνη κενής πορείας; και ούτω καθεξής.

Ένα παράδειγμα χάρτη Νέου Έτους δίνεται στο σχήμα 13.3. Είναι για το 1982 για τη Βρετανία, το έτος που την ξαναβρήκε εν μέσω ανοιχτού πολέμου για πρώτη φορά μετά την κρίση του Σουέζ το 1956. Εδώ βλέπουμε τον Άρη να ανατέλλει ακριβώς στο Γουεστμίνστερ, ακριβώς πάνω στον βρετανικό Ωροσκόπο και να τετραγωνίζει τον Ήλιο. (Εκτός από εκείνες τις χρονιές που η Βρετανία είναι σε θερινή ώρα για όλη τη χρονιά, οι γωνίες για τους χάρτες της Πρωτοχρονιάς θα είναι πάντα πολύ κοντά σε εκείνες του χάρτη του Ηνωμένου Βασιλείου του 1801 αφού αυτός τέθηκε σε ισχύ την 1^η Ιανουαρίου.) Θα ήταν δύσκολο να σκεφτεί κανείς καλύτερο συμβολισμό. Ο Κρόνος είναι επίσης σε τετράγωνο με την Σελήνη του Ηνωμένου Βασιλείου, ενώ η σύννοδος του με το DS του χάρτη του 1066 μπορεί μόνο να επιδεινώσει τον προβληματικό χαρακτήρα του επόμενου έτους. Ότι η Αφροδίτη είναι σε τρίγωνο με τον Ωροσκόπο μπορεί να θεωρηθεί ως κλασικός σημαντικός παράγοντας για νίκη. Το ότι ο Ουρανός είναι σε τρίγωνο και εξάγωνο, αντιστοίχως, με τον Δία και τον Ουρανό του χάρτη του 1801, και το ότι ο Δίας είναι σε τρίγωνο με το Μεσουράνημα και τον Πλούτωνα του χάρτη του 1801 είναι προφανώς πιο ενθαρρυντικό. Το πρώτο μπορεί

να θεωρηθεί ότι συνδέεται ίσως με το γεγονός ότι το 1982 ανακηρύχθηκε «Έτος Πληροφορικής» για τη Βρετανία, με μια σημαντική εκστρατεία για την ενίσχυση της χρήσης μικροεπεξεργαστών στις επιχειρήσεις και τη βιομηχανία. Αυτές οι διελεύσεις στον χάρτη του 1801 συμβαίνουν σε κάθε περίπτωση, αλλά, όπως και με την είσοδο του Ήλιου στον Αιγόκερω, μπορεί να θεωρηθούν ότι έρχονται σε εντονότερη εστίαση αυτή την περίοδο. Από την οπτική γωνία της Αργεντινής, λόγω της θερινής ώρας, οι γωνίες του νέου έτους ήταν MC στις $27^{\circ}\Pi 12'$ και AS στις $25^{\circ}\text{M}\Pi 15'$, τοποθετώντας τη σύνοδο Ποσειδώνα-IC, σε τετράγωνο με Ωροσκόπο. Για τα Φώκλαντ το MC ήταν στις $11^{\circ}\Sigma 29'$ και ο AS στις $29^{\circ}\Omega 00'$, με τη σύνοδο Κρόνου-Πλούτωνα να ανατέλλει και το τετράγωνο Ήλιου-Άρη από τον 4^ο οίκο.

Ο Κάρτερ εξετάζει αυτούς τους χάρτες με άλλα παραδείγματα και δοκιμάζοντάς τους στις περιπτώσεις του Πρώτου και του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου δείχνει ότι γενικά παρέχουν χάρτες που δίνουν σημαντικές ενδείξεις σχετικά με την κατάσταση του συλλογικού εκείνον τον καιρό.

Σχήμα 13.3 Νέο Έτος 1982, Λονδίνο - δηλαδή 00:00 GMT, 1^η Ιανουαρίου 1982.

Ωροσκόπια αιώνων

Πρόκειται για μια περαιτέρω επέκταση της ίδιας αρχής που ισχύει και στους χάρτες για το νέο έτος. Σε κάθε αλλαγή αιώνα έχει υπάρξει πάντα μια τεράστια αίσθηση προσδοκίας και χιλιετηριακού άγχους ακολουθούμενη από μια νέα εισροή ενέργειας, καθώς η ιδέα του νέου αιώνα εδραιώνεται. Αυτά τα σημεία καμπής επανειλημμένα

φαίνονται να σηματοδοτούν στιγμές θανάτου και αναγέννησης, καθώς ο τρόμος για «το τέλος του κόσμου» δίνει τη θέση του σε νέες ευκαιρίες. Είναι αξιοσημείωτο πόσο διαφορετικά νιώθουμε για κάθε αιώνα. Κάτι που συνέβη τον 19^ο αιώνα, ακόμη και τις τελευταίες μέρες του, φαίνεται να είναι αρκετά διαφορετικό από την εποχή του εικοστού, και ομοίως με κάθε αιώνα. Διάφοροι αστρολόγοι έχουν εξετάσει τον χάρτη του εικοστού αιώνα. Οι περισσότεροι θεωρούν ότι ξεκίνησε την 1^η Ιανουαρίου 1900, αλλά υπάρχουν και εκείνοι που ισχυρίζονται ότι «επίσημα» το 1900 ήταν το τελευταίο έτος του δέκατου ένατου αιώνα και ότι την 1^η Ιανουαρίου 1901 ξεκίνησε ο εικοστός. Εμείς ειλικρινά έχουμε μεγάλη αμφιβολία για το αν κάποιος εκείνη την εποχή ανέβαλλε για έναν χρόνο την αίσθηση ότι έμπαινε ο εικοστός αιώνας αν και είναι αλήθεια ότι η βασίλισσα Βικτώρια περίμενε μέχρι τις 22 Ιανουαρίου 1901 για να πεθάνει. Ένας χάρτης για εκείνη τη στιγμή θα μπορούσε να θεωρηθεί ως «το τέλος μιας εποχής» που χαρακτήρισε μια περίοδο ιστορίας στη Δυτική Ευρώπη σχεδόν περισσότερο από κάθε άλλη. Έχοντας καταλήξει στην 1^η Ιανουαρίου 1900, θα πρέπει να κρίνουμε αν θα καταστρώσουμε τον χάρτη για τον κόσμο στο σύνολό του, παίρνοντας την πρώτη στιγμή του 1900, η οποία λάμβανε χώρα στη Διεθνή Γραμμή Ημερομηνίας 180° E, ή αν θα καταστρώσουμε ξεχωριστούς χάρτες για τα ηγετικά έθνη του κόσμου, έτσι ώστε το καθένα να δει τον εικοστό αιώνα από τη δική του οπτική. Και τα δύο έχουν τα πλεονεκτήματά τους. Μια μελέτη της Maria Dolores de Pablos⁴⁴ στον χάρτη που έχει οριστεί για 180° E φαίνεται να δείχνει ότι μπορούμε να τον προοδεύσουμε. Ένα ενδιαφέρον χαρακτηριστικό αυτού του χάρτη για την κυριολεκτική αρχή του αιώνα είναι το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό του: Σελήνη στις 25° 18' σε σύνοδο με Κρόνο στις 27° 40' σε ακριβείας αντίθεση με Ποσειδώνα στις 25° 14'. Αυτό πέφτει ακριβώς στο Γαλαξιακό Κέντρο το οποίο, όπως παρατηρήσαμε, φαίνεται να σχετίζεται πολύ με την κίνηση της ανθρωπότητας στο διάστημα. Αυτό από μόνο του είναι ενδιαφέρον. Ο χάρτης 180° E, που έχει οριστεί για τις 23° N 07', έχει MC στις 09° 06', AS στις 08° 50', και τον τρίτο/ένατο οίκο να είναι στις 08° 11'. Έτσι, αυτή η αντίθεση όπου εμπλέκεται το Γαλαξιακό Κέντρο πέφτει επίσης στον τρίτο/ένατο οίκο, μια εντελώς αξιοσημείωτη τοποθέτηση!

Αστροοικονομία

«Οι εκατομμυριούχοι περιφρονούν τους αστρολόγους, αλλά οι δισεκατομμυριούχοι ευδοκίμούν πάνω τους», όπως λέει το ευφυολόγημα, και σίγουρα πολλοί εκατομμυριούχοι των ΗΠΑ, όπως ο J. P. Morgan, έχουν χρησιμοποιήσει αστρολόγους, ενώ είναι γνωστό ότι ο υπουργός πετρελαίου της Σαουδικής Αραβίας Σείχ Γιαμάνι είναι αφοσιωμένος αστρολόγος. Αλλά σε επίσημο επίπεδο, οι δυτικοί οικονομολόγοι πα-

ραμένουν ασυγκίνητοι από την αστρολογία. Ωστόσο, όπως είδαμε στο Κεφάλαιο 6, οι οικονομολόγοι και οι εμπειρογνώμονες κύκλων έχουν εντοπίσει πολλούς σημαντικούς και τακτικούς κύκλους τόσο στην παγκόσμια οικονομία, όπως ο ολόενα και περισσότερο αποδεκτός κύκλος 54 ετών του Kondratieff, όσο και στην παραγωγή και την τιμή μεγάλου αριθμού βασικών εμπορευμάτων και προϊόντων. Διάφοροι αστρολόγοι έχουν πραγματοποιήσει εξειδικευμένες μελέτες για τέτοιου είδους κινήσεις τόσο για συγκεκριμένα προϊόντα όσο και για την παγκόσμια οικονομία εν γένει, σε σχέση με τους κύριους αστρολογικούς κύκλους. Μερικά από τα αποτελέσματά τους ήταν εξαιρετικά εντυπωσιακά. Μια χρήσιμη περίληψη και αξιολόγηση ενός μεγάλου μέρους αυτού του έργου δίνεται στο *Recent Advances* σελ. 516-27. Το έργο των Williams^{61α}, Reider⁴⁹, Crawford, και άλλων, τείνει να δείξει ότι οι κυριότερες κινήσεις στην παγκόσμια οικονομία, όπως αντανακλώνται στην εμπιστοσύνη των χρηματιστηριακών αγορών, τείνουν να συνοδεύονται από σημαντικούς πλανητικούς σχηματισμούς των εξωτερικών πλανητών, κυρίως του Δία, του Κρόνου και του Ουρανού. Παραδοσιακά, οι «καλές» όψεις, το τρίγωνο και το εξάγωνο, σχετίζονται ουσιαστικά με περιόδους αυξανόμενης ευημερίας και ανοδικών τάσεων στην αγορά ενώ οι «κακές» όψεις, το τετράγωνο και η αντίθεση, με την παρακμή της εμπιστοσύνης και την οικονομική ύφεση.

Ότι υπάρχουν, όμως, και άλλοι παράμετροι είναι εμφανές από το γεγονός ότι οι οικονομίες διαφορετικών εθνών και οι διαφορετικές χρηματιστηριακές αγορές του κόσμου δεν σημειώνουν απαραίτητα μαζί άνοδο και κάθοδο. Σαφώς υπάρχουν και άλλοι παράγοντες και θα ήταν ανόητος ένας αστρολόγος που θα αγνοούσε τους εθνικούς χάρτες σε αυτά τα θέματα. Όπως λέει ο Lynes ως αποτέλεσμα του λαμπρού και εντατικού έργου του σχετικά με τον αμερικανικό χάρτη και την αμερικανική και παγκόσμια οικονομία: «η σύνδεση μεταξύ αστρολογίας και οικονομίας είναι αδιαμφισβήτητη». Όμως, όλοι οι εθνικοί χάρτες, εάν είναι ακριβείς, πρέπει να παρέχουν εύλογα σαφείς ενδείξεις αλλαγών για την τύχη της οικονομίας, καθώς και σε πιο καθημερινά οικονομικά θέματα. Ομοίως, οι αστρολόγοι που ασχολούνται με τους χάρτες των κυριότερων χρηματιστηρίων και τους χάρτες των νομισμάτων (π.χ. το γερμανικό μάρκο, που γεννήθηκε μεσάνυχτα στις 19 Ιουνίου 1948 στη Φρανκφούρτη) διαπιστώνουν ότι και αυτοί αντικατοπτρίζουν τις σημαντικές μετατοπίσεις στη λειτουργία της αγοράς, όπως φαίνεται να κάνουν και οι χάρτες των μεγάλων εταιρειών. Η μελέτη μεμονωμένων επιχειρήσεων και πολυεθνικών εταιρειών είναι βεβαίως μια σημαντική υποδιαίρεση της αστρολογίας από μόνη της, έστω και αν ακόμη δεν έχει τεκμηριωθεί.

Στο επίπεδο της μακροοικονομίας, ο Jensen και άλλοι έχουν συσχετίσει τον 20ετή κύκλο του Δία και του Κρόνου σε γήινα ζώδια, από το 1840 και μετά, με την

έντονη αύξηση της υλικής ευημερίας του τελευταίου αιώνα και πιο πριν. Από την άλλη, ο Barry Lynes^{33α} συσχετίζει την είσοδο του Ποσειδώνα στα γήινα ζώδια ως σηματοδότη της έναρξης σημαντικών οικονομικών υφέσεων. Προβλέπει μια σημαντική ύφεση για το 1984 και μετά καθώς ο Ποσειδώνας εισέρχεται στον Αιγόκερω. Αναφέρει ως παράδειγμα τη μετατόπιση του Ποσειδώνα από τον Λέοντα στην Παρθένο τον Ιούλιο του 1929, που ακολουθήθηκε από το Μεγάλο Κραχ τον Οκτώβριο. Αντίθετα, ο Naylor^{39α} συνδέει την είσοδο του Ποσειδώνα στο κυρίαρχο ζώδιο ενός έθνους ως ενδεικτική μιας εποχής νέας ανάπτυξης και ευημερίας. Όποια αλήθεια μπορεί να υπάρχει σε τέτοιες θεωρίες και δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί την καταλληλότητα του συμβολισμού, το να πιστεύουμε ότι οποιοσδήποτε παράγοντας απο μόνος του θα είναι απόλυτα υπεύθυνος για τέτοιες αλλαγές έρχεται σε αντίθεση με ολόκληρη την αστρολογική θεωρία και εμπειρία. Όπως πάντα, πρέπει να εξετάσουμε μια περίπλοκη αλληλεπίδραση κύκλων. Έτσι, ο Δρ Theodor Landscheidt²⁹ προέβλεψε πολλά χρόνια πριν και με επιτυχία την οικονομική ύφεση στις αρχές της δεκαετίας του 1980 βάσει της συνόδου του Ποσειδώνα με το Γαλαξιακό Κέντρο. Αυτό είναι ένα σημείο το οποίο ο ίδιος πιστεύει ότι είναι σημαντικό στη διαμόρφωση της «πληροφορίας ελέγχου» που έρχεται στο ηλιακό μας σύστημα από το γαλαξιακό επίπεδο οργάνωσης.

Στο επίπεδο της μικροοικονομίας υπάρχει ένας αυξανόμενος αριθμός χρηματιστών μετάλλων και εμπορευμάτων που χρησιμοποιούν την αστρολογία για την πρόβλεψη καθημερινών αλλά και μακροπρόθεσμων μεταβολών των τιμών. Ένας διευθυντής μίας από τις μεγαλύτερες εμπορικές τράπεζες του Λονδίνου μιλάει για έναν Βέλγο πελάτη ο οποίος, χρησιμοποιώντας αστρολογικές μεθόδους, εισέρχεται στις αγορές εμπορευμάτων περίπου μία φορά κάθε λίγα χρόνια, κάνει μια γερή «μπάζα» και στη συνέχεια εξαφανίζεται και πάλι. Ο Robert Hand, ο εξαιρετικός αστρολόγος των ΗΠΑ, μας λέει ότι ο πατέρας του έπαιζε στις χρηματιστηριακές αγορές χρησιμοποιώντας την ηλιοκεντρική αστρολογία. Θα του προκαλούσε μεγάλη αμηχανία αν η αγορά δεν κινούνταν με τον τρόπο που ανέμενε μέσα σε λίγα λεπτά από τον υπολογισμένο χρόνο. Αυτή η εικόνα επιβεβαιώνεται από την προσεκτική δουλειά του χρηματιστή εμπορευμάτων Daniel Pallant.^{45α} Χρησιμοποιώντας έναν συνδυασμό αρμονικών τεχνικών βασισμένων στο έργο του John Addey και διεξάγοντας προσεκτική μελέτη όλων των ειδών χαρτών εισόδου και των σχηματισμών πλανητικών όψεων, και συγκεκριμένα της ταυτόχρονης αλληλεπίδρασης των «σκληρών» και των «μαλακών» όψεων, ο Pallant θεωρεί ότι είναι σε θέση να προβλέψει πότε η αγορά θα κάνει μια σημαντική κίνηση με ακρίβεια 90% και ότι είναι σε θέση να προβλέψει την κατεύθυνση της κίνησης με ακρίβεια 75%. Ομοίως, στις ΗΠΑ ο μεγάλος αναλυτής εμπορευμάτων W. D. Gann χρησιμοποίησε αστρολογικές μεθόδους για να φτιάξει πε-

ριουσία, αν και η αστρολογική συνιστώσα είναι λιγότερο εμφανής στο έργο των σύγχρονων οπαδών του.

Ενώ υπάρχουν σαφώς πολλές περιουσίες που μπορούν να δημιουργηθούν, και ήδη δημιουργούνται, από ιδιώτες που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους, ο πραγματικά σημαντικός αντίκτυπος της αστρο-οικονομίας για την ανθρωπότητα στο σύνολό της μπορεί να προκύψει μόνο όταν αυτά τα θέματα μελετηθούν και ενσωματωθούν στον δυτικό οικονομικό προγραμματισμό σε επίσημο επίπεδο. Οι τραγικές συνέπειες της ιδέας ότι ο άνθρωπος καταλαβαίνει και ελέγχει το οικονομικό του πεπρωμένο είναι προφανέστατες. Μια τυποποιημένη αστρο-οικονομία δεν θα μπορούσε να τα πάει χειρότερα από τους εκατοντάδες χιλιάδες υποτιθέμενους «οικονομολόγους» που έχουν όλο και περισσότερο καθοδηγήσει την τύχη του κόσμου με τις αντιφατικές τους θεωρίες τον τελευταίο αιώνα. Καθώς η παγκόσμια οικονομία ενοποιείται ολοένα και πιο πολύ, μπορούμε να περιμένουμε να συντονίζεται όλο και περισσότερο με αυτούς τους μεγαλύτερους κύκλους και ρυθμούς, αντί για λιγότερο. Αυτό καθιστά την πραγματική κατανόηση των αστρο-οικονομικών ως θέμα επείγουσας σημασίας.

Με τον όρο πραγματική κατανόηση πρέπει να εννοούμε μια κατανόηση που να βασίζεται όχι μόνο σε μεμονωμένες παρατηρήσεις αλλά σε σωστές και συνεπείς αρχές που να καταλαβαίνουμε. Τα ευρήματα ανθρώπων όπως ο Williams, ο Rieder, ο Lynes και άλλων μπορούν προφανώς να εφαρμοστούν σε οικονομικά και επιχειρηματικά θέματα και να φέρουν σίγουρα βελτίωση σε σύγκριση με τον «τυφλό εμπειρισμό». Αλλά η αλήθεια είναι ότι μέχρι στιγμής δεν έχουμε επαρκώς κατανοήσει ή καταλάβει το τι ακριβώς συμβαίνει για να προβούμε στη διατύπωση σχετικών κανόνων. Πράγματι, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι η άμεση υιοθέτηση μερικών αποτελεσμάτων θα μπορούσε να οδηγήσει σε χειρότερα προβλήματα μακροπρόθεσμα. Η ημιμάθεια είναι κάτι το επικίνδυνο. Αν όμως τα ευρήματα του Barbault, του Lynes και μιας αναπτυσσόμενης ομάδας που αρχίζει να εργάζεται όλο και περισσότερο σε αυτόν τον τομέα, μπορούν να ενσωματωθούν σε ένα ευρύτερο, συνεκτικότερο θεωρητικό πλαίσιο, με βάση αυτό που παρέχεται από τον Addey, τότε μπορούμε να περιμένουμε τα αστροοικονομικά να ληφθούν σοβαρά υπόψη από τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων. Η σιωπή που αναφέρει ο Lynes³³ από μέρους των κυβερνητικών αξιωματούχων και οι συνεχείς προσπάθειές του να τους αφυπνίσει ώστε να τον ακούσουν, στην πραγματικότητα δεν αποτελεί απορία άξιο. Πρέπει να το αντιμετωπίσουμε ως πρόκληση για να βελτιώσουμε την κατανόησή μας. Αλλά τα διαφορετικά νήματα έρχονται μαζί και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι, καθώς η κατανόησή μας βελτιώνεται, αυτή θα είναι μια πτυχή της αστρολογίας που μπορεί να εξυπηρετήσει κατά πολύ, όπως λέει ο Lynes, «την αναγέννηση ενός ενωμένου κόσμου».

Γραφική Εφημερίδα

Για να γίνει μια αποτελεσματική δουλειά πρόβλεψης κοσμικών τάσεων είναι πιθανώς απαραίτητη η παρακολούθηση πολλών δεκάδων χαρτών και η αξιολόγηση όλων των κύριων διελεύσεών τους μέσα σε μετρήσιμο χρόνο. Μια τέτοια εργασία απαιτεί κάποια μορφή αποτελεσματικής οπτικής παρουσίασης. Η γραφική εφημερίδα, που εισήχθη αρχικά από τον Rheinhold Ebertin, μπορεί να μας δώσει ακριβώς αυτό. Το σχήμα 13.4 δείχνει μια κενή γραφική εφημερίδα 45° για το 1982. Το σχήμα 13.5 δείχνει το ίδιο γράφημα με σχεδιασμένες πάνω του τις θέσεις για τον χάρτη του Ηνωμένου Βασιλείου. Μόλις εξοικειωθείτε με αυτή την τεχνική, δεν χρειάζεται περισσότερο από δέκα λεπτά για να συμπληρώσετε έναν τέτοιο γράφημα και λίγο περισσότερο για να αξιολογήσετε και να αφομοιώσετε τα χαρακτηριστικά που ξεχωρίζουν για ολόκληρο το έτος.

Αν κοιτάξουμε το πάνω μέρος του γραφήματος, θα δούμε ότι ο χρόνος απεικονίζεται κατά μήκος της σελίδας από την 1^η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου, διαιρούμενος κατά μέρα και δεκαήμερο. Στην αριστερή πλευρά του γραφήματος και προς τα κάτω, τα ζώδια μετρώνται με έναν ανορθόδοξο τρόπο μέσω των θέσεων που δίνονται για παρορμητικά, σταθερά και μεταβλητά στις τρεις κάθετες στήλες αριστερά. Όπως θα εξηγηθεί παρακάτω, αυτό το γράφημα εμφανίζεται σε μορφή κλίμακας 45° , με 45 γραμμές τετραγώνων σε ολόκληρη τη σελίδα, όπου η κάθε μία αντιπροσωπεύει $1^\circ 00'$ γεωγραφικού μήκους. Παρότι είναι δύσκολο να το δει κανείς λόγω μεγέθους, κάθε τετράγωνο $1^\circ 00'$ διαιρείται σε πέντε μικρότερα τμήματα των $12'$ τόξου το καθένα.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν γραφήματα διαφόρων ειδών ή «κλιμάκων» και αυτά τώρα διατίθενται στο εμπόριο. Το πιο απλό από όλα αυτά τα γραφήματα θα ήταν ένα των 360° . Αυτό θα ξεκινούσε με τη 0° Κριού στην κορυφή της σελίδας και θα τελείωνε με τις $29^\circ 59'$ Ιχθύων στο κάτω μέρος της σελίδας. Αν στη συνέχεια καταγράφαμε τις κινήσεις των πλανητών σε αυτό το γράφημα, θα βλέπαμε την εικόνα της κίνησης των πλανητών στον ουρανό να μετακινείται προς τα κάτω στην περίπτωση της ορθής φοράς και ξανά προς τα πάνω στην περίπτωση της ανάδρομης φοράς. Εάν στη συνέχεια σχεδιάζαμε οριζόντιες γραμμές στη σελίδα ακριβώς στις θέσεις όπου πέφτουν οι πλανήτες του γενεθλίου μας, θα μπορούσαμε να δούμε και να μετρήσουμε ακριβώς πότε ένα διελαύνον σώμα θα διέσχιζε αυτή τη γραμμή σηματοδοτώντας μαζί το σημείο όπου γίνεται η ακριβείας σύνοδος. Παρόλο που είναι πολύ απλό, το γράφημα 360° δεν είναι χρήσιμο, διότι μπορεί να μας δείξει μόνο διελεύσεις σε σύνοδο με σημεία του γενεθλίου.

Ωστόσο, η εμπειρία μας δείχνει ότι διελεύσεις σε άλλες όψεις με το γενέθλιο είναι επίσης σημαντικές. Συγκεκριμένα διαπιστώνουμε ότι τα «γεγονότα» και τα τελούμενα στον κόσμο τείνουν να είναι το προϊόν διελεύσεων που σχηματίζουν τις «δύσκολες» γωνίες των 180, 90, 45 και 135 μοιρών, αυτές τις όψεις που στην πραγματικότητα είναι πολλαπλάσιες του 45. Επομένως, εάν αντί να μετρήσουμε τον χώρο μας στη σελίδα από το 0 έως το 360, αντίθετα τον μετρήσουμε από το 0 έως το 45, θα διαπιστώσουμε ότι θα φτιάξουμε ένα γράφημα που θα μας δείχνει κάθε φορά πού ένας πλανήτης κάνει σύνοδο με έναν πλανήτη του γενεθλίου ή κάποια όψη πολλαπλάσια των 45 μοιρών.

Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτό μπορεί να γίνει πιο κατανοητός εάν διαιρούσαμε έναν ζωδιακό 360° σε οκτώ ίσα τμήματα. Οι πρώτες 45° μας πάνε από τις 0° Κριού στις 15° Ταύρου. Οι επόμενες 45° μας πάνε από τις 15° Ταύρου στις 0° Καρκίνου, οι επόμενες από τις 0° Καρκίνου έως τις 15° Λέοντα και ούτω καθεξής. Με αυτόν τον τρόπο έχουμε οκτώ τμήματα των 45 μοιρών. Τέσσερα από αυτά ξεκινούν από τις 0° ενός παρορμητικού ζωδίου, καλύπτουν το σύνολο εκείνου του ζωδίου καθώς και το ήμισυ του επόμενου σταθερού ζωδίου. Τα υπόλοιπα τέσσερα ξεκινούν από τις 15°00' ενός σταθερού ζωδίου, καλύπτουν τις υπόλοιπες 15°00' του ζωδίου και στη συνέχεια τις 30° του επόμενου μεταβλητού ζωδίου.

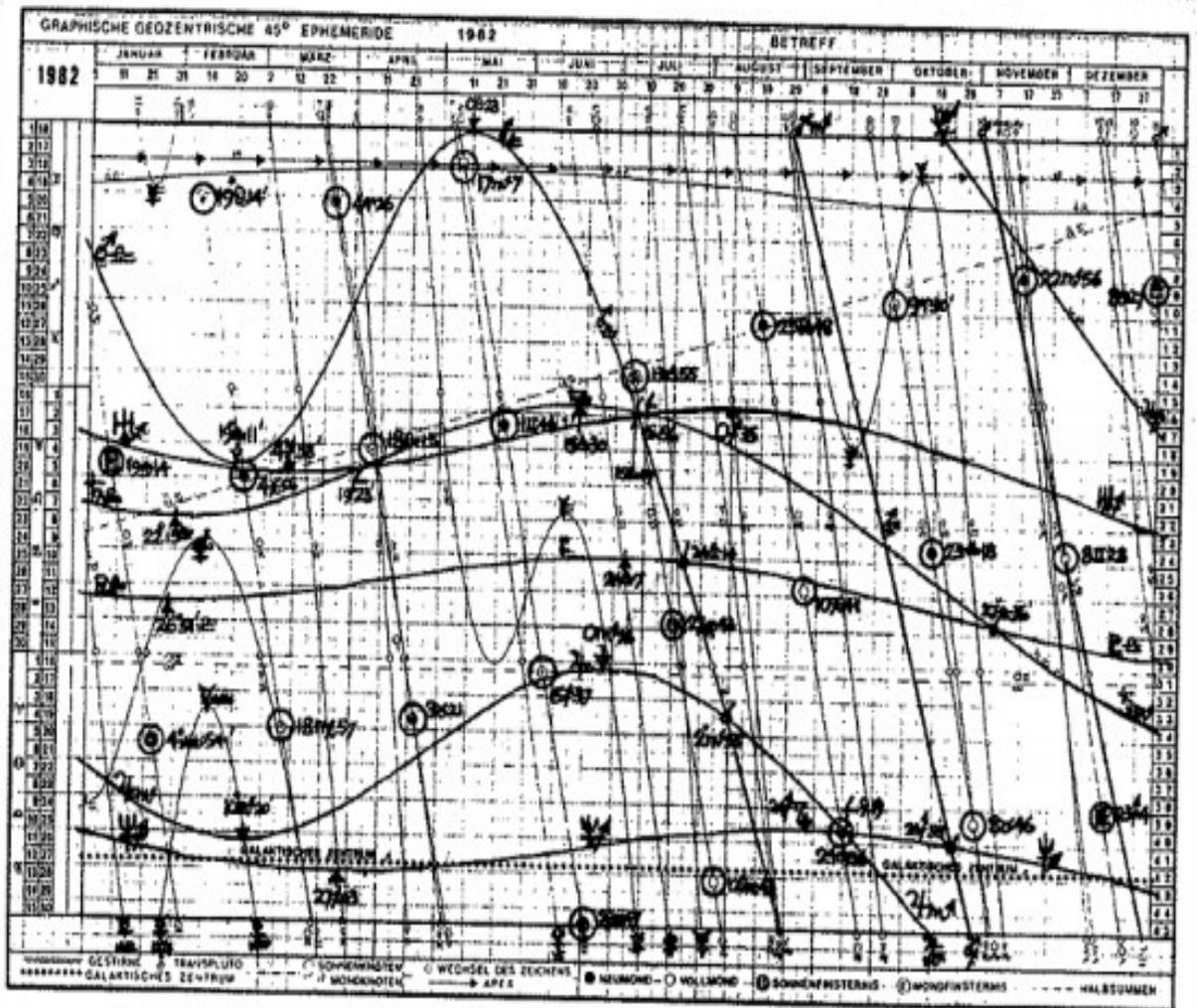
Εάν τώρα τοποθετήσουμε αυτά τα οκτώ τμήματα το ένα πάνω στο άλλο, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η αρχή ενός τμήματος 45° είναι είτε στις 0° ενός παρορμητικού ζωδίου είτε στις 15° ενός σταθερού ζωδίου. Ομοίως, στο μέσο οποιουδήποτε τμήματος θα βρίσκονται είτε οι 15° ενός παρορμητικού είτε οι 0° ενός μεταβλητού ζωδίου. Στη δεξιά πλευρά του γραφήματος βλέπουμε μια κλίμακα που μετράται από το 1 έως το 45. Έτσι γίνεται χρήση μιας κλίμακας 45° για να μετρήσει πόσο έχει προχωρήσει η θέση ενός πλανήτη μέσα στο συγκεκριμένο τμήμα 45°. Ενώ μπορούμε να εξοικειωθούμε με τη μετάφραση των πλανητικών θέσεων σε αυτή την κλίμακα 45°, είναι πολύ πιο απλό να χρησιμοποιήσουμε την πιο οικεία ζωδιακή αρίθμηση στην αριστερή πλευρά του γραφήματος. Εδώ υπάρχουν τρεις στήλες. Η πρώτη μετράει θέσεις στα παρορμητικά ζώδια: Κριό, Καρκίνο, Ζυγό, Αιγόκερω. Η επόμενη στήλη μετρά θέσεις στα σταθερά ζώδια: Ταύρο, Λέοντα, Σκορπιό, Υδροχόο. Η τρίτη μετρά θέσεις στα μεταβλητά ζώδια: Διδύμους, Παρθένο, Τοξότη, Ιχθύς.

Αν έπρεπε να κατασκευάσουμε αυτό το γράφημα, θα στρέφαμε την προσοχή μας σε μια κανονική αστρολογική εφημερίδα για την 1^η Ιανουαρίου 1982. Ξεκινώντας, ίσως, με τον Πλούτωνα θα βρίσκαμε τη θέση του, στις 26° Ω 42'. Αυτό είναι ένα παρορμητικό ζώδιο, οπότε ψάχνουμε στην αριστερή στήλη προς τα κάτω έως ότου εντοπίσουμε το 26. Το κάτω μέρος του τετραγώνου με τη σήμανση 26 είναι οι 26°00'

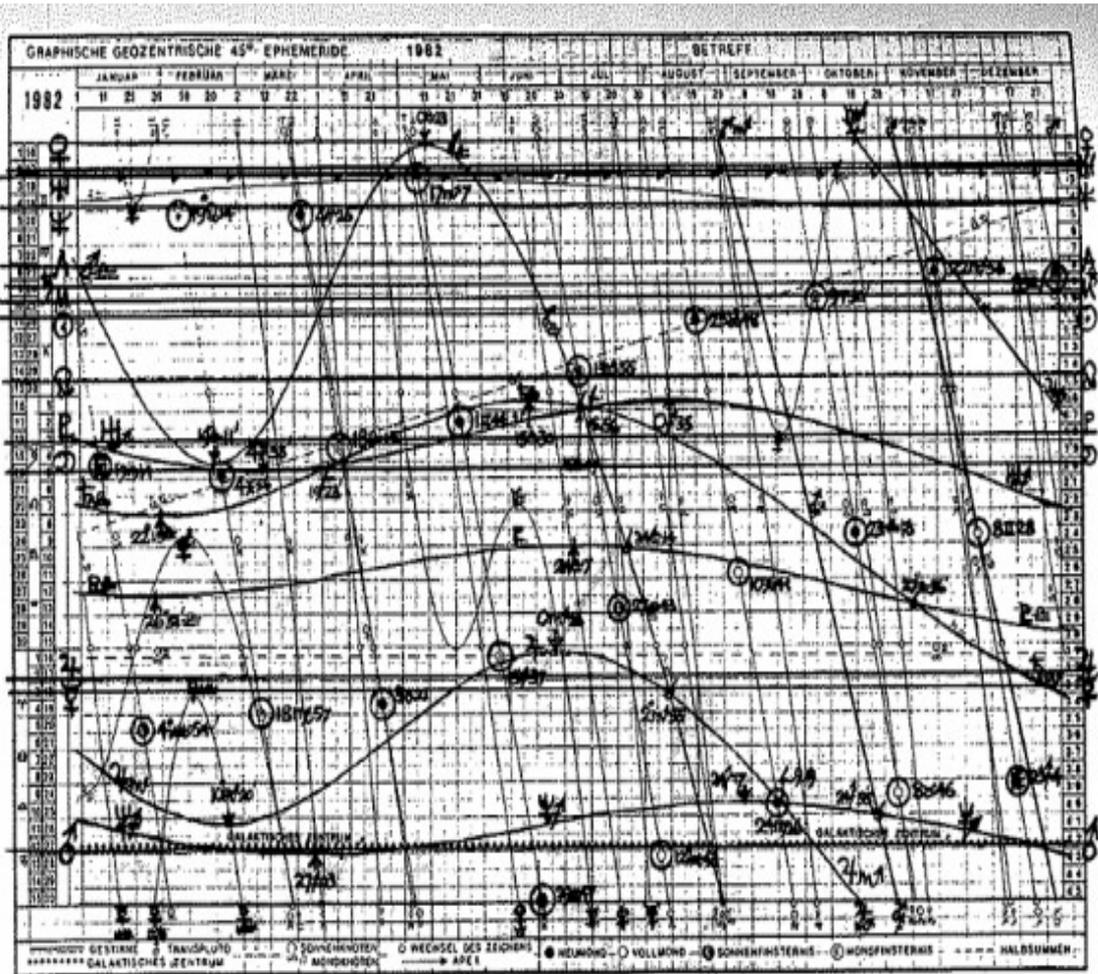
οποιοδήποτε από τα παρορμητικά. Δεδομένου ότι κάθε τετράγωνο διαιρείται σε υποδιαίρεσεις τόξου των 12' το καθένα, οι 42' θα είναι στο 3½ αυτών των υποδιαίρεσεων των 12' ή σχεδόν στα ¾ της διαδρομής προς το επόμενο τετράγωνο με την ένδειξη 27. Εδώ βλέπουμε την αρχή της γραμμής του Πλούτωνα. Για να συνεχίσουμε την κατασκευή του γραφήματος ακολουθούμε την ίδια διαδικασία, για παράδειγμα, την 1^η του κάθε μήνα, σημειώνοντας μια τελεία για τη θέση του Πλούτωνα. Στη συνέχεια, με τις δώδεκα θέσεις που σημειώσαμε (μία για κάθε μήνα) σχεδιάζουμε μια ομαλή καμπύλη που να τις συνδέει όλες αυτές μαζί. Αυτή η γραμμή είναι η γραμμή που μπορούμε να δούμε επισημασμένη για τον Πλούτωνα (PL) σε αυτό το γράφημα. Μετακινείται προς τα εμπρός με απαλή κλίση προς τα κάτω μέχρι τα τέλη Ιανουαρίου. Στη συνέχεια κάνει στάση στις 26° Ω 51', όπως υποδεικνύεται. Στη συνέχεια αρχίζει να μετακινείται με μια απαλή κλίση, οπισθοδρομική, προς το πάνω μέρος της σελίδας, μέχρι τα τέλη Ιουνίου. Εδώ, κάνει στάση επιστρέφοντας σε ορθή τροχιά στις 24° Ω 07' και αρχίζει να κινείται πάλι σιγά-σιγά προς το κάτω μέρος της σελίδας καθώς προχωράει.

Για να κατασκευάσουμε ένα πλήρες γράφημα αυτού του είδους, θα κάναμε το ίδιο για κάθε πλανήτη, σχεδιάζοντας τις θέσεις τους για κάθε μήνα και έπειτα θα ενώνουμε τις κουκίδες. Ας πάρουμε τον Δία ως ένα άλλο παράδειγμα. Ξεκίνησε το έτος στις 06^οΜ₀₄'. Αυτό είναι ένα σταθερό ζώδιο, έτσι κοιτάζουμε στη δεύτερη στήλη. Η στήλη αρχίζει από το 15, πηγαίνει έως το 30 και έπειτα σταματά. Αλλά στα 2/3 της κατεύθυνσης προς τα κάτω ξεκινά και πάλι με το τετράγωνο 1. Πηγαίνουμε και βρίσκουμε το τετράγωνο 6. Το κάτω μέρος του τετραγώνου είναι οι 6^ο00' ενός σταθερού ζωδίου. Η θέση του Δία είναι ελαφρώς πιο πάνω από το τετράγωνο με την ένδειξη 7. Σημειώνουμε μια κουκίδα και κάνουμε το ίδιο για κάθε μήνα. Αν ενώσουμε τα σημεία θα διαπιστώσουμε ότι έχουμε μια πολύ ταχύτερα κινούμενη καμπύλη η οποία βλέπουμε να πηγαίνει προς τα κάτω και να αγγίζει τις 10^οΜ₂₀' στα τέλη Φεβρουαρίου, όπου κάνει στάση για να κινηθεί ανάδρομα και προς τα πάνω της σελίδας μέχρι το τέλος Ιουνίου. Εδώ κάνει στάση στις 00^οΜ₂₆', σχεδόν στο μισό της διαδρομής προς το τετράγωνο με τη σήμανση 1 στη δεύτερη στήλη, που σηματοδοτεί εκείνες τις θέσεις που βρίσκονται μεταξύ 0^ο00' και 0^ο59' των σταθερών ζωδίων. Στη συνέχεια ο Δίας κινείται και πάλι, η καμπύλη του γίνεται πιο απότομη καθώς ανακτά τη δυναμική του και εξαφανίζεται στο κάτω μέρος του γραφήματος καθώς φτάνει στις 15^οΜ₀₀' στις 17/18 Οκτωβρίου. Εμφανίζεται ταυτόχρονα στις 15^ο00' των σταθερών ζωδίων στο επάνω μέρος της σελίδας στις 17/18 Οκτωβρίου, μετακινείται απότομα προς τα κάτω μέσα από τις υπόλοιπες 15^ο00' του Σκορπιού και μπορούμε να τον δούμε να εισέρχεται στις 00^ο♄00' στις 26/27 Δεκεμβρίου.

Αν εξετάσουμε αυτό το γράφημα πιο λεπτομερώς, βλέπουμε ότι οι διαφορετικές πλανητικές γραμμές μερικές φορές διασχίζουν η μία την άλλη. Έτσι, στις 7/8 Νοεμβρίου βλέπουμε τη γραμμή του Κρόνου και τη γραμμή του Πλούτωνα να διασταυρώνονται στις $27^{\circ}36'$. Αυτό είναι η σύνοδος τους. Ωστόσο, αν κοιτάξουμε πίσω στις αρχές Απριλίου βλέπουμε ότι η γραμμή του Ουρανού διασταυρώνεται με τη γραμμή του Κρόνου. Στη συνέχεια διαχωρίζονται ελαφρά και έπειτα στις αρχές του Ιουλίου διασταυρώνονται ξανά. Όταν αυτές διασχίζουν η μία την άλλη, βρίσκονται σε μια ακριβή σχέση $45^{\circ}00'$ μεταξύ τους. Στην πραγματικότητα, όπου βλέπουμε δύο γραμμές που διασταυρώνονται, αυτοί οι δύο πλανήτες θα είναι είτε σε σύνοδο είτε σε όψη πολλαπλάσια των $45^{\circ}00'$.

Σχήμα 13.4 Γραφική εφημερίδα 45° για το 1982.

Σχήμα 13.5 Η γραφική εφημερίδα των 45° με σχεδιασμένες τις πλανητικές θέσεις για τον χάρτη του Ηνωμένου Βασιλείου.

Βάζοντας τον γενέθλιο χάρτη στο γράφημα

Ακόμα και αν οι παραπάνω εξηγήσεις δεν είναι πλήρως κατανοητές, αξίζει να χρησιμοποιείτε το γράφημα και να μαθαίνετε εμπειρικά. Το σχήμα 13.5 δείχνει το ίδιο γράφημα που συμπληρώθηκε με τις γενέθλιες θέσεις των πλανητών του χάρτη του Ηνωμένου Βασιλείου. Εάν μελετήσουμε το γράφημα, βλέπουμε ότι οι πλανητικές θέσεις του χάρτη του Ηνωμένου Βασιλείου έχουν σχεδιαστεί ως οριζόντιες γραμμές, χρησιμοποιώντας την αντίστοιχη από τις τρεις στήλες στην αριστερή πλευρά του γραφήματος για να βρούμε πού πρέπει να πάει κάθε γραμμή.

Στην αρχή είναι καλύτερο να χρησιμοποιείτε ένα μαλακό μολύβι για να σημειώσετε πρώτα τις θέσεις κατά μήκος της αριστερής πλευράς, αλλά μην χαράζετε σε αυτή τη φάση ακόμη οριζόντιες γραμμές κατά μήκος του γραφήματος. Αν σημειώσουμε συστηματικά αυτές τις θέσεις, θα ελαχιστοποιήσουμε την πιθανότητα λαθών και παραλείψεων. Χρησιμοποιώντας πρώτα την πιο αριστερή στήλη, σημειώνουμε

κάθε μία από τις θέσεις στα παρορμητικά ζώδια και τις επισημαίνουμε με τα σύμβολά τους. Στη συνέχεια, χρησιμοποιώντας την κλίμακα που παρέχεται στη δεύτερη στήλη στα αριστερά, σημειώνουμε τις θέσεις που πέφτουν στα σταθερά ζώδια, επισημαίνοντάς τα όπως προχωράμε. Ορισμένες από αυτές θα μπερδεύονται πιθανότατα με το πρώτο μισό των θέσεων των παρορμητικών και, αν υπάρχει σωστή ομαδοποίηση, ίσως χρειαστεί να μετακινήσουμε κάπως τα σύμβολα για να τα καταστήσουμε ευανάγνωστα. Τέλος, χρησιμοποιώντας την κλίμακα στην τρίτη στήλη, σημειώνουμε σε όλες τις θέσεις τα μεταβλητά ζώδια, επισημαίνοντάς τες.

Κατά την συμπλήρωση των θέσεων πρέπει πάντα να συμπεριλαμβάνουμε το μεσοδιάστημα $\odot/\mathcal{D}$ και το μεσοδιάστημα MC/AS, καθώς αυτά έχουν μεγάλη σημασία σε οποιοδήποτε γράφημα. Αξίζει επίσης να συμπεριληφθεί ο Βόρειος Δεσμός. Εάν δεν είμαστε σίγουροι αν πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την πραγματική ή τη μέση τιμή του δεσμού, είναι καλή ιδέα να σημειώσουμε και τις δύο και να ανακαλύψουμε ποιο είναι το πιο ευαίσθητο σημείο. Είναι επίσης καλή ιδέα να μετρήσουμε πόσες θέσεις έχουν επισημανθεί. Εάν χρησιμοποιούμε τον Ήλιο, τη Σελήνη, τον Ερμή, την Αφροδίτη, τον Άρη, τον Δία, τον Κρόνο, τον Ουρανό, τον Ποσειδώνα, τον Πλούτωνα, τον Βόρειο Δεσμό, το Μεσουράνημα, τον Ωροσκόπο και τα μεσοδιαστήματα $\odot/\mathcal{D}$ και MC/AS θα πρέπει να έχουμε συνολικά δεκαπέντε θέσεις έτοιμες για να σχεδιαστούν οι γραμμές τους. Αν υπάρχουν λιγότερες από δεκαπέντε, πρέπει να ανακαλύψουμε τι έχουμε ξεχάσει.

Χρησιμοποιώντας ένα κατάλληλο χρωματιστό στυλό (τα γραφήματα είναι κανονικά είτε σε ανοιχτό μπλε και κόκκινο [Ebertin] είτε σε μαύρο [ACS και AGS] και έναν χάρακα, σχεδιάζουμε μια ακριβώς οριζόντια γραμμή μέσα από το σύμβολο για κάθε παράγοντα του ωροσκοπίου. Έχοντας σχεδιάσει τις γραμμές, τότε συνεχίζουμε συστηματικά μέσω του γραφήματος ξεκινώντας πρώτα με τους κύκλους, αν είναι σημειωμένοι. Αυτοί υποδεικνύουν πού πέφτουν οι Νέες Σελήνες και οι Πανσέληνοι και οι Εκλείψεις κατά τη διάρκεια του έτους. Αν κάτι από αυτά πέφτει πάνω σε μία από τις γραμμές που μόλις χαράξαμε, χρησιμοποιούμε ένα διαφορετικό χρωματιστό στυλό για να κυκλώσουμε τον κύκλο αυτό σφιχτά ώστε να μας τραβήξει την προσοχή. Στη συνέχεια εργαζόμαστε συστηματικά για κάθε γραμμή πλανήτη, ξεκινώντας από τον Πλούτωνα, καθώς κινείται λιγότερο από όλους. Αν διασχίζει μια από τις οριζόντιες γραμμές του γραφήματος, το επισημαίνουμε με ένα στυλό. Το ίδιο κάνουμε και με τον Ποσειδώνα, τον Ουρανό, τον Κρόνο και τον Δία. Τέλος, μπορούμε να διαλέξουμε εκείνα τα σημεία στα οποία ο Άρης κατά την ταχεία του κίνηση διασχίζει οποιοδήποτε από τις οριζόντιες γραμμές. Όμως, για να αποφύγουμε τις πάρα πολλές κηλίδες, είναι καλύτερο να επιλέξουμε μόνο συνόδους του Άρη και εκείνα τα σημεία όπου ο

Άρης διασχίζει μια οριζόντια γραμμή ταυτόχρονα με έναν από τους βραδύτερα κινούμενους πλανήτες. Αυτό θα σηματοδοτήσει μια εποχή κατά την οποία η διέλευση του αργού πλανήτη μπορεί να ενεργοποιηθεί ή να επανενεργοποιηθεί.

Ερμηνεία του γραφήματος

Τώρα πρέπει να καθίσουμε λίγο πίσω και να δούμε συνολικά το γράφημα. Υπάρχουν μήπως σημεία όπου πολλά πράγματα φαίνεται να συμβαίνουν ταυτόχρονα; Αυτή η συσσωμάτωση διασταυρούμενων γραμμών υποδεικνύει υποχρεωτικά μια περίοδο αυξημένης δραστηριότητας σε σχέση με εκείνη την περιοχή. Αυτή η περιοχή μπορεί να υπογραμμιστεί ξανά με ένα έγχρωμο στυλό. Ομοίως, όπου η στάση ενός από τους εξωτερικούς πλανήτες «κάθεται» εντός μικρής ανοχής (πχ. 30', δηλαδή περίπου το μισό τετράγωνο μιας γενέθλιας γραμμής) τότε είναι καλή ιδέα να το κυκλώσουμε και να το υπογραμμίσουμε, γιατί αυτό υποδηλώνει μια παρατεταμένη περίοδο αυτού του τύπου δραστηριότητας. Σε αυτή τη φάση μπορούμε επίσης να σημειώσουμε τις περιόδους κατά τις οποίες μια μακροπρόθεσμη διέλευση ενεργοποιείται ακόμη και από τον Ήλιο, τον Ερμή ή την Αφροδίτη, διότι αυτοί οι πλανήτες μπορούν να πυροδοτήσουν τον πιο μακροπρόθεσμο παράγοντα.

Κατά την ερμηνεία ενός γραφήματος είναι πάντα σημαντικό να έχουμε κατά νου την αρμονική του βάση. Ένα γράφημα 45°, όπως απεικονίζεται, **δεν** μας λέει το ίδιο με ένα γράφημα 30 μοιρών, το οποίο θα διαλέξει όλες τις όψεις που είναι 30, 60, 90, 120, 150 και 180 μοιρών. Το γράφημα ογδόης αρμονικής, των 45°, ουσιαστικά μας μιλάει για το τι είναι πιθανό να εκδηλωθεί μέσα και γύρω από τον υπό εξέταση οργανισμό, οργάνωση ή έθνος και πού ο οργανισμός θα χρειαστεί να καταβάλει προσπάθειες και να ασκήσει τη βούλησή του για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις και τις ανεπάρκειες. Ως εκ τούτου, είναι ιδιαίτερα πολύτιμο για την εξέταση του τι είναι πιθανό να «συμβεί» με όρους ενεργειών, γεγονότων και συμπεριφορών. Είναι στενά συνδεδεμένο με την ιδέα της αιτίας και του αποτελέσματος με την πληρέστερη έννοια. Σχετίζεται με τη βαθιά ιδέα της απόλυτης Δικαιοσύνης της ζωής, ότι οτιδήποτε συμβαίνει σε εμάς ή σε έναν οργανισμό ή μια ομάδα είναι το ακριβές αποτέλεσμα και η συνέπεια των σκέψεων, των ιδεών, των ιδεωδών, των λόγων και των πράξεων που έχουν υιοθετηθεί, εκφραστεί και εφαρμοστεί στο παρελθόν.

Αντίθετα, το γράφημα δωδέκατης αρμονικής, των 30°, είναι πιο κατάλληλο για να μας παρουσιάσει πληροφορίες σχετικά με τις ευκαιρίες που η ζωή είναι πιθανό να παρουσιάσει στην ομάδα ή την κοινωνία, το είδος των κινήτρων που η ομάδα είναι πιθανό να βιώσει (120) και το είδος της προσπάθειας (90) και της συμφιλίωσης (30/150) που μπορεί να απαιτείται προκειμένου να πραγματοποιηθεί αυτό το δυναμι-

κό. Με αυτή την έννοια, το γράφημα 30° μπορεί να θεωρηθεί ως ένα καλύτερο εργαλείο για να υποδηλώσει σε μια εικόνα τις κύριες ευκαιρίες για εθνική και ομαδική πρόοδο μέσω συνειδητής φιλοδοξίας και προσπάθειας.

Εκτός αν κάποιος απασχολείται πλήρως κάνοντας προβλέψεις για συγκεκριμένες ομάδες, προφανώς δεν θα είναι κανονικά δυνατόν, από την άποψη του χρόνου, να χρησιμοποιηθούν περισσότερα από ένα ή δύο γραφήματα για μια συγκεκριμένη οργάνωση. Όταν κάποιος το κάνει, είναι σημαντικό να τα εξετάσουμε πρώτα χωριστά και στη συνέχεια μαζί, για να δημιουργήσουμε μια σύνθετη αλληλεπίδραση.

Παρόλο που ένα γράφημα μπορεί να φαίνεται μάλλον μπερδεμένο στην αρχή, χρησιμοποιώντας το σε συνδυασμό με μια φυσιολογική εφημερίδα γίνεται σύντομα σαφές πού ακριβώς είναι κάθε γραμμή και τι συμβαίνει. Το μεγάλο πλεονέκτημα αυτής της προσέγγισης, εκτός από την ταχύτητα και την απλότητα, είναι ότι μόλις συνηθίσουμε να διαβάζουμε γραφήματα, μας δίνουν μια πολύ καλύτερη ιδέα για το πώς δημιουργούνται διαφορετικές πιέσεις και δυνατότητες σε μια περίοδο χρόνου. Μπορούμε να δούμε τη διέλευση που πλησιάζει και να πάρουμε κάποιο μέτρο για πόσο καιρό θα διαρκέσει. Εάν χρησιμοποιούμε 1° ανοχή για τις διελεύσεις, τότε αυτό θα ισούται χρονικά με την περίοδο που ο πλανήτης είναι οπτικά εντός της απόστασης ενός τετραγώνου από μια συγκεκριμένη γραμμή. Πιθανώς ανοχές των $30'$, δηλ. μισό τετράγωνο, είναι πιο κατάλληλες για αυτό το είδος εργασίας. Ενώ μπορούμε να επιτρέψουμε μια ευρύτερη ανοχή για τις συνόδους και τις αντιθέσεις, οι όψεις 90 και $45/135$ μοιρών φαίνεται να λειτουργούν εντός της παραπάνω ανοχής.

Άλλα γραφήματα κλίμακας

Τώρα είναι εφικτό να αποκτήσουμε αυτό το είδος γραφικών εφημερίδων σε οποιαδήποτε κλίμακα θα θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε για να πειραματιστούμε. Αυτό ανοίγει αξιοσημείωτες δυνατότητες σε όλους τους τομείς της αστρολογίας, και μάλιστα στην κοσμική, όπου υπάρχει, τουλάχιστον στον ελεύθερο κόσμο, μια συνεχής ανατροφοδότηση από το περιβάλλον και τα μέσα ενημέρωσης ως προς τις ιδέες που κοχλάζουν κάτω από την επιφάνεια. Μερικοί μελετητές βρίσκουν το γράφημα των 30° εξαιρετικά πολύτιμο. Ένα γράφημα 36° μας δίνει τη δυνατότητα να μελετήσουμε τις επιδράσεις των διελεύσεων στην πέμπτη/δέκατη αρμονική, όπου ανήκουν τα πεντάγωνα και τα δεκάγωνα, ενώ ένα γράφημα των $51^\circ 26' / 25^\circ 43'$ θα μας επιτρέψει να μελετήσουμε τις διελεύσεις στην έβδομη/δέκατη τέταρτη αρμονική, μια πολύ σημαντική και πολύ παραμελημένη περιοχή. Θεωρητικά οι διελεύσεις πέμπτης/δέκατης αρμονικής πρέπει να μας δείξουν τον τρόπο με τον οποίο η γνώση και η δύναμη χρησιμοποιούνται στον κόσμο και το είδος των δημιουργικών ιδεών που πιθανόν να οικοδομούνται σε συ-

γκεκριμένες περιόδους. Το γράφημα έβδομης/δέκατης τέταρτης αρμονικής θα μας επιτρέψει να δούμε τις πιο μυστηριώδεις, εσωτερικές λειτουργίες της εποχής και τα είδη της δημιουργικής έμπνευσης και των «ιδεών της εποχής» που θα πρέπει να μελετηθούν και να διοχετευθούν.

Πράγματι, όταν γίνουν πλήρως κατανοητά, τα μοτίβα διελεύσεων έβδομης/δέκατης τέταρτης αρμονικής θα πρέπει να αποκαλύψουν τις εσωτερικές λειτουργίες της εποχής - το όραμα που την καθοδηγεί. Αυτό το μοτίβο θα μας επιτρέψει να διερευνήσουμε την πραγματική πηγή έμπνευσης πίσω από τα εξωτερικά γεγονότα της ώρας και να μας βοηθήσει να ερμηνεύσουμε το όλον πίσω από τις εμφανείς τυχαίες κινήσεις της στιγμής. Ενδείξεις για τη μελέτη αυτών των ιδεών έβδομης αρμονικής θα προέλθουν από τις τελευταίες ταινίες, βιβλία, θεατρικά έργα και τους υπότιτλους σκέψης και αλλαγών στις συλλογικές στάσεις που μπορούν να γίνουν αντιληπτοί μόνο από εκείνους που τα αυτιά τους είναι συντονισμένα στα υπόγεια ρεύματα παρά στο εξωτερικό ξεφάντωμα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η εργασία σε αυτόν τον τομέα θα κάνει πολλά για να μεταμορφώσει την κατανόηση και την ερμηνεία των κοσμικών γεγονότων. Ομοίως, ένα γράφημα των 20°, το οποίο αποκαλύπτει μοτίβα διελεύσεων ένατης/δέκατης όγδοης αρμονικής, αναμφίβολα θα βοηθήσει να αποκαλυφθεί ο βαθμός των επιπτώσεων μεγαλύτερης εμβέλειας που μπορούμε να αναμένουμε από μοτίβα που τίθενται σε κίνηση σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Στις εργασίες πρόβλεψης, αυτή η κλίμακα θα μπορούσε να προσφέρει μεγάλες δυνατότητες για την κατανόηση των βαθύτερων τάσεων και σκοπών των παγκόσμιων καταστάσεων και γεγονότων. Αυτά βεβαίως είναι μέχρι στιγμής εξειδικευμένα ερευνητικά εργαλεία που δεν έχουν ακόμη αποκαλύψει τις δυνατότητές τους. Θα ακολουθήσουν αναπόφευκτα οι υψηλότερες αρμονικές των πρώτων αριθμών, όπως η ενδέκατη, η δέκατη τρίτη, η δέκατη έβδομη και η δέκατη ένατη, οι οποίες πρέπει να σχετίζονται με όλο και πιο εξειδικευμένα και εκλεπτυσμένα στοιχεία και διαδικασίες και τα οποία δεν αναμένεται να αποκαλυφθούν με σαφήνεια στις άμεσες ανησυχίες του σημερινού ανθρώπου!

Ωριαία Αστρολογία

Η Ωριαία Αστρολογία είναι μια αυστηρά μαντική εφαρμογή της αστρολογίας, ανάλογη με το *I Ching*. Χρήζει ειδικής μελέτης για τα πλεονεκτήματά της αλλά απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή εδώ, διότι για πολλές εκατοντάδες χρόνια οι ωριαίες τεχνικές ήταν το ίδιο το θεμέλιο της κοσμικής αστρολογίας. Το γεγονός ότι ως τεχνική μπορεί να είναι εξαιρετικά αποτελεσματική δεν μπορεί να αγνοηθεί σε οποιαδήποτε πραγματική εκτίμηση της φύσης της αστρολογίας. Εάν χρησιμοποιηθεί ευφυώς, εξακολουθεί να

έχει αναμφίβολα τον δικό της ρόλο να παίξει στο ξετύλιγμα της υπόσχεση του μέλλοντος.

Η Ωριαία περιλαμβάνει την ερμηνεία ενός ωροσκοπίου για μια συγκεκριμένη στιγμή ώστε να απαντήσει σε εξειδικευμένες ερωτήσεις που μπορεί να διατυπωθούν από τον αστρολόγο ή τον πελάτη του εκείνη τη συγκεκριμένη στιγμή. Ένας καλός χρήστης της Ωριαίας μπορεί να ελπίζει ότι θα φτάσει όχι μόνο σε μια απάντηση, αλλά και στην αποσαφήνιση των βασικών παραγόντων που εμπλέκονται σε ερωτήματα όπως «Θα πέσει η κυβέρνηση;», «Ποιος θα κερδίσει τις εκλογές;», «Θα επανεκλεγεί ο Πρόεδρος;».

Οι κανόνες ερμηνείας αυτών των χαρτών είναι κάπως περίπλοκοι και διαφέρουν σημαντικά από αυτούς που χρησιμοποιούνται στη συνήθη ερμηνεία τους. Όσο πιο ξεκάθαρη και σοβαρού ενδιαφέροντος η ερώτηση τόσο πιο σαφής είναι πιθανώς η απάντηση. Ο αρχάριος πρέπει επομένως να πειραματιστεί αρχικά με σαφή ερωτήματα στα οποία θέλει σοβαρά να μάθει την απάντηση. Ενώ ο «γνήσιος» ωριαίος χάρτης είναι εκείνος ο οποίος καταστρώνεται για τη στιγμή που εκφράζεται η συγκεκριμένη ερώτηση, η τεχνική έχει επίσης επεκταθεί ώστε να εφαρμόζεται σε χάρτες γεγονότων, όπως για παράδειγμα το κλείσιμο της κάλπης σε μια εκλογή ή η στιγμή της ορκωμοσίας μιας νέας κυβέρνησης, μονάρχη ή προέδρου. Όπως αναφέρθηκε στην ενότητα για τους «Χάρτες Νέου Έτους», τέτοιες στιγμές μπορεί να θεωρηθούν ότι συμβολίζουν άρρητες ερωτήσεις του τύπου «Ποιος θα κερδίσει;», «Τι θα φέρει η νέα κυβέρνηση;» και ούτω καθεξής.

Στην Ωριαία δίνεται έμφαση στην ακριβή ερμηνεία των οίκων και των πλανητών που θεωρούνται ως «σημειοδότες» του ζητήματος. Για παράδειγμα, σε μια ερώτηση σχετικά με το μέλλον των Πανεπιστημίων, ο ένατος οίκος θα ήταν προφανώς σημαντικότερος. Επιπλέον, θα δοθεί προσοχή στον φυσικό κυβερνήτη του ενάτου, τον Δία, στον πλανήτη που κυβερνά το ζώδιο στην ακμή του ενάτου και σε οποιονδήποτε πλανήτη μέσα στον ένατο οίκο. Για αυτούς τους πλανήτες θα αναλυθούν οι όψεις που κάνουν με άλλους πλανήτες, η σχέση τους με άλλες θέσεις, όπως οι απλανείς αστέρες, και η θέση τους σε ορισμένες περιοχές μοιρών όπως τα «όρια». Παραδοσιακές ιδέες σχετικά με τις «καλές» και τις «κακές» όψεις τηρούνται αυστηρά.

Αν το ερώτημα συνεπάγεται μια πρόκληση από ένα συμβαλλόμενο μέρος σε ένα άλλο, τότε μπορεί να καταστρωθεί χάρτης «ανταγωνισμού», για την έναρξη μιας μάχης, μιας εκλογής ή άλλης διαμάχης. Τέτοιοι χάρτες μπορούν βεβαίως να ερμηνευθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο απλώς και μόνο με βάση τους κύκλους και τις διελεύσεις στους χάρτες των αντιτιθέμενων μερών, αλλά εφαρμόζοντας μια ωριαία προσέγγιση ο πρώτος οίκος θα πρέπει να σημαίνει τον κάτοχο, το κόμμα στην εξου-

σία, ενώ ο έβδομος οίκος θα θεωρηθεί ως ο επιτιθέμενος ή ο ανταγωνιστής. (Μια λεπτομέρεια είναι ότι ο πρώτος οίκος μπορεί επίσης να ληφθεί ως κυβερνήτης του κόμματος ή του ατόμου που ξεκινά τον ανταγωνισμό.) Ο κυβερνήτης του πρώτου συγκρίνεται με τον κυβερνήτη του έβδομου οίκου. Αυτός που θεωρείται ότι έχει τις πιο θετικές όψεις θα πρέπει να είναι ο νικητής.

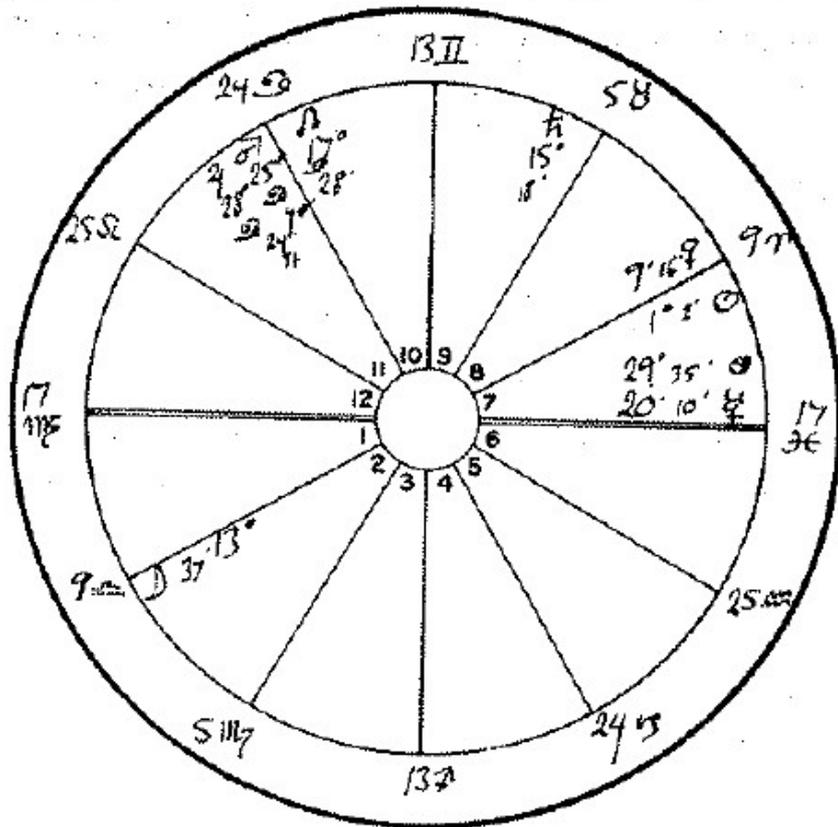
Ένα παράδειγμα ανάλυσης

Ένας από τους μεγάλους εκπροσώπους της Ωριαίας Αστρολογίας που χρησιμοποίησε τις δεξιότητές του στην πολιτική ήταν ο William Lilly (1602-1681), ο συγγραφέας της *Χριστιανικής Αστρολογίας (Christian Astrology)*, το πρώτο σημαντικό αστρολογικό εγχειρίδιο στην αγγλική γλώσσα. Θεωρήθηκε ως ο ανεπίσημος «αστρολόγος της αυλής» κατά τη διάρκεια της Αγγλικής Δημοκρατίας στη δεκαετία του 1650.

Αρκετά παραδείγματα του έργου του Lilly αναπαράγονται στον Τόμο 1 της Χριστιανικής Αστρολογίας, και ένα από τα πιο αξιοσημείωτα είναι μια ερώτηση σχετικά με το μέλλον του Πρεσβυτεριανισμού στην Αγγλία. Μια εξέταση του τρόπου με τον οποίο ο Lilly χειρίστηκε την υπόθεση αυτή μας επιτρέπει να δούμε τον τρόπο με τον οποίο αυτό το είδος αστρολογίας μπορεί να χρησιμοποιηθεί από έναν επαγγελματία για να ρίξει φως σε ένα σύνθετο ζήτημα. Ο Lilly ρωτήθηκε: «Θα παραμείνει το Πρεσβυτέριο;» ή με άλλα λόγια αν η φατρία των Καλβινιστών Πρεσβυτεριανών θα κατάφερνε να επικρατήσει στη χώρα. Η ερώτηση διατυπώθηκε το 1646 από ένα μέλος της Βουλής των Κοινοτήτων σε μια ιδιαίτερα ασταθή περίοδο. Ο Βασιλιάς και οι Βασιλόφρονες είχαν ηττηθεί στην Αγγλία και την Ουαλία, αλλά η Σκωτία και η Ιρλανδία παρέμεναν πιστές. Μεταξύ των Βουλευτών υπήρχε σημαντική διχοτόμηση μεταξύ των Ανεξαρτήτων, οι οποίοι ήταν Πουριτανοί αλλά πίστευαν στην ελευθερία της λατρείας για όλους τους Προτεστάντες, και των Πρεσβυτεριανών, που επιθυμούσαν να επιβάλουν μια άκαμπτη και ασυμβίβαστη ιεραρχία. Οι Ανεξάρτητοι είχαν ως βάση τους τον στρατό και έβλεπαν τον Κρόμγουελ ως επικεφαλής (αν και συνέτριψε τις πιο ακραίες φατρίες), ενώ οι Πρεσβυτεριανοί είχαν ως βάση τους τη Βουλή των Κοινοτήτων. Ο Lilly ήταν στο πλευρό των Ανεξάρτητων και τασσόταν σταθερά εναντίον των Πρεσβυτεριανών, οι οποίοι προσπαθούσαν να συντρίψουν τους αντιπάλους τους, και οι προτιμήσεις του αστρολόγου φαίνονται μέσα από την πολύ επιδέξια ερμηνεία του χάρτη.

Η πρώτη κρίση του Lilly σχετικά με τον χάρτη (Σχήμα 13.6) ήταν ότι ήταν αδύναμη επειδή οι γωνίες ήταν σε μεταβλητά ζώδια και μόνο ένας πλανήτης, ο Κρόνος, ήταν σε σταθερό ζώδιο. Έτσι θεωρούσε τον χάρτη ως σύνολο να στερείται σταθερότητας. Ήταν σαφώς απαραίτητο να καθιερωθούν οι σημειοδότες της ερώτησης

στον χάρτη και ο Lilly αποφάσισε ότι από τη στιγμή που οι Πρεσβυτεριανοί προσπαθούσαν να δημιουργήσουν μια θρησκευτική ορθοδοξία, το κλειδί ήταν ο ένατος. Αυτό του έδωσε τρεις πλανήτες για να αναλύσει: τον Δία, τον φυσικό κυβερνήτη του ένατου και τον «γενικό σημειοδότη της θρησκείας», τον Κρόνο που βρισκόταν στον ένατο, και την Αφροδίτη, κυβερνήτη του Ταύρου, το ζώδιο στην ακμή του ένατου οίκου.

Σχήμα 13.6 «Θα παραμείνει το Πρεσβυτέριο;»

Οι κρίσεις που έγιναν από τον Lilly σε αυτούς τους σημειοδότες ήταν οι εξής: (α) Ο Δίας είναι μέσα στον Καρκίνο που είναι καλός. Συνδέεται όμως με τον Άρη και προχωρά προς τον Λέοντα, όπου θα είναι στα όρια του Κρόνου, και θα προσβληθεί από αρκετούς κακόβουλους απλανείς αστέρες. Στη συνέχεια θα εισέλθει στα όρια του Ερμή, ο οποίος είναι στους Ιχθύς (κακό), αλλά είναι γωνιακός και στον δεκανό του Άρη (καλό). Η γενική ετυμηγορία του για τον Δία είναι ότι είναι κακώς τοποθετημένος. (β) Η Αφροδίτη είναι στον Κριό, η οποία είναι στην εξορία της και επομένως κακή. Βρίσκεται στον όγδοο οίκο που είναι κακό και στον δωδέκατο οίκο από τον δικό της (δηλ., στον δωδέκατο όταν μετράει κανείς από τον ένατο ως πρώτο οίκο αντίθετα με τη φορά του ρολογιού), το οποίο είναι σίγουρα κακό. Επιπλέον, πριν φτάσει στην ασφάλεια του δικού της ζωδίου, στον Ταύρο, η Αφροδίτη πρέπει να περάσει από τις

21° Κριού και τον όγδοο οίκο, όπου θα κάνει τετράγωνο με τον Άρη και τον Δία, οπότε και οι τρεις πλανήτες θα είναι στα όρια του Κρόνου. Αυτό είναι σίγουρα πολύ κακό. (γ) Ο Κρόνος στον ένατο αντιπροσωπεύει όλα αυτά που του Lilly δεν του άρεσαν στον Πρεσβυτεριανισμό, κυρίως ο αυστηρός, χωρίς χιούμορ και αυταρχικός τρόπος. Σε αυτό το σημείο η προσωπική προκατάληψη του Lilly παρεμβαίνει επειδή επιτίθεται στους Πρεσβυτεριανούς για την απληστία τους και παραδέχεται ότι, αν μπορούσαν να ξεπεράσουν τις κακές συνήθειες τους, ο Κρόνος θα μπορούσε ενδεχομένως να εργαστεί υπέρ τους. Ωστόσο, καθώς ο Πρεσβυτεριανισμός δεν είναι θρησκευτικό τάγμα, όπως τα μοναστικά τάγματα που κυβερνά ο Κρόνος, αμφιβάλλει εάν θα λάβει οποιοδήποτε υλικό όφελος από τον Κρόνο. Ως έχει, ο Κρόνος είναι περιπλανώμενος, δυτικός, δεν έχει καμία θεμελιώδη δύναμη και δεν κάνει καμία όψη με τον Fortuna, τα οποία είναι κακά. Υπάρχει μια υποδοχή από τον Κρόνο στη Σελήνη (Κρόνος στον Ταύρο, Σελήνη στον Ζυγό) μέσω της έξαρσής τους, αλλά δεν υπάρχει καμία όψη μεταξύ τους. Αυτό είναι ένα σημαντικό ζήτημα επειδή η Σελήνη όχι μόνο κυβερνάει τον Λαό, αλλά είναι και ο πιο σημαντικός πλανήτης σε Ωριαίο χάρτη.

Ο Lilly καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο χάρτης είναι αδύναμος για τη θρησκεία εν γένει (Δίας) καθώς επίσης τόσο για τους γηραιότερους της Πρεσβυτεριανής Εκκλησίας (Κρόνος) που θα χάσουν τον σεβασμό τους εξαιτίας των αυταρχικών τους τρόπων όσο και για τα νεότερα μέλη της Εκκλησίας (Αφροδίτη) που θα είναι απρόθυμα στο να υπακούσουν την εν λόγω εξουσία. Κοιτάζοντας τους άλλους πλανήτες, μόνο ένας είναι σταθερός (Κρόνος) και μόνο ο Δίας έχει θεμελιώδη δύναμη αλλά βάλλεται κι αυτός από τον Άρη. Η Σελήνη εισέρχεται στη Via Combusta, ο Άρης και ο Ερμής βρίσκονται στην πτώση τους και η Αφροδίτη είναι στην εξορία της, τα οποία μπορούν να θεωρηθούν άσχημα.

Ο Lilly καταλήγει από το συγκλίνον τετράγωνο της Αφροδίτης με τον Άρη και τον Δία ότι οι ευγενείς θα αντιτάσσονταν στους Πρεσβυτεριανούς και, σημειώνοντας ότι ο Άρης κυβερνά τον αγγλικό Ωροσκόπο (στον χάρτη του 1066) δήλωσε ότι η σύνοδος Άρη-Δία σήμαινε ότι ο λαός σαν σύνολο θα αντιτασσόταν στον Πρεσβυτεριανισμό. Κοιτάζοντας τη Σελήνη, ο Lilly σημείωσε ότι αποκλίνει από αντίθεση με Αφροδίτη και συγκλίνει σε τετράγωνο με Άρη και Δία και «πηγαίνει στο vacua cursus» και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι Πρεσβυτεριανοί θα πρέπει «να αγωνιστούν σκληρά και να διαμαρτυρηθούν». Ο δέκατος οίκος κυβερνά την εξουσία στη χώρα που ο Lilly θεώρησε ότι είναι οι ευγενείς. Οι Δίδυμοι στο Μεσουράνημα κυβερνώνται από τον Ερμή ο οποίος είναι σε αποκλίνον εξάγωνο με τον Κρόνο. Από αυτό ο Lilly κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ευγενείς απομακρύνονταν από την αυστηρότητα που εκπροσωπούσαν οι Πρεσβυτεριανοί.

Εάν οι Πρεσβυτεριανοί αποτύχουν ποιος θα πρέπει να τους αντιταχθεί; Ο Lilly πήρε τον Κρόνο στον ένατο ως απειλή και τον ταύτισε με τον Όλιβερ Κρόμγουελ, τον «Πατριώτη» («Countryman», ο οποίος εκείνη τη στιγμή ήταν ακόμα σε αποστρατεία) και έκρινε ότι θα ήταν αυτός, με την υποστήριξη του στρατού, που θα ανέτρεπε τους Πρεσβυτεριανούς. Επιπλέον, ο Lilly έκρινε ότι με τη Σελήνη, φυσικό κυβερνήτη του τέταρτου, σε συγκλίνουν τετράγωνο με Δία, κυβερνήτη του τέταρτου και του ένατου, ότι ο Cromwell θα είχε συντριπτική λαϊκή στήριξη.

Όχι μόνο ήταν ο Lilly αξιοσημείωτα σωστός, αλλά πρόσθεσε και κάποιες, αστρολογικά ατεκμηρίωτες κρίσεις, συμπεριλαμβανομένης της δήλωσης ότι εντός τριών ετών θα κυβερνούσε μια πιο επιδεκτική κυβέρνηση και ότι «όλα θα είναι όπως και όταν δεν υπήρχε βασιλιάς στο Ισραήλ». Στην πραγματικότητα, λίγο μετά από τρία χρόνια τον Ιανουάριο του 1649 εκτελέστηκε ο βασιλιάς Κάρολος I και η Αγγλία έγινε Δημοκρατία.

Λίγοι σύγχρονοι αστρολόγοι έχουν επί του παρόντος τις ικανότητες ή τις τεχνικές γνώσεις για να κάνουν μια τέτοια πρόβλεψη, όμως στη Μεσαιωνική και Αναγεννησιακή Ευρώπη αυτή ήταν η ουσία της κοσμικής αστρολογίας. Έτσι έπρεπε να είναι, γιατί οι αστρολόγοι ήταν συνεχώς αντιμέτωποι με θέματα άμεσης σημασίας από τους πολιτικούς που συχνά στρέφονταν σε αυτούς για πολιτικές συμβουλές. Μέσα στην πληθώρα των σύγχρονων τεχνικών, μια τέτοια δομημένη, μαντική προσέγγιση μπορεί να προσθέσει μια άλλη διάσταση στην κατανόησή μας και αξίζει σοβαρής διερεύνησης και πειραματισμού.

Για περαιτέρω ανάγνωση δείτε τη *Χριστιανική Αστρολογία* του William Lilly, Τόμος I, Λονδίνο 1659. Μια πανομοιότυπη έκδοση του 1981 είναι διαθέσιμη από το Lilly Chapter του Astrological Lodge του Λονδίνου, the Art Worker's Guild, 6 Queen Square, London WC1. Η παραπάνω μελέτη περιλαμβάνεται στις σελ. 439-442. Σύγχρονα έργα στο θέμα αυτό περιλαμβάνουν το *Horary Astrology* του M. E. Jones, Λονδίνο 1975, και το *Horary Astrology and the Judgement of Events* της Barbara Watters, Ουάσιγκτον 1973.

Ινδουιστική Κοσμική Αστρολογία

Οι αστρολόγοι χρησιμοποιούνται ευρέως από πολιτικούς όλων των επιπέδων σε όλη την ινδική υπο-ήπειρο για την πρόβλεψη προσωπικών και εθνικών υποθέσεων. Όπως οι δυτικοί ομολόγοι τους, οι Ινδουιστές αστρολόγοι χρησιμοποιούν χάρτες για κύκλους, έθνη, γεγονότα και άτομα, αλλά εφαρμόζουν και αυτόχθονες μεθόδους ανάλυσης σε χάρτες που είναι άγνωστες στη Δύση. Η πιο αξιοσημείωτη είναι η χρήση των dasas, σύμφωνα με την οποία οι πλανήτες κυριαρχούν σε έναν χάρτη σε συγκεκρι-

κριμένες περιόδους. Μια συζήτηση επ' αυτών και επί των πολλών ειδικών μεθόδων που χρησιμοποιούνται είναι πέρα από τους σκοπούς αυτού του βιβλίου. Το μηνιαίο *Astrological Magazine*, που εκδίδεται από τον B.V. Raman («Sri Rajeswari», Bangalore - 560 020, Τηλ.: 359382), περιέχει τακτικά στοιχεία σχετικά με τις τρέχουσες πολιτικές τάσεις. Έχει καλό ιστορικό στην πρόβλεψη σημαντικών γεγονότων, όπως η δολοφονία της Ίντιρα Γκάντι, αλλαγές κυβέρνησης και οικονομικές και πολιτικές τάσεις. Αν και επικεντρώνεται σε ατομικούς χάρτες, η *Αρχαία Ινδουιστική Αστρολογία (Ancient Hindu Astrology)* του James T. Braha, Hermetician Press, Φλόριντα, ISBN 0-935895-00-0, είναι μια πολύτιμη εισαγωγή στον τομέα αυτό.

Αναφορές για τα Κεφάλαια 9-13

1 Addey, J. *Selected Writings*, AFA 1976.

1α Addey, J. *Lecture at AA Conference*, Σεπτέμβριος 1981.

2 AFA, Publishers, "Mundane Data: Lunations and Eclipses". Αυτή η πολύτιμη έκδοση περιλαμβάνει χάρτες καταστρωμένους για κάθε είσοδο και νομηνία, μαζί με χάρτες για τους τρέχοντες κύκλους απόκλισης. Περιλαμβάνει επίσης γεωγραφικούς χάρτες της διαδρομής των εκλείψεων της χρονιάς και πολλά άλλα από την «Αστρονομική Εφημερίδα». Είναι διαθέσιμο για τα έτη c.1969-1985 απευθείας από την AFA, PO Box 22040, Temple, Arizona 85282, ΗΠΑ.

3 Andersen, H. *Astro-Geographic and Geschichte* Ebertin-Verlag, 1976. Βλέπε επίσης *Cosmobiology International*, no. 22, Ιανουάριος 1976, για μια πολύ σύντομη περίληψη στην αγγλική γλώσσα του έργου του Andersen. Πολλά ζητήματα του γερμανικού περιοδικού *Sein und Werden* από το 1967 και εξής περιέχουν λεπτομερή ανάλυση των διαφορετικών «πλανητικών συστημάτων» του Andersen που εφαρμόζονται σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές στις ειδήσεις και τα τρέχοντα γεγονότα. Ένα ειδικό συμπλήρωμα για την Αστροχαρτογεωγραφία εκδόθηκε τον Δεκέμβριο του 1969.

3a *SuW*,4/1975.

4 Barbault, A. *Le Pronostic experimental en Astrologie*, Payot, Παρίσι 1973.

4α Barbault, A. *L'Astrologie Mondiale*, Παρίσι 1979.

5 Barbault, A. *L'Astrologie* no. 11, 1970, τρίτο κεφάλαιο, σελ. 183-6. Αυτό περιλαμβάνει έναν χάρτη που δείχνει την πορεία του Άρη στον ημερήσιο κύκλο για 404 χάρτες. Ο κατάλογος των πολέμων και τα δεδομένα για τους χάρτες που μελετήθηκαν δίνονται στο τεύχος αριθ.12, σελ.252-8.

6 Baretts, J. *L'Astrologie Recontre la Science*, Dervy Livres, Παρίσι, 1977.

7 von Beerath, E. *Stadte Horoskop*, Ebertin Verlag, Aalen, 1969.

8 de Bielski, G. 'The signs of the zodiac and countries they rule over' *MA*, New Series vol. x, no. 5, Μάιος 1913, σελ. 184-93. Η έκδοση περιλαμβάνει μια φωτογραφική μετωπική επιφάνεια που δείχνει το σχέδιο Parson (βλέπε αναφ. 46 παρακάτω), που κατανέμει τον ζωδιακό και τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ στον πλανήτη αρχίζοντας από το Γκρίνουιτς ως 0° Κριού. Η συγγραφέας δίνει ένα ενθουσιώδες περίγραμμα του έργου και της εμπειρίας της από τη θεωρία του Parson.

8α de Boulainviller, πρωτότυπο έργο που κατέχει ο R. C. Davison.

9 Brackenridge, J. B. (Ed.) 'On the more certain fundamentals of astrology' by Johannes Kepler, Αμερικανική Φιλοσοφική Εταιρεία, τόμος 123, αριθ. 2, Απρίλιος 1979. Ως ξεχωριστό αποτύπωμα από την Εταιρεία και μέσω της Αστρολογικής Ένωσης της Μεγάλης Βρετανίας. Το σημαντικό χαρακτηριστικό αυτής της μετάφρασης είναι το πολύ σημαντικό δοκίμιο για τον Kepler και την ιστορία της αστρολογίας από τον Brackenridge που περιέχει.

9α Brummond, Ruth, *Ortsmeridiane Orts-azendanten für Wichtige Weltstädte (World Tables)*, Ludwig Rudolph (Witte-Verley), Αμβούργο 62.

10 Caine, M. *The Glastonbury Zodiac*, GraeL Associates, Torquay, Devon, 1978. Περιέχει μια περιεκτική βιβλιογραφία. Ένα χρήσιμο εισαγωγικό άρθρο εμφανίστηκε στο AJ, IX-1, σελ. 5-13, χειμώνας 1966/67, 'Notes on the Somerset zodiac' της Kara M. Pollitt.

11 Carter, C. E. O. *An Introduction to Political Astrology*, p. 44.

11α Carter, C. E. O. *An Encyclopaedia of Psychological Astrology*. Περιέχει ευρήματα αναφορικά με περιοχές μοιρών.

12 Davison, R. C. 'The place degrees' CAOT, τόμος I-1, άνοιξη 1975, σελ. 5-13. επίσης AQ, τόμος 50-1; άνοιξη 1976, σελ. 25-42.

12α Dean, Geoffrey, *Recent Advances in Natal Astrology*, Analogic, 1976.

13 Dodson, C. R. *Horoscopes of the US State and Cities* AstroComputing Services, 1980.

14 Ebertin and Hoffman *Fixed Stars and Their interpretation* Ebertin, 1971. Περιέχει μια πολύτιμη λίστα και περιγραφή των κύριων απλανών αστέρων. Αν και είναι κυρίως αφιερωμένο σε προσωπικούς χάρτες, αναφέρει τις φερόμενες επιδράσεις ορισμένων πλανητικών διελεύσεων από απλανείς αστέρες.

14α Ebertin, R. *Combination of Stellar Influences*, συντομογραφία COSI.

15 Ebertin, R. *Jahrbuch für Kosmobiologische Forschung*. Η 40^η Ετήσια Έκθεση Κοσμοβιολογικής Έρευνας 1969, σελ. 154-61. Λαμβάνει υπόψην του όχι μόνο τον Benetnash, αλλά και τον Deneb Kaitos, στις 01°07'51" το 1950, τον Vindemiatrix, και άλλους, αν και δεν καταλήγει σε συμπεράσματα για αυτούς τους άλλους.

- 16 Emerson, Charles A. 'Historical Nativities and Eclipse Paths', *AJ*, IV-1, σελ. 23-29, Χειμώνας 1971/72.
- 17 Erlewine, M. *Astro-Physical Directions*, 1977.
- 17α Erlewine, το M. Matrix Software και συγκεκριμένα το πακέτο έρευνας M65 μετασχηματίζει αυτό το είδος έρευνας.
- 18 Erlewine, M. and M. 'Some preliminary comments on the interpretation of higher order structuring', *CEB* nos. 8/9, 1979.
- 19 Firebrace, R. C. Editor of *Spica* (βλέπε συντομογραφίες).
- 19α Firebrace, R. C. *Wars in the Sidereal*, διαθέσιμο μέσω της Αστρολογικής Ένωσης, 13 σελίδες κειμένου, 6 σελίδες σχεδιασμένων χαρτών. Πολλά παραδείγματα ηλιακών και αστρικών εισόδων στα παρορμητικά ζώδια δίδονται στις σελίδες του μη εκδιδόμενου πια *Spica*.
- 20 Firebrace, R.C. John F. Kennedy 1917-63 σειρά Moray αρ. 7, 1964, 58 σελίδες, 26 σχεδιασμένοι χάρτες. Αξιολογεί τον χάρτη του Κένεντι, τον χάρτη των Η.Π.Α. του 1775 και τον χάρτη ορκωμοσίας του Κένεντι, από την άποψη των διαφόρων αστρικών ηλιακών και σεληνιακών επιστροφών. Μια αξιολόγηση δείχνει τη δύναμη των γωνιακών οίκων σε αυτούς τους χάρτες.
- 21 Harvey, C. 'The galactic centre and beyond: signposts to evolution' *AJ*, τόμος 25, αριθ. 2. Άνοιξη, 1983, σελ. 74-84. Δίνει μια έρευνα και συζήτηση για τη συμβολολογία του Γαλαξιακού Κέντρου, του Υπεργαλαξιακού Κέντρου και της Ηλιακής Κορυφής και μερικά στοιχεία δηλωτικά της ερμηνευτικής τους αξίας.
- 22 Hirschler, K. *Les Correspondences entre Planetes, Sons, Couleurs, et Corps Chimique* Γενεύη, 1956.
- 23 Inge, D. *Philosophy of Plotinus*.
- 24 Janis, C. 'Vertbrate evolution and the Great, Great, Great, Great Year' *AQ*, τόμος 53-3; τόμος 54-1, σελ. 15-20.
- 25 Johndro, L. E. *The Earth in the Heavens - Ruling Degrees of Cities* 1^η έκδοση. 1929; επανέκδοση, Weiser, Νέα Υόρκη, 1970, 1973, p/b 1979.
- 26 Johndro, op. cit. σελ. 4-12. Ο Johndro δείχνει έξυπνα το εκπληκτικό γεγονός ότι, θεωρώντας την τιμή της μετάπτωσης των ισημεριών στην εκλειπτική ως 50' 0.25" ετησίως, και την ίδια στον ισημερινό ως 46" κατά μέσο όρο ανά έτος, ο πλήρης κύκλος μετάπτωσης από το Γκρίνουιτς στο Γκρίνουιτς στο επίπεδο του Ισημερινού είναι 28.184 χρόνια, το οποίο είναι ουσιαστικά το ίδιο με εκείνο του ολοκληρωμένου κύκλου μετάπτωσης στην εκλειπτική από τη Μεγάλη Πυραμίδα στη Μεγάλη Πυραμίδα συν την απόσταση προς Γκρήνουιτς, 28.174 ετών! Από αυτό καταλήγει ότι «. . . δεν ήταν τυχαίο ότι ο μεσημβρινός του Γκρήνουιτς επιλέχθηκε για αστρονομική αναφορά

χιλιάδες χρόνια αφού είχε κατασκευαστεί η Μεγάλη Πυραμίδα για τον ίδιο σκοπό σε παλαιότερες εποχές ».

27 Jones, M. E. 'Mundane perspectives in astrology', AFA, 1975. Απεικονίζει την επίδραση των διελεύσεων και των προόδων στους χάρτες των Αμερικανών προέδρων σε εθνικά γεγονότα κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

27α Knappich,

28 Julian *The Works of the Emperor Julian*, Loeb Classical Library, (trans. Wilmer Cave Wright) 1913, τόμος 1, Hymn to King Helios, σ. 427.

29 Landscheidt, T., προσωπική επικοινωνία.

30 Lewis, J., *Sourcebook of Mundane Maps*, που δημοσιεύεται ετησίως από το 1979. Διατίθεται από την Astro Numeric Services, PO Box 425, San Pablo, CA 94806 ή από AA, 396 Caledonian Road, London N1 1DN.

31 Lewis, J., Αδημοσίευτες έως τώρα διαλέξεις και προσωπικές επικοινωνίες.

32 Όποιος έχει βιώσει τη δύναμη και την καταλληλότητα των relocation χαρτών θα εκτιμήσει αμέσως ότι τα Αστροχάρτογεωγραφήματα έχουν τεράστιο δυναμικό ως ιατρικό και θεραπευτικό εργαλείο, υπογραμμίζοντας εκείνες τις περιοχές που θα βοηθήσουν να αναδείξουν συγκεκριμένες πτυχές του ψυχοσωματικού δυναμικού προς εξερεύνηση.

33 Lynes, B. *The Next 20 Years*.

33α Lynes, B. *Astroeconomics*, pub. Lynes 1983, PO Box 15247, Springfield. Mass. 01115. Μια πρωτοποριακή προσπάθεια να έρθει κοντά η αστρολογία με την οικονομία και να ενθαρρυνθεί η συνειδητή χρήση αυτών από τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων.

33β Lynes, B. *Capitalism and Astrology*, AS, Άνοιξη, 1983, σελ. 43-50.

34 Harmer, M. 'The Horoscope of Bristol', AJ, IV-4, Σεπτ. 1962, σελ. 18-27.

35 McCraig, H. *The Ephemeris of the Moon, 1800-2000* Macoy, 1951. Οι στιγμές των νομηνιών και των ζωδιακών εισόδων είναι ακριβείς μέχρι το 1950, αλλά αυξάνονται τα σφάλματα προς τα τέλη του αιώνα. Η καταγραφή των πραγματικών θέσεων για όλες τις νομηνίες και τις εκλείψεις τον δέκατο ένατο αιώνα το καθιστά ένα πολύτιμο εργαλείο έρευνας.

36 Michelsen, N. Παράγει μια μεγάλη ποικιλία εφημερίδων όλων των ειδών, συμπεριλαμβανομένων των ηλιοκεντρικών και των αστρικών. Οι υπηρεσίες Astro Computing Services θα παράγουν επίσης, κατά παραγγελία, μηνιαίες εφημερίδες για οποιαδήποτε περίοδο στην ιστορία με πλήρη στοιχεία.

37 Morrison, A. H. A study in *The Horoscope*, Μάιος 1834, που αναφέρεται στον Robson παρακάτω.

- 38 Morrison, A. *Canon of Solar Eclipses 1895-1974*, AFA. Μια χρήσιμη ενότητα από τον Von Oppolzer, βλέπε παρακάτω.
- 39 Naylor, J. 'Sensitive points in mundane astrology' *AQ* τόμος 54-1, σελ. 28-30. τόμος 54-2, σελ. 38-42.
- 40 Niggeman, H. (trans.) *Rules for Planetary Pictures*, μη εξουσιοδοτημένη μετάφραση του σημαντικού έργου του Alfred Witte. Δημοσιεύθηκε από τον μεταφραστή στη Νέα Υόρκη, το 1932, με εισαγωγικό δοκίμιο από τον E. Ρίτσαρντ Γουάγκνερ.
- 41 Niggeman, H. *The Principles of the Uranian System*, αυτο-έκδοση, 1961.
- 42 von Oppolzer, T. R. *Canon of Eclipses 1200 π.Χ. - 2131 μ.Χ.* Αυτό το αξιόλογο έργο δίνει τα σημεία ανατολής, κορύφωσης και δύσης όλων των ηλιακών εκλείψεων με χάρτες που δείχνουν τις πραγματικές διαδρομές για τις σημαντικότερες από αυτές.
- 43 Osten, G. *The Astrological Chart of the USA 1776-2141*, Stein and Day, N.Y. 1976. Χρησιμοποιώντας έναν χάρτη με 20°Π AS, ο Osten παρουσιάζει στοιχεία για τη θεωρία ότι οι πρόεδροι που γεννήθηκαν σε χρόνια που δεν υπήρχαν σημαντικές πρόοδοι σε αυτόν τον χάρτη των ΗΠΑ τείνουν να είναι σχετικά ασήμαντοι πρόεδροι σε σύγκριση με εκείνους που γεννιούνται σε χρόνια με έντονες προόδους. Περιέχει ένα χρήσιμο συντομευμένο ιστορικό των ΗΠΑ.
- 44 de Pablos, MD «Sigol XX», «Sigol XXI», *Anuario Alfonso X El Sabio*, 1982. Συζητά το πεπρωμένο του εικοστού και εικοστού πρώτου αιώνα όσον αφορά τους χάρτες που έχουν οριστεί για μεσάνυχτα, 1 Ιανουαρίου 1900, στις 180° E, δηλαδή στη Διεθνή Γραμμή Ημερομηνίας.
- 45 Pallent, D. 'Astrology and the metal markets' *AJ*, τόμος XXV, αριθ. 2, Άνοιξη, 1983, σελ. 91-7. Ο Pallent εμπορεύεται επιτυχώς αποκλειστικά με βάση αστρολογικά σημάδια. Αναφέρει τις εμπειρικές έρευνές του, οι οποίες δοκιμάστηκαν άμεσα σε επαγγελματική βάση εδώ και πολλά χρόνια: «. . . οι έρευνές μου επιβεβαιώνουν μερικές από τις αρχαιότερες έννοιες σχετικά με το θέμα, συμπεριλαμβανομένων των όψεων, των ζωδίων και των ημερήσιων επιδράσεων. Πιστεύω ότι η οριστική επιβεβαίωση της ύπαρξης ζωδιακών αρμονικών μπορεί να επιτευχθεί με την παρατήρηση των πλανητικών εισόδων και την επίδρασή τους στις τιμές».
- 46 Parsons, A. *New Light from the Great Pyramid*, pub. The Metaphysical Pub. Co., Νέα Υόρκη, 1883, με τίτλο 'The astronomico-geographical system of the ancients recovered and applied to the elucidation of history, ceremony, symbolism and religion'.
- 47 Πτολεμαίος, Τετράβιβλος. Υπάρχουν διάφορες εκδόσεις και μεταφράσεις διαθέσιμες. Η έγκυρη έκδοση από Loeb Classical Library, η οποία περιλαμβάνει τόσο την πρωτότυπη ελληνική όσο και τη μετάφραση, είναι διαθέσιμη μέσω του ISCWA.
- 48 Raphael's Ephemeris, W. Foulsham, που δημοσιεύεται κάθε χρόνο το καλοκαίρι

για το επόμενο έτος, με λεπτομέρειες των πλανητικών εισόδων και άλλων τέτοιων φαινομένων απο την έκδοση του 1906.

49 Reider, T. *Astrological Warnings and the Stock Market*, Pagurian Press, Τορόντο, 1972.

50 Ritter, G. 'Kosmogeographie-Astrogeographie', SuW, 6-69, σελ. 7-11.

51 Robson, V. E. *The Fixed Stars and Constellations in Astrology*. Αν και σχετίζεται κυρίως με την προσωπική αστρολογία, το Κεφάλαιο VI ασχολείται με τις κοσμικές εφαρμογές.

52 Sepharial (= Dr Walter Gorn-Old), *The Theory of Geodetic Equivalents*, W. Foulsham, c. 1924.

53 Sepharial, op.cit., σελ.12.

53α Sepharial, *The Law of Values*, W. Foulsham.

54 Sepharial, *The World Horoscope, Hebrew Astrology - The Key to the Study of Prophecy*. W. Foulsham, 1900.

55 Spencer, K. Q. *The Zodiac Looks Westward* David MacKay CO., Φιλαδέλφεια, 1943.

56 Sucher, W. O. *The Drama of the Universe - A New Interpretation*, Landvidi Research Centre, 1958

57 Thompson, C. J. S. *The Mystery and Romance of Astrology*, Brentano, 1929. Μια δημοφιλής, απορριπτική συλλογή αστρολογικών πληροφοριών. Το κεφάλαιο X περιέχει υλικό για διάσημους κομήτες.

58 Troinski E. H. 1001 Weltpolitische Horoskop, Baumgartner-Verlag, hannover, 1955.

59 Tyl, N. *The Principles and Practice of Astrology. Τόμος XI; Astrology Mundane, Astral, Occult*, Llewellyn, 1975.

59α Wemyss, Maurice, *The Wheel of Life*, τόμος III, σελ. 114.

60 Wigglesworth, H. 'The Incorporated'.

61 Williams, D. *AFA Research Bulletin* No. 4, 1969. Περιλαμβάνει, στη σελ. 13, συγκριτικό πίνακα των γεωγραφικών κατανομών για 0 και 15 καθενός από τα ζώδια σύμφωνα με πέντε αυθεντίες. Περιλαμβάνει έναν πίνακα από τον L. J. Jensen, ο οποίος δεν περιλαμβάνεται στον συγκριτικό μας πίνακα. Προφανώς από την 'Astro-Economic Interpretation' τοποθετεί τη 0° Κριού στις 1.07.5'Ε. Μετράει τον ζωδιακό του προς τα δυτικά έτσι ώστε οι τιμές του να μπορούν να υπολογιστούν προσθέτοντας 1.07.5' σε αυτές που δίνονται για τον Sepharial.

61α Williams, D. *Astro Economics*, AFA, 1982.

62 Wise, A. *AFA Bulletin*, τομ. 30, αριθ. 9, 22 Σεπτεμβρίου 1968.

63 Witte-Lefeldt, *Rules for Planetary Pictures* (trans. Curt Knupfer) Ludwig Rudolph/Witte Verlag, Αμβούργο. Αυτή είναι η εγκεκριμένη αγγλική μετάφραση αυτού του κλασικού έργου. Δείτε επίσης τη μετάφραση και τη γραφή Niggemann που αναφέρονται παραπάνω.

64 Yoke, Ho Peng. *The Astronomical Chapters of the Chin Shu* Mouton & Co, Παρίσι, 1966. Περιλαμβάνει μια εξαιρετικά πολύτιμη βιβλιογραφία έργων για την κινεζική αστρονομία / αστρολογία.

65 Οι περισσότεροι μελετητές σε αυτόν τον τομέα συμφωνούν ότι είναι η πολύ κοντινή τοποθέτηση ενός πλανήτη σε γωνία πάνω από μία εθνική πρωτεύουσα ή το γεωγραφικό κέντρο μιας χώρας, δηλ. εντός 1° - 2° το μέγιστο, που φέρνει πραγματικά αυτή την ιδέα σε υψηλή εστίαση κατά τη διάρκεια της περιόδου. Αυτό δεν συμφωνεί με τα ευρέως γνωστά ευρήματα των Gauquelin στην γενέθλια αστρολογία, όπου η ανάλυση του Addey δείχνει ότι το μέγιστο εύρος της επίδρασης για την καθαρή παραδοσιακή έννοια ενός πλανήτη θα εμφανιστεί περίπου 5° - 8° μετά τη γωνία. Όσοι επιθυμούν να πειραματιστούν με την προσαρμογή των ευρημάτων των Gauquelin θα χρειαστεί να το κάνουν αυτό με το μάτι, λαμβάνοντας υπόψη μια θέση λίγων μοιρών ανατολικά από κάθε γραμμή για να σημειώσουν ίσως τη θέση της μεγαλύτερης έντασης.

66 Διάφοροι συγγραφείς, όπως και στο Hirschler (22 παραπάνω), επεσήμαναν ότι κάθε σημείο της επιφάνειας της Γης μπορεί να θεωρηθεί μηδενικό σημείο και ότι αυτό θα κάνει αυτόματα όψεις με συγκεκριμένα άλλα σημεία του πλανήτη. Το πιο κλασικό παράδειγμα είναι η ακριβής σχέση 180° μεταξύ της πόλης της Ουάσιγκτον και των Ανόι, Πνομ Πενχ, Σαϊγκόν στο Βιετνάμ, μέρος της προβαλλόμενης «σκιάς» των ΗΠΑ υπό μία έννοια. Ο M. Jordan διερευνά μερικά ακόμη παραδείγματα σε ένα άρθρο με τίτλο 'The astrology of geo-political relationships', ανατυπωμένο στο CAOT 2-2, σελ. 18.

67 Κατάλογοι Κυριαρχιών: οι παραδοσιακοί κατάλογοι βρίσκονται στον IPA του Κάρτερ και επίσης στο Παράρτημα του Stadte-Horoskope του von Beckerath, που δίνει πραγματικές μοίρες ωροσκόπου για μεγάλο αριθμό, κυρίως γερμανικών, πόλεων, αν και η προέλευση αυτών δεν είναι γνωστή.

68 Οι πραγματικές γωνίες για την πρωτεύουσα ήταν στην πραγματικότητα MC: $14^{\circ}\text{M}38'$, AS $23^{\circ}\text{Z}59'$, τοποθετώντας το MA/AS στις $19^{\circ}\text{Z}18'$ ακριβώς σε σύνοδο με $\Psi = 18^{\circ}\text{Z}29' = \text{H}/\Psi = 19^{\circ}\text{Z}05'$. Παρόλο που ο Ουρανός ήταν ακριβώς γωνιακός περίπου $4^{\circ}30'$ ανατολικά, πάνω από το κεντρικό Ιράν, οι γωνίες της Τεχεράνης στην πραγματικότητα από μόνες τους ξεχωρίζουν άλλα σημαντικά σημεία. Έτσι, το MC της Τεχεράνης σχεδόν διχοτομεί το ιδιομοίρας διπλό επτάγωνο Σελήνης-Άρη, το μεσοδιάστημα D/σ είναι στις $15^{\circ}\text{M}44'$, προσθέτοντας μια ποιότητα «μοιραίας» και

συλλογικής κατοχής και «έμπνευσης» στο MC = $\mathcal{D}/\mathcal{C}$. Αυτό το μεσοδιάστημα θα μπορούσε σε κάθε περίπτωση να εκφραστεί ως «αυτή τη στιγμή η βούληση του λαού» (ή αρνητικά «ο θυμός και η μανία του όχλου») «γίνεται γνωστή». Ομοίως, το AS = $\mathcal{C}/\mathcal{H}$ το οποίο αποτυπώνει εξαιρετικά αυτό που περιγράφει το COSI ως «ο νεαρός μεταρρυθμιστής», η φωνή της επανάστασης μεταξύ των νέων και των φοιτητών και ολόκληρο το κλίμα νευρικής έντασης και αβεβαιότητας.

69 Wemyss, Maurice, *The Wheel of Life*, L. N. Fowler. Περιέχει μεγάλη λεπτομέρεια στις περιοχές μοιρών σε σχέση με συγκεκριμένες πτυχές της ζωής.

70 Halbronn, Jacques, *Clefs pour l'astrologie*, Seghers, Παρίσι 1976, σελ. 142-169. Δίνει μια συνοπτική έκθεση του οκταπλού κύκλου του ζωδιακού σε σχέση με την ιστορία με γραφικές καμπύλες για τους κύκλους του Άρη, του Δία, του Κρόνου και του Ουρανού. Τονίζει την πλατωνική αντίληψη ότι κάθε κύκλος θεωρείται ως κίνηση από την ενότητα κατά τη σύνοδο στην πολλαπλότητα και πίσω στην ενότητα ξανά. Επικρίνει τον απλό κυκλικό δείκτη Gouchon-Barbault, διότι βάζει στο ίδιο «τσουβάλι» εξερχόμενες και εισερχόμενες φάσεις και επομένως δεν είναι πραγματικά κυκλικός σε αντίθεση με τις μεταγενέστερες παραλλαγές. Υποστηρίζει επίσης ότι ένας τέτοιος δείκτης πρέπει να περιλαμβάνει τον Άρη, αλλά να αποκλείει τον Ποσειδώνα και τον Πλούτωνα.

71 Ιράν: Ο βασικός χάρτης φαίνεται να είναι αυτός για τη στέψη του Reza Khan, 25 Απριλίου 1926, 4.10 μ.μ. L.T. = 12.44.16"μμ GMT, Τεχεράνη, 35°N44', 51°E26', MC 04° $\mathcal{C}$ 51', AS 04° $\mathcal{Q}$ 21', MC/AS 19° $\mathcal{Q}$ 37', $\mathcal{C}$ 04° $\mathcal{C}$ 33', $\mathcal{D}$ 05° $\mathcal{Q}$ 35', $\mathcal{C}$ 07° $\mathcal{P}$ 48', ♀ 18° $\mathcal{X}$ 27', ♂ 24° $\mathcal{M}$ 05', ♃ 23° $\mathcal{M}$ 10', ♅ 24° $\mathcal{M}$ 08', ♁ 27° $\mathcal{X}$ 35', ♆ 22° $\mathcal{Q}$ 00' R, ♄ 12° $\mathcal{C}$ 45', πραγματική τιμή ΒΔ 19° $\mathcal{C}$ 39', μέση τιμή ΒΔ 20° $\mathcal{C}$ 14' Πηγή: Press, ερευνήθηκε από τον M. Baigent, AJ XXIII-4, Φθινόπωρο 1981.

72 Ο χάρτης απόκλισης του Πλούτωνα που δόθηκε από τον Zain είναι σχεδόν 16 ώρες νωρίτερα με σύγχρονους υπολογισμούς. Οι γωνίες αυτού του χάρτη θα πρέπει ακόμα να αντιμετωπίζονται με προσοχή καθώς ο Πλούτωνα κινείται τόσο αργά.

73 Russell, James, *Cycle Charts*, AJ XXI-3, Καλοκαίρι 1979, σελ.135-8.

74 Ατομική Ενέργεια: Η πρώτη ελεγχόμενη αλυσιδωτή αντίδραση ξεκίνησε 15.20 C.S.T. τελείωσε 15.55 C.S.T., 2 Δεκεμβρίου 1942, Σικάγο, 41°N50', 87°W40'. Πηγή: Official records. MC 02° $\mathcal{M}$ 24', AS 25° $\mathcal{C}$ 00', $\mathcal{C}$ 10° $\mathcal{M}$ 05', $\mathcal{D}$ 01° $\mathcal{Q}$ 15', ♄ 11° $\mathcal{M}$ 04', ♀ 14° $\mathcal{M}$ 07', ♂ 21° $\mathcal{M}$ 06', ♃ 24° $\mathcal{C}$ 34'R; ♅ 08° $\mathcal{P}$ 57', ♁ 02° $\mathcal{P}$ 15'R; ♆ 01° $\mathcal{Q}$ 46', ♄ 07° $\mathcal{Q}$ 07'; πραγματική τιμή ΒΔ 28° $\mathcal{Q}$ 37', μέση τιμή ΒΔ 29° $\mathcal{Q}$ 04'.

75 Nolle, Richard, 'The SuperMoon Alignment', σελ. 127-61, στο *The Astrology of the Macrocosm*, ed. Joan McEvers, Llewellyn, St Paul 1990. Αυτή η εξαιρετική συλ-

λογή δοκιμίων για την κοσμική αστρολογία περιλαμβάνει επίσης πίνακες όλων των Σούπερ Πανσελήνων από το 1900-1999.

76 Matrix Software, 315 Marion, Big Rapids, Michigan 49307, USA. Tel: (616) 796-2483. Φαξ: (616) 796-3060 ή στο Ηνωμένο Βασίλειο από την Matrix UK, c / ο 396 Caledonian Road, Λονδίνο N1 1DN, Τηλ: (071) -700-0639, Φαξ: (071) 700-6479.

77 Βλ. Harding, M., Harvey, C. Working with Astrology σελ. 320-4.